

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

นางสาววรรณิ์ สมเพชร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2562

**The Effects of Using a Guidance Activity Package to Develop Good Attitude
toward Learning of Mathayom Suksa V Students at Rompho Wittaya
School in Si Sa Ket Province**

Miss Wannee Sompert

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2019

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา
จังหวัดศรีสะเกษ

ชื่อและนามสกุล นางสาววรรณิ สมเพชร

แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง

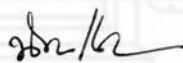
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2563

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

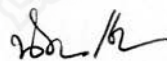
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ศึกษา นางสาววรรณิ สมเพชร รหัสนักศึกษา 2602800035

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ฌ ระนอง ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน และ (2) เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 22 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน และแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (2) เจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับเจตคติดังกล่าวของนักเรียนในระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว เจตคติ การเรียน มัธยมศึกษา

Independent study title: The Effects of Using a Guidance Activity Package to Develop Good Attitude toward Learning of Mathayom Suksa V Students at Rompho Wittaya School in Si Sa Ket Province

Author: Miss Wannee Somphet; **ID:** 2602800035;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Independent study advisor: Dr. Laddawan Na Ranong, Associate Professor;

Academic year: 2019

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare levels of good attitude toward learning of students before and after using a guidance activities package to develop good attitude toward learning; and (2) to compare the level of good attitude toward learning of the students at the end of using the guidance activities package with their counterpart attitude level during the follow-up period.

The research sample consisted of 22 Mathayom Suksa V students at Rompho Wittaya School in Si Sa Ket province during the 2019 academic year, obtained by simple random sampling. The employed research instruments were a guidance activities package to develop good attitude toward learning, and a scale to assess good attitude toward learning with reliability coefficient of .98. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that (1) after using the guidance activities package to develop good attitude toward learning, the students' level of good attitude toward learning increased significantly at the .01 level of statistical significance; and (2) no significant difference was found between the students' level of good attitude toward learning at the end of using the guidance activities package and their counterpart attitude level during the follow-up period.

Keywords: Guidance activities package, Attitude, Learning, Mathayom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ได้กรุณาให้การปรึกษา แนะนำการดำเนินงานและติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ทุกขั้นตอน จนกระทั่งสำเร็จเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างสูง ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ได้แก่ ดร.กมลชนก วงวาฬ อาจารย์สุวรรณ บุญศรีภูมิ และอาจารย์ขวัญศิริ โคตะมา ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ และ โปรแกรมที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทุกท่าน ที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่มีค่ายิ่งให้แก่ผู้วิจัย และคณะศึกษาศาสตร์ ที่ได้สนับสนุนทุนอุดหนุน ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายสรารุช สมรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา คณะครูและบุคลากรทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทำให้สามารถเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยได้สำเร็จสมบูรณ์ ตลอดจนทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดาและครอบครัวที่ให้กำลังใจ ให้โอกาส และสนับสนุน การศึกษาในครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นที่คอยให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะดี ๆ ที่ผลักดันให้วิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้คุณค่าของการศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ขอมอบเพื่อทดแทนพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ท่านให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จตราบเท่าทุกวันนี้

วรรณิ สมเพชร

ตุลาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหางานวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ	8
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแนะแนว	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด	42
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
สรุปการวิจัย	45
อภิปรายผล	47
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	59
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	60
ข แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ	65
ค ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาแบบวัดด้วยวิธีการหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	70
ง ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัด	73
จ แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน	75
ฉ แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพิจารณาชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน	80
ช ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน	92
ประวัติผู้ศึกษา	149

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา	33
ตารางที่ 3.1 ผลการพิจารณาเครื่องมือวัดจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน	37
ตารางที่ 3.2 ความสัมพันธ์ของกิจกรรมกับแบบวัดตัวแปร	38
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุและเกรดเฉลี่ย กลุ่มทดลอง	42
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน ของนักเรียน	43
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะ ติดตามผล	44

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบเจตคติด้านการปฏิบัติ	13
ภาพที่ 2.2 รูปแบบการพัฒนาการทางด้านความรู้สึกตามแนวคิดของบลูมและคนอื่น ๆ	15

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายการเรียนรู้ตลอดชีวิตไว้ว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้น โดยบุคคลอันเป็นผลมาจากการได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากการจัดการศึกษาหรือกิจกรรมในชีวิตที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาตั้งแต่เกิดจนตาย(ราชบัณฑิตยสถาน, 2555 ; พิมพันธ์ เชชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข, 2557,น. 4) สอดคล้องกับทัศนะของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey, p 1859-1952) นักปรัชญาการศึกษาที่เชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้คนยุคใหม่มีความรู้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดและสามารถพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องการจัดการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสอนซึ่งจะต้องเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มุ่งเน้นตอบสนองผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด (ICELS., 2015) โดยกระบวนการเรียนการสอนควรปฏิรูปปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์จากอดีต โดยการปรับจากเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง(teacher-centered) เป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (child-Centered) เน้นการบูรณาการ (integration) นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่เป็นสาระสำคัญในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ว่าด้วยเรื่องแนวการจัดการศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นวิธีการที่สร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นที่ต้องการของโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง (วัฒนาพร ระงับทุกข์, น.2542) และการจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดสื่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ โดยผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการต่างๆ (วิภาวรรณ วงศ์สุวรรณ, 2544, น. 232) เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการกระตุ้นสร้างความตื่นตัวให้กับผู้เรียน โดยที่ผู้สอนสามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อที่สังคมในปัจจุบันใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ หนังสือ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ และที่มีการใช้มากที่สุดอย่างเช่น Google, YouTube, Line, Facebook เป็นต้น ถือว่าเป็นแหล่งความรู้ใกล้ตัวทำให้ผู้เรียนสามารถเปิดโลกทัศน์ของตนเองให้กว้างขึ้น รวมทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์หาเหตุผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

เจตคติต่อการเรียนและก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะปัจจุบันนักเรียนมีสื่อที่สามารถให้ความรู้มากมาย และเรียนรู้ได้ตลอดเวลา แต่นักเรียนกลับมีการอ่าน เขียนที่ไม่คล่องอยู่ในห้องเรียนร่วมกับเพื่อน สาเหตุจากการสอบถามเบื้องต้นพบว่านักเรียนสนใจสื่อแต่ไม่สนใจความรู้ที่จะได้จากสื่ออื่น ๆ เพราะนักเรียนรู้สึกไม่อยากจะเรียนรู้สิ่งเหล่านั้น อยากได้แค่ความบันเทิงหรืออย่างอื่นที่ไม่ใช่ความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในอนาคต ผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นความสำคัญของเจตคติต่อการเรียน ถ้านักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน เห็นประโยชน์ที่ได้จากการเรียนและได้เรียนผ่านกระบวนการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่หลากหลาย นักเรียนก็จะรู้สึกดีต่อการเรียนและอยากเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับไพศาล หวังพานิช (2523, น.146) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้ม พฤติกรรมของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางใดทางหนึ่ง อาจจะเป็นทางสนับสนุน หรือโต้แย้งคัดค้าน

จากที่กล่าวมาข้างต้น โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นโรงเรียนหนึ่งที่ประสบปัญหาเรื่องการเรียนของนักเรียน โดยโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมเป็นธรรมชาติ ล้อมรอบด้วยทุ่งนาและป่าสาธารณะ มีโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ไม่ไกลกันมากนัก ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตนักเรียนและสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนในแต่ละระดับชั้น ที่ออกเยี่ยมบ้านแล้วได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้ปกครอง พบว่านักเรียนมักมีปัญหาทางบ้าน เช่น ปัญหาครอบครัว พ่อแม่แยกทางกันอยู่ไม่มีคนส่งเสริมให้เรียนที่ไกลๆ บางคนเศรษฐกิจทางบ้านไม่ดี ไม่มีคนส่งเสริมให้เรียน ถ้าไม่เรียนที่นี่ก็อาจไม่ได้เรียนและต้องหางานทำ เป็นต้น ผู้ปกครองพอใจสวัสดิการที่โรงเรียนมีให้ ซึ่งเอื้อกับนักเรียนทุกระดับชั้น นั่นคือได้รับสวัสดิการเหมือนโรงเรียนทั่วไป แต่ที่พิเศษมากกว่าที่อื่นก็ตรงที่มีรถรับส่งฟรี อยู่ใกล้บ้านที่สุด มีทุนให้เยอะ และผู้ปกครองบางส่วนเป็นศิษย์เก่าเลยส่งลูกมาเรียน ฉะนั้นนักเรียนเราจึงมีความหลากหลายทั้งเต็มใจมาเรียนและโดนบังคับมาเรียน ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกทั้งดีและไม่ดีต่อโรงเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นกลุ่มสถานนักเรียนที่มีความสามารถหลายอย่างแต่ยังมีบางส่วนที่ไม่เข้าเรียนและบางครั้งชวนน้องหลบเรียน เมื่อสอบถามเบื้องต้นพบว่านักเรียนมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนอย่างที่ควรจะเป็น และบางวิชาอยากเกินกว่าที่นักเรียนจะอยากเรียน นักเรียนจึงไม่อยากจะเรียนหรือตั้งใจเรียน สอดคล้องกับที่ Kiesler and others (1969 อ้างอิงมาจาก Fishbein and Ajzen, 1967, p 6) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่เกิดจากการเรียนรู้ ในอันที่จะตอบสนองอย่างถาวรต่อสิ่งเร้าให้เห็นด้วยกับท่าทีที่ชอบหรือไม่ชอบ ดังเช่น นักเรียนชายคนหนึ่ง ชั้น ม.5 มาถึงโรงเรียน ไม่เข้าห้องเรียน เดินวนไปมา

ระหว่างอาคารเรียน และนั่งเล่นมือถือ เมื่อเข้าไปสอบถามนักเรียนตอบว่า ผมเรียนรู้สึกไม่อยากเรียน เพราะเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน แต่ก็ยังไม่อยากกลับบ้าน อยากรอกเล่นกับเพื่อน จึงแจ้งครูผู้สอนในคาบนั้นและตักเตือนนักเรียนให้เข้าใจความสำคัญของการเรียน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งสงบ ลักษณะ (2529, น. 42) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบ ไม่พอใจ หรือไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งและไพศาล หวังพานิช (2523, น.146) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มพฤติกรรมของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางใดทางหนึ่ง อาจจะเป็นทางสนับสนุน หรือโต้แย้ง ถัดกัน จากความหมายของเจตคติทั้งสองนี้ผู้วิจัยได้นำมาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเครื่องมือ โดยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียน ก็คือ เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนว 10 กิจกรรม ดังนี้ 1.ปฐมนิเทศ 2. คุณค่าในตนเอง 3.การเรียนนั้น สำคัญไฉน 4. ตัวอย่างที่ดีมีให้ดู 5. เกมกับการเรียนรู้ 6. ใจเขาใจเรา กับการเรียนรู้ 7. เป้าหมายของฉันกับวันแห่งการเรียนรู้ 8. ก้าวแรกสู่ความฝัน 9. เมื่อฉันเปลี่ยนไป 10. ปัจฉนิเทศ ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีของบลูมและคนอื่น ๆ (Bloom and Other. 1964, p 33-34) ได้เสนอการเกิดความรู้ต่าง ๆ ไว้มากมาย โดยผู้วิจัยสนใจที่จะนำหลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ และขอบข่ายของการแนะแนว เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยใช้วิธีการฝึกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มีการเล่นเกม อภิปราย และแสดงความรู้สึก ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลการศึกษาที่ได้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนหันมาสนใจการเรียนมากขึ้น เข้าใจวิธีการเรียนรู้ ความสำคัญของการเรียนและรักหรือชอบการเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างอนาคตที่ดีของนักเรียนในภายภาคหน้า

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

2.2 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

4.2 นักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

5.1 ด้านขอบเขตเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนา เจตคติที่ดีต่อการเรียน

5.2 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา อำเภอบุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 78 คน

5.3 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

5.3.1 **ตัวแปรที่ศึกษา** ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

5.3.2 **ตัวแปรตาม** เจตคติที่ดีต่อการเรียน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา ปีการศึกษา 2562

6.2 **เจตคติที่ดีต่อการเรียน** หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกที่ดีของนักเรียนต่อการเรียน โดยแสดงออกในด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในเชิงบวกต่อการเรียน ดังนี้

6.2.1 **เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความคิด** หมายถึง ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในเชิงบวก เช่น นักเรียนคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญและดีต่อชีวิต เป็นต้น

6.2.2 **เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความรู้สึก** หมายถึง ความชอบใจ พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เช่น นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการเรียน นักเรียนชอบการเรียนที่มีกระบวนการสอนใหม่ๆ เป็นต้น

6.2.3 **เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม** หมายถึง การที่นักเรียนมีแนวโน้มที่จะยอมรับในการเรียนมากขึ้น เช่น นักเรียนตั้งใจเรียน นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ เป็นต้น

6.3 **ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียน** หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนว 10 กิจกรรม ดังนี้ 1.ปฐมนิเทศ 2. คุณค่าในตนเอง 3.การเรียนนั้น สำคัญไฉน 4. ตัวอย่างที่ดีมีให้ดู 5. เกมกับการเรียนรู้ 6. ใจเขาใจเรา กับการเรียนรู้ 7. เป้าหมายของฉันกับวันแห่งการเรียนรู้ 8. ก้าวแรกสู่ความฝัน 9. เมื่อฉันเปลี่ยนไป 10. บัจฉินนิเทศ โดยนำหลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ และขอบข่ายของการแนะแนว เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยใช้วิธีการฝึกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มีการเล่นเกม อภิปราย และแสดงความรู้สึก มีขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว คือ ขั้นนำ เป็นขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ขั้นดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ทั้งเนื้อหาและประสบการณ์ที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติ ขั้นสรุป เป็นขั้นที่สะท้อนการเรียนรู้ที่ได้ในครั้งนี้ สุดท้ายขั้นประเมินผล เป็นการประเมินสิ่งที่ได้กับนักเรียน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.1 นักเรียนได้รับความรู้จากชุดกิจกรรมแนะแนว
- 7.2 ครูและนักเรียนได้ใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน
- 7.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
 - 1.1 ความหมายของเจตคติ
 - 1.2 ลักษณะของเจตคติ
 - 1.3 ความสำคัญของเจตคติ
 - 1.4 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 1.5 การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
 - 1.6 มิติของเจตคติ
 - 1.7 วิธีการวัดเจตคติ
 - 1.8 แบบวัดตามวิธีของลิเคอร์ต (Likert)
 - 1.9 ประโยชน์ของเจตคติ
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม
 - 2.1 กิจกรรมแนะแนว
 - 2.1.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว
 - 2.1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนว
 - 2.1.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมแนะแนว
 - 2.1.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.2 ชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.2.1 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.2.2 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมแนะแนว
 - 2.3 Thinking School
 - 2.3.1 ความหมายและที่มาของ Thinking School
 - 2.3.2 ขั้นตอนการสอนคิด

2.3.3 เครื่องมือสอนคิด (Thinking Tools)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา

ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

การพัฒนาเจตคติต่อการเรียน มีประเด็นที่ต้องศึกษา ดังนี้

1.1 ความหมายของเจตคติ

คำว่า เจตคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม มีผู้ใช้คำอื่นในความหมายเดียวกัน เช่น ทศนคติ หรือ เจตณคติ ปัจจุบันคำว่าเจตคติมีใช้แพร่หลาย โดยมีความต้องการใช้ศัพท์ให้ทันสมัยมากขึ้น (พิภพ วังเงิน, 2547, น. 403) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติศัพท์ว่า เจตคติหมายถึง ทำที่หรือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น.321) และความหมายอื่น พอสรุปได้ดังนี้

ซัตติยา กรรณสูต (2516, น.2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้น หรือ การแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม

ไพศาล หวังพานิช (2523, น.146) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มพฤติกรรมของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางใดทางหนึ่ง อาจจะเป็นทางสนับสนุน หรือโต้แย้ง คัดค้าน

สุชา จันท์ธรม และ สุรางค์ จันท์ธรม (2520, น.104) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

สงบ ลักษณะ (2529, น.42) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบ ไม่พอใจ หรือไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สวางศรี วิรัชชัย (2527, น.61) กล่าวว่า เจตคติ คือสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

คีสเลอร์และคนอื่นๆ (Kiesler and others, 1969) อ้างอิงมาจากมาร์ติน ฟิชไบน์ และ ไอเช็ก ไอเซ็น (Martin Fishbein and Icek Ajzen, 1967, p 6) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่เกิดจากการเรียนรู้ ในอันที่จะตอบสนองอย่างถาวรต่อสิ่งเร้าให้เห็นด้วยกับท่าทีที่ชอบหรือไม่ชอบ

แมคโดนัลด์ (McDonald, 1959, p 564) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงหรือความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมทางหนึ่งทางใด

เมเรนส์ และ เลแมน (Mehrens and Lehmann, 1978, p 375) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง รูปแบบของความรู้สึกหรือพฤติกรรม ที่บุคคลมีความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่อวัตถุทางสังคม

เซเคินส์ และ แบคแมน (Secord and Backman, 1964, p 97) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด และพฤติกรรมของแต่ละคนต่อสภาพแวดล้อม

เบลกิน และ ไฮเคิลล์ (BELKIN and HKYDELL, 1979, p13) กล่าวว่า เจตคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนอง ในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและคงที่

จากความหมายของเจตคติดังกล่าว ผู้ให้ความหมายส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกัน สามารถสรุปได้ว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก หรือแนวโน้มของพฤติกรรมที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า รวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้น

1.2 ลักษณะของเจตคติ

ล้วน สายยศ (2530, น. 3) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นผลหรือขึ้นอยู่กับการศึกษาที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม
2. เจตคติแปรค่าได้ทั้งด้านความเข้มข้นและทิศทางมีค่าต่อเนื่องกัน
3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง
4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันอาจสัมพันธ์กัน
5. เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันอาจสัมพันธ์กัน
6. เจตคติเกิดขึ้นแล้วมีความคงเส้นคงวาเปลี่ยนแปลงยาก

ชอว์และไรท์ (Shaw and Wright, 1967, p 13-14, อ้างถึง พิมพ์นซ์ เดชะคุปต์, 2542, น.35) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการที่บุคคลประเมินผลจากสิ่งเร้ามาเปลี่ยนสภาพเป็นความรู้สึกภายใน ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจของการแสดงพฤติกรรม
2. เจตคติแต่ละบุคคลสามารถแปรค่าในด้านคุณภาพและความเข้มทั้งทางบวกและทางลบ
3. เจตคติ คือ สิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ก่อนเกิดหรืออาจมาจากโครงสร้างภายในตัวของบุคคล
4. เจตคติขึ้นกับสิ่งเร้าเฉพาะทางสำหรับสังคม
5. เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าคือกลุ่มเดียวกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน
6. เจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วสามารถเปลี่ยนแปลงได้

ลักษณะเจตคติ สรุปได้ว่า เจตคติอาจเกิดจากการเรียนรู้ซึ่งมาจากประสบการณ์ทางตรงหรือทางอ้อม ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกและคิดเห็นต่อสิ่งที่เรารู้ นั่น เจตคติเป็นความรู้สึกที่บ่งชี้บอกลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมาภายนอกให้บุคคลอื่นเห็น หรือเข้าใจได้ วณิช บรรจง (2515, น.13-14) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสแสร้ง โดยแสดงออกไม่ตรงกับความรู้สึกของคนเมื่อเขารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต
2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกัน แต่ความรู้สึกต่างกันก็ได้
3. เจตคติดีทิศทาง (Direction) การแสดงออกความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์ – คดโกง, รัก –เกลียด, ชอบ – ไม่ชอบ, ขยัน – ขี้เกียจ เป็นต้น
4. เจตคติดีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก, รักน้อย, ขยันมาก, ขยันน้อย เป็นต้น
5. เจตคติต้องมีเป้า (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อแม่ ขยันเข้าเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

และจากนิยามของเจตคติที่ได้กล่าวมาข้างต้น พบว่าเจตคติมีลักษณะที่สำคัญร่วมกันหลายประการ คือ (ปราณี ทองคำ, 2539 , น.146-147)

1. เจตคติมีที่หมาย (Attitude Object) ซึ่งได้แก่สิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น คน สถานที่ สถานการณ์ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น เสรีภาพ ความรักประชาธิปไตย ฯลฯ
2. มีการระบุในแง่ดี - ไม่ดี (Evaluation Aspect) มีความผันแปรในทางบวกและทางลบ หรือในด้านการสนับสนุนหรือต่อต้าน
3. มีลักษณะค่อนข้างคงทน (Relatively Enduring) เจตคติของคนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แม้ว่านักจิตวิทยาจะไม่ถือว่าเป็นของถาวร แต่ลักษณะของความคงทนก็เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปเจตคติเปลี่ยนแปลงได้แต่การเปลี่ยนแปลงต้องใช้เวลาาน
4. มีความพร้อมในการตอบสนอง (Readiness for Response) คือมีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามเจตคติที่เขามีอยู่ เช่น มีความพร้อมที่จะซื้อรถยนต์ถ้ามีเงิน ทั้งนี้เพราะ มีเจตคติที่ดีต่อรถยนต์อยู่แล้ว

1.3 ความสำคัญของเจตคติ

ทิตยา สุวรรณชนู (2520, น.602-603) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ 4 ประการ คือ

1. เจตคติ เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมโต้ตอบ (PREDISPOSITION TO RESPOND) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะหรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง
2. เจตคติ จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (PERSISTENCE OVERTIME) แต่ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง
3. เจตคติ เป็นตัวแปรหนึ่งนำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. เจตคติ มีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผล หรือเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

เจตคตินับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและการจูงใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมาั่นเอง

กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับแรงจูงใจของบุคคล แสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์

นั้น ถ้าทราบเจตคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่

1.4 องค์ประกอบของเจตคติ

โรเซนเบอร์ก (Rosenberg) กล่าวถึงการแบ่งองค์ประกอบของเจตคติ อ่างในวรรณเพ็ญ อินทร์แก้ว(2529, น.18) แบ่งออกเป็น 3 อย่างคือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ได้แก่ ความเชื่อหรือแนวคิด หรือความรู้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในแง่ดีและแง่ไม่ดี
2. องค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ ถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสม ก็จะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตอบสนอง
3. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่จะเป็นสิ่งเร้าความ คิดอีกต่อหนึ่ง และความรู้สึกนี้อาจแสดงออกโดยทางสีหน้า ท่าทางที่เขาคิดถึงสิ่งนั้น เช่น โกรธ เกลียด รัก ชอบ

ดังนั้นองค์ประกอบของเจตคติ ทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติ กับพฤติกรรม แต่ เป็นที่เข้าใจอย่างง่ายว่าเจตคติมีความสำคัญอยู่ที่องค์ประกอบด้านจิตพิสัย

ไพบุรุษ อินทวิชา (2517, น.47)อธิบายเพิ่มเติมแนวคิดนี้ว่า เจตคติ จะเกิดขึ้นเมื่อองค์ประกอบ ทั้งสาม นี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การพัฒนาเจตคติจึงเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลการติดต่อกัม พันซ์ กับผู้อื่น การเรียนแบบในสังคม การปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งเหล่านี้จะรวมตัวกันเป็นรูปแบบของ เจตคติ ของแต่ละบุคคล เจตคติ จะต้องเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการทางจิตวิทยาสังคม ได้แก่ การสนใจ การตั้งใจเรียน การรับรู้ ธีระพร อุวรรณ โณ (2535, น. 434-438) ได้เสนอแนวคิดในการพิจารณาองค์ประกอบของเจตคติออกเป็น 3 กลุ่มหลักคือ เจตคติมี สาม สอง หรือหนึ่งองค์ประกอบ ดังนี้

1. เจตคติมีสามองค์ประกอบ

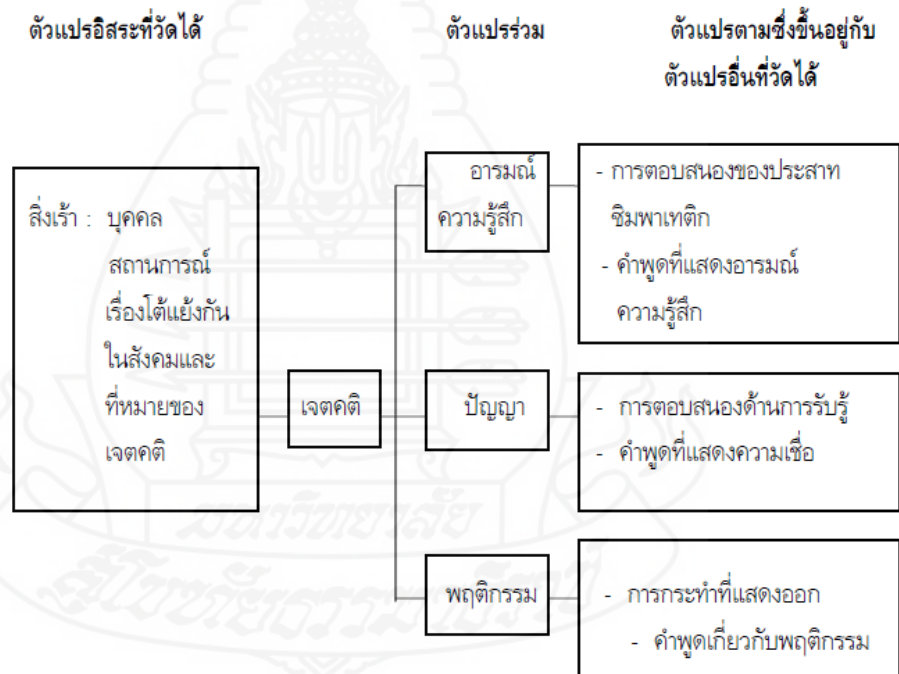
แนวคิดที่ค่อนข้างชัดเจนในกลุ่มนี้คือแนวคิดของเทรนดิส (Triandis, 1972, p 3) ซึ่งได้นิยามเจตคติว่ามีสามองค์ประกอบไว้อย่างชัดเจนคือ

1.1 องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ความรู้และแนวความคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่กำหนดลักษณะและทิศทางของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวความคิดต่อสิ่งใดครบถ้วนแล้ว บุคคลนั้น จะมีเจตคติต่อสิ่งเร้านั้นไปในทางบวกหรือลบชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2 องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนด ลักษณะและทิศทางของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมี เจตคติในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคล ก็จะมีเจตคติในทางลบต่อสิ่งนั้น

1.3 องค์ประกอบทางการปฏิบัติ (Behavioral Component) ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่บอก ลักษณะและ ทิศทางของเจตคติของบุคคล

กล่าวได้ว่า เจตคติมีองค์ประกอบซึ่งจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของ เจตคติของบุคคลอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึก และองค์ประกอบด้านการปฏิบัติ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสาม สามารถแสดงให้เห็น ได้ ดังภาพประกอบ 2 (ธีระพร อุวรรณ โณ, 2525, น. 435)

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบเจตคติด้านการปฏิบัติ

การที่บุคคลจะเกิดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น บุคคลต้องผสมผสานคุณลักษณะ หลายๆ อย่าง รวมกันเป็นความรู้สึกและเจตคติของคนนั้น แต่อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบที่สำคัญที่ ทำให้คนเราเกิดเจตคตินั้นมีอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความรู้ บุคคลนั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจสิ่งนั้นก่อน เพื่อใช้เป็นรายละเอียด สำหรับให้เหตุผลในการที่จะสรุปเป็นความเชื่อต่อไป

2. ความรู้สึก บุคคลใคร่และเข้าใจเรื่องใด จะสรุปเป็นความเห็นในรูปการณ์ ประเมินว่าสิ่งนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ สำคัญหรือไม่ ดีหรือเลว ซึ่งเท่ากับเกิดอารมณ์หรือความรู้สึก ต่อสิ่งนั้น

3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ เป็นการรวมกันระหว่างความรู้และความรู้สึกที่มีต่อ สิ่งนั้น จนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น หรือตอบสนองต่อสิ่งนั้นใน ทิศทางที่จะสนับสนุน คล้อยตามหรือขัดแย้งตามความรู้และความรู้สึกที่เป็นพื้นฐานนั้น

1.5 การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

โคลสนิค (Kolesnik. 1970, p 484-486) อ้างถึงใน ชีรวุฒิ เอกะกุล (2542, น.12) กล่าวถึง พัฒนาการของเจตคติว่าจะดำเนินไปโดยอาศัยแนวทาง 3 ประการ ดังนี้

1. บุคคลได้มีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
2. บุคคลถ่ายทอดแบบอย่างการกระทำ หรือความคิดของคนอื่นมาเป็นของตน (Transfer)

3. บุคคลพยายามที่จะตอบสนองความต้องการของตน (Need Satisfaction)

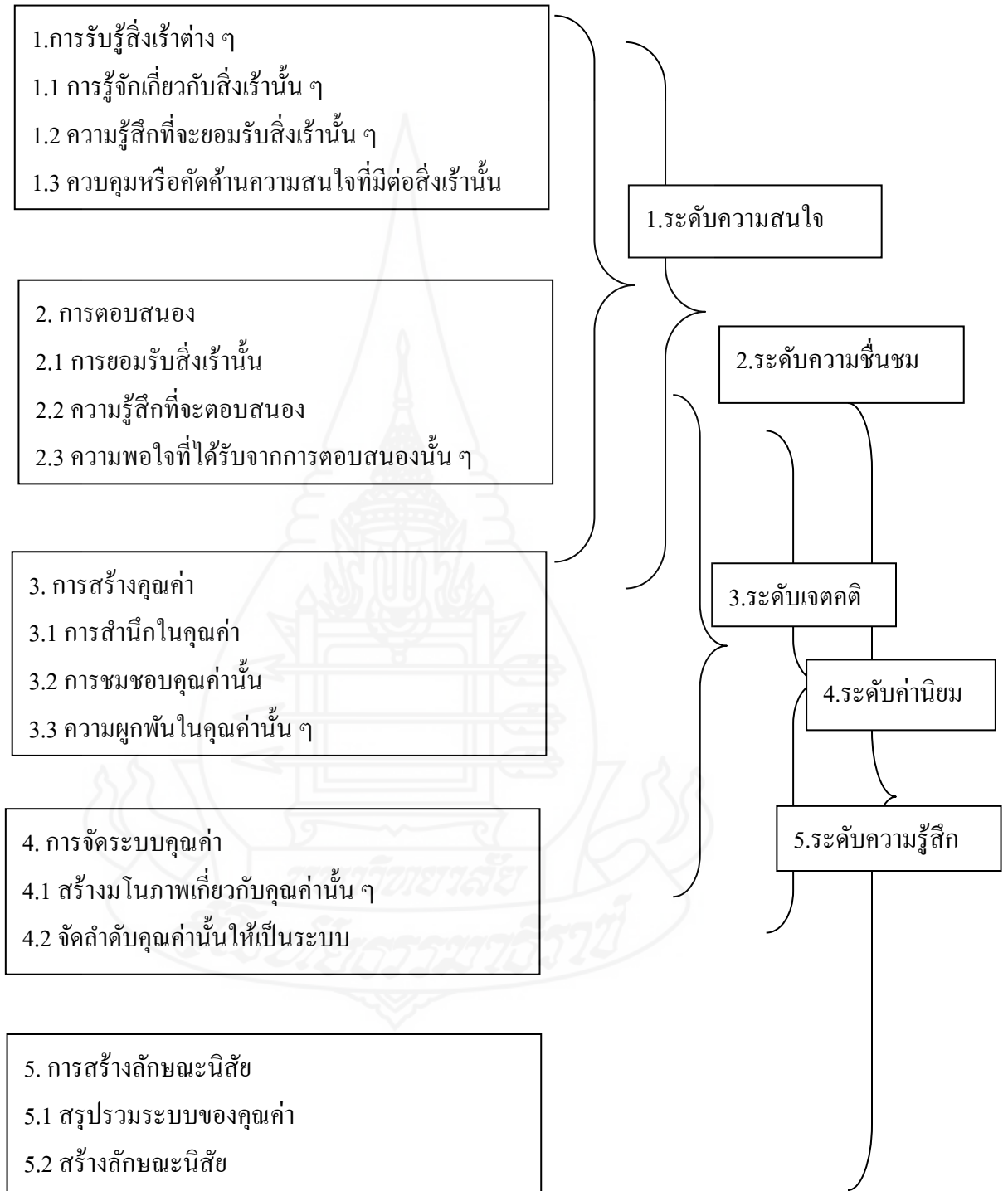
แมคกายร์ (McGuire. 1970: p 185-186)อ้างถึงใน ชีรวุฒิ เอกะกุล (2542: น.12) อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. การใส่ใจ (Attention) เป็นความสนใจความใส่ใจในการรับฟัง
2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความเข้าใจในความหมายของสารนั้น
3. การยอมรับ (Acceptance) ผลจากข้อ 1) และข้อ 2) หากบุคคลตั้งใจฟังเกิดความ เข้าใจชัดเจน จะทำให้เกิดการยอมรับ แต่ที่ไม่ได้สนใจฟัง ไม่มีความเข้าใจ จะยกเลิกไม่เกิดการ ยอมรับ

4. การเก็บเอาไว้ (Retention) เป็นความคงทนหรือการจำ อาจเก็บไว้ระยะหนึ่ง เมื่อเวลาผ่านไปอาจจะเปลี่ยนไป หรืออาจยังคงอยู่ถ้าตัวผู้สื่อมีความน่าเชื่อถือมาก การเก็บเอาไว้จะ คงทนและอยู่ได้นาน

5. การกระทำ (Action) บุคคลเมื่อเปลี่ยนเจตคติก็นี่จะเปลี่ยนด้านการกระทำด้วย ซึ่งมีผลต่อส่วนรวมและสังคม ถ้าเราเปลี่ยนความเชื่อแล้ว แต่ไม่ได้ลงมือกระทำก็จะมีผลกระทบ กระเทือนกับใคร

ส่วนบลูมและคนอื่น ๆ (Bloom and Other. 1964, p 33-34) ได้เสนอการเกิดความรู้
 ดังแสดงในภาพประกอบนี้

ภาพที่ 2.2 รูปแบบการพัฒนาการทางด้านความรู้สึกตามแนวคิดของบลูมและคนอื่น ๆ
 (Bloom and Other, 1964, p 33-34)

จากภาพที่ 2.2 สรุปได้ว่า

1. มีการรับรู้สิ่งเร้าและทำการรู้จักตลอดจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเร้า นั้น ๆ
2. มีการตอบสนองสิ่งเร้าไปในทิศทางที่บุคคลนั้นยอมรับและจัดเรียงลำดับพฤติกรรมหรือจัดประเภทของลักษณะของการตอบสนองนั้น ๆ ตามลักษณะของความพอใจหรือนิยมในการตอบสนองนั้นมากน้อยเพียงใด
3. จัดสร้างคุณค่าหรือค่านิยมจากการตอบสนอง โดยมีเงื่อนไขหรือข้อตกลงของสถานะของสิ่งเร้าเป็นตัวกำหนดขั้นของแบบแผนในการสร้างคุณค่านั้น
4. จัดระเบียบค่านิยมเหล่านั้น ให้อยู่ในระบบของมโนภาพแห่งตน
5. จัดนำค่านิยมเหล่านั้น มาสร้างเป็นปรัชญาชีวิตหรืออุดมคติแห่งตน ซึ่งภายหลังจะก่อรูปมาเป็นอุปนิสัย หรือลักษณะของแต่ละบุคคลและจะรวมตัวเป็นบุคลิกภาพอันเป็นลักษณะของบุคคลนั้น

การเปลี่ยนแปลงเจตคติมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น แหล่งข่าวสาร (Source) ลักษณะของข่าวสาร (Message) การเสนอข่าวสาร (Channel) และลักษณะของผู้รับข่าวสาร (Audience)

โดยสรุปแล้ว การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติสามารถใช้วิธีได้หลายอย่าง และถ้าจะให้ได้ดี ควรใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างผสมผสานกัน

1.6 มิติของเจตคติ

คุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งของเจตคติ คือ มิติของเจตคติ (Dimensions of Attitude) ซึ่งจะทำให้สามารถมองเจตคติได้ลึกซึ้งและเข้าใจเจตคติได้ดีขึ้น การมองเจตคติในแง่มุมหรือมิติต่าง ๆ นั้นทำได้หลายวิธี แต่มีที่ที่น่าสนใจและควรกล่าวถึงมากที่สุดมี 7 วิธี ดังนี้

ไซเดนเบอร์ก และ ซาโดวสกี (Scidenberg and Snadowsky, 1976 : p 154 อ้างถึงใน ศักดิ์ สุทรเสณี, 2531, น. 6-7)

1. ด้านความเข้มข้น (Intensity) คือมีลักษณะอื่น ๆ ของเจตคติเข้ามาประกอบทำให้เกิดความเข้มข้น ส่วนมากมักจะมีสิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่มีต่อวัตถุประสงค์ของเจตคติ เช่น เจตคติต่อบิดามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าเจตคติต่อบิดามารดาของบุคคลอื่น
2. ด้านขนาดหรือปริมาณ (Magnitude) คือ ปริมาณการชอบหรือไม่ชอบว่ารุนแรงเพียงใด คือ ชอบมาก ชอบน้อย หรือไม่ชอบเลย
3. ด้านความเด่น (Salience) คือ ความพร้อมที่จะแสดงเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเช่น เราเป็นคนไทยนับถือพุทธศาสนา เมื่อมีคนมาว่าพุทธศาสนาไม่ดีเราพร้อมที่จะตอบโต้

4. ด้านความเป็นแกนสำคัญของชีวิต (Centrality) เจตคติบางอย่างมีสถานภาพที่สูงมาก การที่บุคคลมองโลก มองชีวิต จะใช้เจตคติ นี้เป็นหลักในการมอง เจตคติ ที่ว่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคิดรวบยอดของบุคคล (Self-concept)

5. ด้านมิติทั้งสามขององค์ประกอบเจตคติ คือด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและด้านการกระทำ (The Cognitive, Affective and Action Tendency Tracheotomy) การมองเจตคติทั้งสามนี้เป็นการมองในด้านความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้สึกและด้านการกระทำ หรือพฤติกรรมนั่นเอง

6. ด้านจิตสำนึก (Consciousness) ตามมิตินี้เจตคติจะถูกมองว่า เจตคตินั้นอยู่ในสภาวะจิตสำนึก หรือจิตไร้สำนึก หรืออยู่ในสำนึกเพียงบางส่วนหรือไม่อย่างไร

7. ด้านความคงทนหรือความคงที่ (Stability) การพิจารณาเจตคติตามมิตินี้ก็ดูได้จากว่าเจตคตินั้น ๆ มีความทนทานยืดหยุ่น หรือยากง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงมากน้อยขนาดไหนอย่างไร

1.7 วิธีการวัดเจตคติ

เจตคติเป็นคุณลักษณะภายในที่มีลักษณะเป็นนามธรรม การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามสร้างเครื่องมือ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลแสดงการตอบสนองออกมาให้ได้

ปราณี ทองคำ (2539, น.148) กล่าวว่า เจตคติเป็นพฤติกรรมภายในมีลักษณะเป็นนามธรรม การวัดเจตคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ การวัดเจตคติทำได้ 3 วิธี คือ

1. การสังเกต (Observation) ถ้าครูต้องการจะศึกษาเจตคติของนักเรียน ครูอาจสังเกตนักเรียนในสภาพที่เป็นธรรมชาติในห้องเรียน นอกห้องเรียน หรือในสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า โดยใช้หลักการสังเกต

2. การให้รายงานตนเอง (Self Report) เป็นวิธีศึกษาเจตคติบุคคลโดยให้บุคคลนั้น รายงานความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นออกมา เช่น รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ดีหรือไม่ดี ผู้รายงานจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดของเขาออกมาตามประสบการณ์และความรู้ที่เขาเมื่ออยู่ ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล มาตรการวัดเจตคติ (Attitude Scales) ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นมาตรการวัดเจตคติของเทอร์สโตน มาตรการวัดเจตคติของลิเคอร์ท มาตรการวัดเจตคติของกัทท์แมน หรือ มาตรการวัดเจตคติของออสกูค จึงเป็นเครื่องมือวัดประเภทนี้ทั้งสิ้น คะแนนที่ได้จากมาตรการวัดประเภทนี้ จัดแบ่งเป็นช่วง โดยแต่ละช่วงมีขนาดเท่ากัน สามารถนำมาเปรียบเทียบความมากน้อยของเจตคติได้ ส่วนประสิทธิภาพของมาตรการวัดเจตคติขึ้นอยู่กับว่าผู้ตอบจะต้องเต็มใจและสามารถรายงานความรู้สึกของตัวเองได้อย่างเที่ยงตรงไม่เสแสร้ง

3. เทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) เป็นวิธีวัดเจตคติโดยให้สร้างจินตนาการจากภาพ โดยใช้ภาพเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลนั้นแสดงความคิดเห็นออกมาเพื่อจะได้สังเกตและวัดว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกอย่างไร เทคนิคการฉายออกมีวิธีการหลายวิธี เช่น การหยดหมึกการเล่าเรื่อง การต่อเติมข้อความ เป็นต้น

ล้วน สายยศ (2530, น. 3-4) ได้เสนอวิธีวัดเจตคติที่นิยมใช้กันมี 5 ชนิด คือ

1. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย การวัดเจตคติด้วยวิธีนี้ต้องเตรียมข้อรายการที่จะถามไว้อย่างดี ข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติได้ตรงเป้าหมาย การเตรียมคน เตรียมเครื่องมือ จึงเป็นสิ่งสำคัญ

2. การสังเกต (Observation) เป็นการเฝ้ามองดูสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีจุดมุ่งหมาย สิ่งสำคัญต้องเตรียมข้อรายการที่จะถามไว้อย่างดี ข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติได้ตรงเป้าหมาย การเตรียมคน จึงเป็นสิ่งสำคัญ

3. การรายงานตนเอง (Self-Report) เป็นวิธีที่ให้ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา โดยมีสิ่งเร้าเป็นข้อคำถาม แบบทดสอบหรือมาตรวัดที่นิยมใช้กัน มีแนวของเทอร์สโตน (Thurstone) ลิเคอร์ท (Likert) ออสกู๊ด (Osgood) และกัทท์แมน (Guttman)

4. เทคนิคจินตนาการ (Projective Technique) เป็นการวัดเจตคติที่อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ ภาพแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ ให้ผู้สอบจินตนาการออกมาแล้วตีความหมาย

5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) เป็นการวัดที่อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า เพื่อวัดความรู้สึกของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ใจใจ เสียใจ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่ดีพอจึงไม่นิยมใช้

ขั้นตอนการสร้างมาตรวัดเจตคติ

มาตรวัดเจตคติประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้อความซึ่งเรียกว่า ข้อความเจตคติ (Attitude Statements) กับส่วนที่เป็นคำตอบ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531, น.75-76)การสร้างมาตรวัดเจตคติมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดประเด็นหรือเป้าหมายของเจตคติพร้อมนิยามความหมายเชิงปฏิบัติให้ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย

ขั้นที่ 2 เลือกประเภทมาตรวัดเจตคติ ซึ่งมีหลายแบบ ได้แก่ มาตรวัดเจตคติแบบเทอร์สโตน มาตรวัดเจตคติแบบลิเคอร์ท มาตรวัดเจตคติแบบกัทท์แมน หรือมาตรวัดเจตคติแบบออสกู๊ด ซึ่งแต่ละแบบจะมีข้อดีและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 กำหนดสิ่งเร้า (Stimuli) เจตคติเป็นความรู้สึกที่มีอยู่ในจิตใจ ของคนแต่ละคน การวัดจึงทำได้โดยการเอาสิ่งเร้าทางภาษา ซึ่งในที่นี้เป็นข้อความไปกระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาเป็นระดับความรู้สึกว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบมากน้อยเพียงใด สิ่งเร้าที่เป็นข้อความเจตคติมีหลักในการเขียนดังนี้

- 1) เป็นข้อความที่โต้แย้งได้ (Debatable) เป็นความคิดเห็นไม่ใช่ข้อเท็จจริง (Fact)
- 2) ต้องเกี่ยวข้องกับความผันแปรของเจตคติในเรื่องเดียวกัน
- 3) ใช้ประโยคง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ควรเป็นประโยคใจความเดียว
- 4) ข้อความต้องมีความหมายสมบูรณ์ ไม่กำกวม
- 5) ใช้ข้อความที่กล่าวถึงสิ่งที่เป็นปัจจุบันมากกว่าอดีต
- 6) ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่ชี้นำคำตอบไปทางใดทางหนึ่ง
- 7) ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นปกติวิสัยที่ทุกคนเห็นด้วย หรือไม่มีใครเห็นด้วยเลย
- 8) ข้อความควรสั้นๆ ไม่เกิน 20 คำ
- 9) ไม่ควรใช้คำว่าทั้งหมด เสมอ ประจำ บ่อย ๆ ไม่มี ไม่เคย ในข้อความเพราะจะทำให้คลุมเครือไม่ชัดเจน
- 10) ไม่ควรใช้ประโยคที่เป็นปฏิเสธซ้อน
- 11) พยายามให้มีข้อความทางบวกและข้อความทางลบในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน
 - ข้อความทางบวก เช่น การไปโรงเรียนมีประโยชน์
 - ข้อความทางลบ เช่น การไปโรงเรียนเป็นเรื่องน่าเบื่อ
- 12) ข้อความที่อาจกระทบความรู้สึกของผู้ตอบมาก ควรจัดไว้กลาง ๆ ของมาตรวัด
- 13) กระจายข้อความทั้งทางบวกและทางลบคละกันพยายามไม่ให้ผู้ตอบคุ้นเคยกับกระบวนการตอบ ทั้งนี้เพราะผู้ตอบส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับเจตคติทางใดทางหนึ่งโดยไม่ได้พิจารณาข้อความให้ลึกซึ้ง

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เมื่อสร้างข้อความและส่วนการตอบเรียบร้อยแล้ว จัดทำคำชี้แจง ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และความครอบคลุม โครงสร้างของสิ่งที่จะวัดด้วยตนเองจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ นำผลมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 5 นำมาตรวัดเจตคติไปทดลองใช้ (Try out) ตามวิธีการของมาตรวัดเจตคติ

1.8 แบบวัดตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

ลิเคอร์ทสร้างเครื่องมือวัดเจตคติขึ้นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ.1932 เป็นแบบวัดที่สร้างได้ง่ายกว่าแบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน แบบวัดเจตคติของลิเคอร์ทมีลักษณะที่แตกต่างจากเทอร์สโตน คือ มีการกำหนดค่าน้ำหนักความรู้สึกของแต่ละข้อความหลังจากการนำแบบวัดไปทดสอบแล้ว

ข้อความอาจจะเป็นทางบวกทั้งหมดหรืออาจจะเป็นทางลบทั้งหมด หรือผสมกันก็ได้ แบบวัดเจตคติ มีความเชื่อมั่นสูง และพัฒนาเพื่อวัดความรู้สึกได้หลายอย่าง

เพื่อให้เห็นถึงลักษณะของมาตรการวัดตามแนวคิดของลิเคอร์ท ผู้ศึกษาได้นำเสนอวิธีการให้ได้มาซึ่งมาตรการวัดแบบลิเคอร์ท ดังนี้

มาตรการวัดแบบลิเคอร์ท เกิดจากกระบวนการตรวจสอบข้อความในแบบวัดเจตคติ ซึ่งเป็นการตรวจสอบขั้นแรกเพื่อดูความเหมาะสมของข้อความที่จะนำไปใช้วัดเจตคติตามเป้าหมาย ซึ่งแบ่งระดับการตอบออกมากกว่า 2 ระดับ ซึ่งละเอียดกว่าเทอร์สโตน เช่น แบ่งเป็น 3 ระดับ (เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย) แบ่งเป็น 5 ระดับ (เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) เป็นต้น ทั้งนี้อาจจะเป็นไปในลักษณะอื่นก็ได้ขึ้นอยู่กับข้อความที่แสดงความรู้สึก เช่น ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติปานกลาง ไม่ปฏิบัติ เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาเอกสารวิชาการต่างๆ เกี่ยวกับแบบวัดเจตคติตามแนวคิดของลิเคอร์ท พบว่าส่วนใหญ่นักวิชาการนิยม แบ่งน้ำหนักของข้อความออกเป็น 5 ระดับ ทั้งนี้การจะบอกได้ว่าข้อความข้อนี้จะมีน้ำหนักความรู้สึกระดับใดนั้น ลิเคอร์ทใช้วิธีการคำนวณน้ำหนักข้อความ 3 วิธี คือ

1. วิธีหาน้ำหนักซิกมา (Sigma deviate weighting method) ด้วยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากจุดกลางของพื้นที่ของแต่ละตัวเลือกที่มีอยู่
 2. วิธีหาน้ำหนักคะแนนมาตรฐาน (Standard score weighting) ด้วยการหาคะแนนมาตรฐานที่จุดกลางของช่วงพหุติ คล้ายเป็นคะแนนมาตรฐานเฉลี่ยของช่วงในตัวเลือกหนึ่งๆ
 3. วิธีกำหนดน้ำหนักแบบพลการ (Arbitrary weighting method) เป็นการกำหนดโดยคิดว่าถ้ามากที่สุดให้ 5 ถัดมาเป็น 4 เป็น 3 จนถึง 1 หรือ 0 ตามลำดับ
- ทั้งนี้วิธีการหาค่าน้ำหนักระดับความรู้สึกของข้อความทั้ง 3 วิธีนี้ ให้ค่าน้ำหนักใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์กันสูงมากถึง 0.99 ดังนั้นวิธีกำหนดน้ำหนักแบบพลการ (Arbitrary weighting method) จึงได้รับความนิยมและใช้มากที่สุด

ส่วนในการแปลผลระดับเจตคติตามแนวคิดของลิเคอร์ทนั้น นิยมแปลผลเป็นตัวเลขตามมาตรหรือระดับที่กำหนด ด้วยการนำจำนวนข้อ ไปหารคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เกณฑ์การแปลคะแนนแบบวัด (กรณีกำหนด 5 ระดับ) ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
4.51-5.00	มีเจตคติสูงมาก
3.51-4.50	มีเจตคติสูง
2.51-3.50	มีเจตคติปานกลาง
1.51-2.50	มีเจตคติต่ำ

1.00-1.50

มีเจตคติต่ำมาก

ดังจะเห็นได้ว่า มาตรการวัดเจตคติตามแนวคิดของลิเคอร์ทั้น นั้น ได้รับความนิยมน้อยมากในการสร้างแบบวัดเจตคติ เพราะสร้างได้ง่าย ไม่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญจำนวนมาก และวัดความรู้สึกได้หลายอย่าง ทั้งนี้มีข้อระวังในการแปลผลซึ่งต้องกลับค่ามาตราในกรณีที่เป็นข้อความทางลบก่อนเสมอเท่านั้น

1.9 ประโยชน์ของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ(2520, น. 4) และ ชม ภูมิภาค(2516, น. 65) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติไว้ ซึ่งสรุปได้ว่า

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว
 2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง (Self – Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา
 3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน
 4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง
 5. เตรียมบุคคลให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ
 6. ช่วยให้บุคคลได้คาดคะเนล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้น
 7. ทำให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่วาง
- แคทซ์ (Katz) อ้างในนพมาศ 2534, น. 130 มองว่าเจตคติมีประโยชน์และหน้าที่ คือ
1. เป็นประโยชน์โดยการเป็นเครื่องมือ ปรับตัว และเป็นประโยชน์ในการใช้เพื่อทำการต่างๆ
 2. ทำประโยชน์โดยการใช้ป้องกันสภาวะจิตใจ หรือปกป้องสภาวะจิตของบุคคล (EGODEFENSIVE FUNCTION) เพราะความคิด หรือความเชื่อบางอย่างสามารถทำให้ผู้เชื่อหรือคิดสบายใจ ส่วนจะผิดจะถูกเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 3. เจตคติทำหน้าที่แสดงค่านิยม ให้คนเห็นหรือรับรู้ (VALUE EXPRESSIVE FUNCTION)
 4. มีประโยชน์หรือให้คุณประโยชน์ทางความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่างๆ
 5. ช่วยให้บุคคลมีหลักการและกฎเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรมหรือช่วยพัฒนาค่านิยมให้กับบุคคล การที่บุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคล สถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้นบุคคลสามารถประเมินและตัดสินใจได้ว่าควรจะทำอะไรจึงจะเหมาะสมและดีงาม

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

2.1 กิจกรรมแนะแนว

2.1.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติศัพท์ว่า แนะแนว หมายถึง แนะนำแนวทางว่าควรจะทำอย่างไร และการแนะแนวตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การแนะแนวที่มุ่งให้นักเรียนทุกคนมีช่วงชีวิตที่มีคุณภาพและสังคมที่ดี ใช้ชีวิตอย่างเพียงพอและมีความสุข โดยมีรูปแบบในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อช่วยเหลือและพัฒนานักเรียนสามารถแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. การจัดกิจกรรม ด้วยกระบวนการทางจิตวิทยาให้แก่นักเรียนทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เพื่อให้รู้จักนักเรียนมากขึ้น และส่งเสริมป้องกันปัญหาของนักเรียนทุกคน การจัดกิจกรรมจะจัดในห้องเรียน โดยมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง และนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

2. การจัดบริการ โดยมีครูแนะแนวเป็นผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสารสนเทศที่จำเป็นและทันสมัย ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ และการพัฒนาบุคลิกภาพ เพื่อให้ให้นักเรียนได้สำรวจตนเองและรู้จักตนเองในทุกด้าน สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ตลอดจนช่วยเหลือแก้ไขและฝึกประสบการณ์ที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการศึกษาและการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

การจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษา ที่ต้องจัดควบคู่กับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรที่เปิดกว้างให้สังคมมีส่วนร่วมและให้อิสระในการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน โดยกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการศึกษามีความเชื่อว่า การพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่สำคัญ และจะนำพาผู้เรียนไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนในอนาคต ดังนั้น การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จดังกล่าว กิจกรรมแนะแนวก็เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาตัวเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ตนเองมีลักษณะอย่างไร รู้จุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง รู้ว่าตนเองชอบอะไร ไม่ชอบอะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมแนะแนวมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่กำลังจะเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย จะทำให้ได้รู้ตนเองว่า ตัวนักเรียนเหมาะที่จะเรียนคณะอะไร ผ่านการสำรวจ

ตนเองหรือการทำแบบทดสอบต่างๆ นอกจากนี้ฝ่ายกิจกรรมแนะแนวยังสามารถให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ได้อีกด้วย

2.1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนว

1) ความสำคัญของการแนะแนว

ปัจจุบันการแนะแนวได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษามากขึ้น เนื่องจากการแนะแนวมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สอดคล้องหรือเหมือนกันกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การช่วยให้เยาวชนของชาติเป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาในทุกๆ ด้าน มุ่งสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนการที่วิชาการแนะแนวหรือจิตวิทยาการแนะแนว เข้ามามีบทบาทในการศึกษามากขึ้น เยาวชนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ และจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ซึ่งต้องรับผิดชอบประเทศชาติต่อไป จึงสมควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย สติปัญญาอารมณ์สังคมและจิตใจ เพื่อช่วยให้เยาวชนเหล่านั้นสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีความสุขและเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นที่พึงประสงค์ของประเทศชาติ

2) หลักการสำคัญของการแนะแนว

การจัดกิจกรรมแนะแนวจะต้องจัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การที่จะให้งานบริการแนะแนวบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จำเป็นจะต้องคำนึงถึงหลักการแนะแนวที่มีการวางแผนการดำเนินงานให้เหมาะสม ดังนั้นการแนะแนวจึงควรยึดถือหลักการสำคัญของการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

(1) การแนะแนวเป็นบริการที่ต้องมุ่งให้ความช่วยเหลือนักเรียนทุกคน เนื่องจากนักเรียนทุกคนย่อมต้องการความช่วยเหลือจาก โรงเรียนของตน และเป็นการให้บริการด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และเท่าเทียมกัน

(2) การแนะแนวเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการศึกษาที่ต้องปฏิบัติต่อเนื่องกันและเป็นไปตาม ลำดับขั้น คือจัดอย่างเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผน มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ไปทุกขั้นตอนจนกระทั่งบุคคลที่ได้รับการช่วยเหลือ สามารถนาตนเองได้ และช่วยตนเองได้

(3) การแนะแนวตั้งอยู่บนรากฐานของ การยอมรับในเอกลักษณ์บุคคล (Individual) ของนักเรียน รวมถึงยอมรับในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ด้วย

(4) การแนะแนว เป็นงานที่วางอยู่บนพื้นฐานกระบวนการพฤติกรรมของบุคคลและเกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือและกลวิธีต่างๆ ทั้งที่

เป็นแบบทดสอบและไม่ใช่แบบทดสอบ เพื่อจะได้เข้าใจบุคคลแต่ละคน และเพื่อช่วยให้บุคคลแต่ละคนเข้าใจตนเอง เพื่อจะได้สามารถควบคุมพัฒนาการส่วนตัวของนักเรียนได้

(5) ผู้ทำงานด้านการแนะแนวจะต้องเคารพในสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ให้การยอมรับในศักดิ์ศรีและคุณค่าของแต่ละคนยอมรับในสิทธิส่วนตัวในการตัดสินใจที่จะเลือกทำ ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การเลือกและตัดสินใจของนักเรียนควรเกิดจากการใช้วิจารณญาณของนักเรียนเอง ไม่ใช่การบังคับ

(6) การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา ดังนั้นการแนะแนวควรแทรก อยู่ในกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองทุกด้านอย่างมีบูรณาการ (Integration)

(7) การแนะแนว ที่มีประสิทธิภาพ ผู้ทำหน้าที่แนะแนว (Counselor) จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาอบรมทางการแนะแนวมาโดยเฉพาะ มีทั้งความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skills) ที่เหมาะสมและมีการจัดดำเนินการแนะแนวอย่างมีระบบ (Systematical Guidance)

(8) ผู้ทำงานด้านการแนะแนวจะต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความเป็นประชาธิปไตยเป็นผู้ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น และจะต้องเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

(9) การจัดบริการแนะแนวจะได้ผลและมีประสิทธิภาพ จะต้องเกิดจากความร่วมมือและความสมัครใจของบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน และนักเรียนผู้มารับบริการจะต้องมาด้วยความเต็มใจให้ความร่วมมือด้วย

(10) ผู้ทำงานด้านการแนะแนวจะต้องเป็นผู้ที่สามารถเก็บรักษาความลับได้ เพราะถ้าเป็นผู้ที่ไม่สามารถเก็บรักษาความลับ ก็จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย ทำให้ขาดความไว้วางใจและไม่ยินดีที่จะมารับความช่วยเหลือ

2.1.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมแนะแนว

ความมุ่งหมายของการแนะแนวสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) ความมุ่งหมายทั่วไป หมายถึง ความมุ่งหมายของการแนะแนวโดยส่วนรวม นั่นคือ การแนะแนวไม่ว่าจะจัดในสถานที่ใดก็ตามย่อมมีความมุ่งหมายทั่วไปเหมือนกัน หรืออาจเรียกว่า เป็นหน้าที่ของการแนะแนวก็ได้ มี 3 ประการคือ

(1) เพื่อป้องกันปัญหา (Prevention) การแนะแนวมุ่งจะป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหาหรือความยุ่งยากในการดำเนินชีวิตของตนเพราะปัญหาและความยุ่งยากต่างๆ

นั้นสามารถป้องกันได้และการปล่อยให้ให้นักเรียนเกิดปัญหาขึ้นแล้วค่อยตามแก้ไข ช่วยเหลือในภายหลังนั้นทำได้ยากและต้องใช้เวลานาน ในบางกรณีอาจจะแก้ไขไม่ได้ อีกด้วย

(2) เพื่อแก้ไขปัญหา (Curation) การแนะนำมุ่งจะให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนในการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับตน เพราะถ้าปล่อยให้ให้นักเรียนประสบปัญหาโดยไม่ให้ความช่วยเหลือแล้ว นักเรียนย่อมจะไม่สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขได้ และในบางครั้งอาจจะมีการปรับตัวที่ผิดๆ ทำให้เกิดปัญหาเพิ่มมากยิ่งขึ้น

(3) เพื่อส่งเสริมพัฒนา (Development) การแนะนำมุ่งจะให้การส่งเสริมนักเรียนทุกคนให้เกิดความเจริญงอกงามมีพัฒนาการในด้านต่างๆ อย่างสมบูรณ์ เพื่อที่นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการส่งเสริมและแสดงความสามารถในด้านต่างๆ ของตนออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่มีสิ่งใดมาเป็นอุปสรรคขัดขวางความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาการของนักเรียน

2) ความมุ่งหมายเฉพาะ หมายถึง ความมุ่งหมายของการแนะนำที่สถานศึกษาซึ่งจัดให้มีบริการแนะนำเป็นผู้กำหนดขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาเป้าหมายหลักสูตร และสภาพสังคมของสถานศึกษานั้นๆแต่อย่างไรก็ตามความมุ่งหมายเฉพาะของการแนะนำสำหรับสถานศึกษาแต่ละแห่งก็ย่อมจะมีความคล้ายคลึงกัน ไม่แตกต่างกันมากนัก เช่น

(1) เพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้รู้จักตนเองอย่างแท้จริง (Self-Understanding) คือ การช่วยให้นักเรียนรู้ถึงความต้องการความคิด ความสามารถ ความถนัด และข้อจำกัดต่างๆ ของตน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพ และการดำเนินชีวิตของนักเรียน

(2) เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักปรับตัว (Self-Adjustment) ให้เหมาะสมกับตนเองและสภาพแวดล้อม คือ การช่วยให้นักเรียนรู้จักวิธีปฏิบัติตนเพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมและเป็นสุข

(3) เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักนำตนเอง (Self-Direction) คือ การช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักใช้สติปัญญา ความสามารถของตน แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างฉลาด และเหมาะสม สามารถวางแผนการชีวิตในอนาคตและสามารถนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้วิจารณญาณคาดการณ์ล่วงหน้า สิ่งที่จะเกิดขึ้น และรู้จักหลีกเลี่ยงและป้องกันสิ่งที่จะเกิดขึ้น โดยกะทันหัน

(5) เพื่อส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน เพราะการมีสัมพันธภาพที่ดีจะช่วยให้การบริหารงานของโรงเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

(6) เพื่อช่วยฝึกในเรื่องประชาธิปไตยให้แก่เยาวชนของชาติ เพราะการฝึกให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนและมีการปฏิบัติจริง จะช่วยให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

(7) เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ระหว่างโรงเรียน บ้าน และชุมชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียนในที่สุด

2.2 ชุดกิจกรรมแนะแนว

2.2.1 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว

ปราณี รามสูต (2534, น. 306) สรุปไว้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวในคาบเรียน มีลักษณะเช่นเดียวกับชุดการสอนในรายวิชาอื่นๆ ชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วยคู่มือหรือแบบฝึกปฏิบัติสำหรับนักเรียน สื่อ และแบบทดสอบหรือแบบประเมิน รวมไปถึงกล่องหรือซองไว้เป็นเรื่องหรือเป็นชุดๆ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2545, น. 80) กล่าวว่า ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวหรือชุดกิจกรรมและแนวมาจากภาษาอังกฤษว่า Instructional Package of Guidance Activities เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อประสม เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ แถบบันทึกเสียง เอกสารที่บันทึกรายละเอียดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งเกม กรณีตัวอย่าง บทบทบาทสมมติ แบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียน โดยจัดไว้เป็นชุดหรือเป็นกล่องหรือซอง ภายในกล่องหรือซองบรรจุคู่มือครู คู่มือนักเรียน และสื่อประกอบการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่อง

จากแนวคิดดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว คือ สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งมีการแบ่งเนื้อหากิจกรรมเป็นออกเป็นเล่มหรือเป็นชุด ๆ โดยมีสื่อประกอบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายตามความเหมาะสมของเนื้อหา และประกอบไปด้วยกิจกรรมเกม สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะหรือความรู้ความเข้าใจตามความต้องการของผู้สร้างสื่อที่สร้างขึ้น

2.2.2 การดำเนินการสร้างหรือพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2558, น.18-30) ได้กล่าวถึงแนวทางการดำเนินการสร้างหรือพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาก่อนดำเนินการสร้างหรือพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา ผู้ให้บริการแนะแนวต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา และต้องกำหนดขอบข่ายของชุดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาที่ต้องการพัฒนา จากนั้นจึงดำเนินการสร้างหรือพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา โดย

1) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและ/หรือปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีให้ผู้ให้บริการอยู่ในระหว่างการสร้างหรือพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์

2) วางแผนพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา ให้สอดคล้องกับ

- (1) วัตถุประสงค์ของการพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา
- (2) ลักษณะของสิ่งที่ต้องการพัฒนา
- (3) กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา
- (4) ลักษณะกิจกรรมที่นำไปพัฒนา

3) การดำเนินการพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา ให้ครอบคลุม วัตถุประสงค์ ลักษณะของสิ่งที่ต้องการพัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา และลักษณะกิจกรรมที่นำไปใช้พัฒนา พร้อมระบุรายละเอียดของกิจกรรมแต่ละครั้งซึ่งประกอบด้วย

- (1) หัวข้อกิจกรรม
- (2) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
- (3) วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
- (4) เนื้อหาที่จะนำมาพัฒนาแต่ละครั้ง โดยระบุเฉพาะหัวข้อสำคัญ ๆ
- (5) สื่อที่ใช้ประกอบกิจกรรม
- (6) ขั้นตอนกิจกรรมหรือวิธีดำเนินกิจกรรมแต่ละครั้งซึ่งประกอบด้วย
 - ก. ชี้นำเข้าสู่กิจกรรม
 - ข. ชี้นำดำเนินกิจกรรมและเทคนิคที่ใช้
 - ค. ชี้นำสรุป
 - ง. ชี้นำประเมินผล

เมื่อผู้ให้บริการแนะแนวสร้างหรือพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาแล้ว จะต้องนำไปหาคุณภาพของกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาก่อนนำไปใช้พัฒนาต่อไป

2.3 Thinking School

2.3.1 ความหมายและที่มาของ Thinking School

นวัตกรรมทางการศึกษาล่าสุดและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เข้าไปกระตุ้นพัฒนาการทางความคิดของผู้เรียนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูและผู้เรียนหรือผู้เรียนด้วยกันเองให้สามารถคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์และสังเคราะห์ ซึ่งทำให้เด็กมีความ

เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ในทุกสาระการเรียนรู้ทดแทนรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมๆ ที่ครูเป็นเพียงผู้บรรยายให้เด็กฟัง

เป็นการสอนคิดตามแนวทางของ King's School ประเทศนิวซีแลนด์ ที่โรงเรียน อบจ.เชียงราย นำมาใช้ประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง “การสอนคิด” และเป็นต้นแบบการสอนคิดให้กับโรงเรียนอีกหลายแห่ง เหมาะสำหรับครูผู้สอนและนักการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยให้แนวคิดที่ว่าทำไมต้องสอนคิด และกระบวนการสอนคิดเริ่มต้นอย่างไร มีขั้นตอนอะไรบ้าง แนะนำหลักการและวิธีใช้เครื่องมือสอนคิด 10 ประเภท เช่น OPV PMI Diagram เป็นต้น รวมทั้งแนะนำวิธีสอนเด็กให้รู้จักคิดแก้ปัญหาเป็นและคิดสร้างสรรค์

2.3.2 ขั้นตอนการสอนคิด

กระบวนการสอนคิดตามแนวทาง Thinking School มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) Do Now หมายถึง ขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียนของนักเรียนและครู
- 2) Purpose หมายถึง ขั้นตอนการแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในชั่วโมง/คาบเรียนนั้นๆ ให้กับนักเรียนและครูได้ทราบ
- 3) Work Mode หมายถึง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนและครู
- 4) Reflective Thinking หมายถึง ขั้นตอนการสรุปบทเรียนหรือสะท้อนผลของการเรียนในชั่วโมง/คาบเรียนนั้น ๆ

2.3.3 เครื่องมือสอนคิด (Thinking Tools)

1) เครื่องมือการคิด PMI เป็นเครื่องมือสำรวจความเข้าใจ เพื่อให้บอกข้อดีหรือจุดเด่น ข้อเสียหรือจุดด้อย และเมื่อทราบแล้วจะต้องให้ความสนใจถึงข้อเสนอแนะ ข้อแก้ไขหรือทางเลือกการจัดลำดับความคิดของ PMI เสมอ คือ ผู้เรียนต้องบอกข้อดีก่อน จากนั้นเป็นข้อเสีย และท้ายที่สุด ข้อเสนอแนะที่ควรสนใจต่อเนื้อเรื่องหรือประเด็นนั้นๆ P = Plus การคิดด้านบวก M = Minus การคิดด้านลบ I = Interest การคิดประเด็นน่าสนใจ

2) เครื่องมือการคิด OPV (Other Point of View) เป็นเครื่องมือคิดที่ฝึกการมองหาค้นที่เกี่ยวข้อง แล้วพิจารณาว่าคนที่เกี่ยวข้องคิดอย่างไร เกิดทักษะการคิดรอบด้าน มีมุมมองรอบด้าน ถามหาเหตุผลในมุมมองแต่ละคน เพื่อการตัดสินใจร่วมกับผู้อื่น

3) เครื่องมือการคิด CAF (Consider All Factors) เป็นเครื่องมือสำหรับการนำตัวช่วยการคิดมาใช้ในการคิด 18 ประเด็นหรือหัวข้อ ในการตอบคำถามจากสถานการณ์ ประเด็นหรือหัวข้อที่กำหนดให้ เป็นการคิดคล่อง คิดไว คิดเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่ ได้รวดเร็วขึ้น ตัวช่วยการคิด ได้แก่

- (1) การเงิน,ธุรกิจ/Finance, business
- (2) การขนส่ง/Transportation
- (3) ความสัมพันธ์ทางสังคม/ Social relationship
- (4) สิ่งแวดล้อม/Environment
- (5) การศึกษา/Education
- (6) เทคโนโลยี/Technology
- (7) สันทนาการ/Recreation
- (8) การเมืองการปกครอง/Politics
- (9) จริยธรรมและศาสนา/ Ethics and Religion
- (10) ศิลปะ,สุนทรียภาพ/ Art, Aesthetics
- (11) สุขภาพ/ Health
- (12) สุขภาพจิต/ Mental Health
- (13) ความต้องการพื้นฐาน/Human needs
- (14) การป้องกัน/Protection
- (15) เศรษฐกิจ/Economy
- (16) กฎหมายและความยุติธรรม/law and Justice
- (17) การสื่อสาร/Communication
- (18) อื่นๆ/Others

2.3.4 **เครื่องการคิด KWL** เป็นเครื่องมือกระตุ้นการคิดของนักเรียน ถึงเนื้อหาประเด็นหรือหัวข้อที่นำมาเรียน แต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนคิดตลอดเวลา คือ

K = Know ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดหรือหัวข้อที่กำหนด

W = Want อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดให้ในขั้นแรก

L = Learned เรียนรู้อะไรบ้าง จากเรื่องที่กำหนดหลังการอ่าน หรือเรียนรู้เสร็จแล้ว

2.3.5 **เครื่องมือสอนคิด Compare and Contrast** เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาและกระตุ้นการคิดเปรียบเทียบ การคิดหาประเด็นที่หลากหลาย ทำการเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นสิ่งที่เหมือนกันและสิ่งที่มีความแตกต่างกัน ตลอดถึงการร่วมกันวิเคราะห์ภายในกลุ่มเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด

2.3.6 เครื่องมือการคิด Cause and Effect เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการคิดแบบมีเหตุและผล เป็นการหาสาเหตุที่เกิดขึ้น และผลกระทบที่ตามมา

Cause = สาเหตุ = สิ่งที่เกิดขึ้น

Effect = ผลลัพธ์ = สิ่งที่เกิดตามมา

2.3.7 เครื่องมือการคิด Six Thinking Hats การคิดแบบหมวก 6 ใบ ของ เอดเวิร์ด เดอ โบโน (Edward De Bono) เป็นผู้ริเริ่มวิธีการคิดแบบหมวก 6 ใบ ที่ช่วยให้เรามีมุมมองแบบรอบด้าน เพราะหมวกแต่ละใบจะช่วยให้เรามองในมุมที่แตกต่างกัน เป็นวิธีการที่ช่วยจัดระเบียบการคิด ทำให้การคิดมีประสิทธิภาพมากขึ้น ความหมายของสีหมวก คือ

- 1) หมวกสีขาว (White Hat) เมื่อสวมหมวกนี้จะคิดเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ข้อมูลเบื้องต้นของสิ่งนั้น ไม่ต้องการข้อคิดเห็น
- 2) หมวกสีแดง (Red Hat) เมื่อสวมหมวกนี้จะคิดเกี่ยวกับความรู้สึก สามารถบอกได้ตรงๆ ว่าชอบ หรือไม่ชอบ ดี หรือไม่ดี โดยไม่มีเหตุผลประกอบ
- 3) หมวกสีดำ (Black Hat) เมื่อสวมหมวกนี้จะคิดเกี่ยวกับจุดด้อย ข้อเสีย หรืออุปสรรค โดยที่จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ ช่วยให้เห็นข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน
- 4) หมวกสีเหลือง (Yellow Hat) เมื่อสวมหมวกนี้จะคิดเกี่ยวกับจุดเด่น สิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นข้อมูลในเชิงบวก เพื่อเปิดโอกาสให้พัฒนา
- 5) หมวกสีเขียว (Green Hat) เมื่อสวมหมวกนี้จะคิดเกี่ยวกับความคิดใหม่ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เป็นความคิดอย่างสร้างสรรค์
- 6) หมวกสีน้ำเงิน (Blue Hat) เมื่อสวมหมวกนี้จะคิดเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของความคิดรวบยอด ข้อสรุป การยุติข้อขัดแย้ง

2.3.8 เครื่องมือการคิด Ranking เป็นเครื่องมือคิดในรูปแบบของการจัดลำดับ โยกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินใจ จากคำถามหรือจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์

2.3.9 เครื่องมือการคิด Diagram เป็นเครื่องมือที่ให้นักเรียนได้สรุปบทเรียน เนื้อหาหรือเรื่องที่เรียนในแต่ละวิชา บทเรียน ชั่วโมง/คาบเรียน เพื่อสรุปหรือสร้างความเข้าใจของตนเองให้ง่ายขึ้น ซึ่งจะเขียนเป็นรูปแบบใดก็ได้ จุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุดจะมีหรือไม่มีก็ได้ จะเป็นภาพ กล้อง เส้น วงกลม ไม่มีหลักเกณฑ์หรือหลักการบังคับตายตัว

2.3.10 เครื่องมือการคิด Mind Mapping เป็นเครื่องมือคิดที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ Diagram มากที่สุด ใช้ในการสรุปบทเรียน เนื้อหาหรือเรื่องที่เรียนในแต่ละวิชา บทเรียน ชั่วโมง/

คาบเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจของตนเองให้มากยิ่งขึ้น และสามารถเรียกนำมาใช้เมื่อต้องการเหตุผลหรือคำตอบได้ ต่างจาก Diagram ตรงที่มีเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์บังคับตายตัว คือ

- 1) มีแกนกลางเพื่อกำหนดหัวข้อเรื่อง เนื้อหา หรือประเด็นที่จะเรียนรู้
- 2) มีกิ่งก้านเพื่อแยกแยะ จัดหมวดหมู่ ของประเด็นหลัก ๆ
- 3) มีกิ่งก้อยเพื่ออธิบาย หรือบอกให้รายละเอียดเพิ่มเติมในประเด็นหลักนั้น
- 4) มีกิ่งย่อยๆ ออกไปเพื่อให้ข้อมูลหรือรายละเอียดสนับสนุนประเด็นที่

รองลงมา

- 5) คำ วลี หรือรูปภาพให้อยู่บนเส้นเท่านั้น
- 6) เส้นจะต้องไม่สิ้นสุด
- 7) ให้เขียนในแนวทางเดียวกัน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ ดังนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ขวัญใจ แก้วอาษา (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคูวงประชานุเคราะห์ จังหวัดอุดรธานี มีนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มสัมพันธ์ยังเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีการใช้สื่ออุปกรณ์และวิธีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนรู้สึกดีกับการเรียนมากขึ้น เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงดีขึ้นด้วย

ภรณ์ทิพย์ ริดแก้ว (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยการเปรียบเทียบ เรื่อง สารละลายและกรด-เบส ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เรื่องสารละลายและกรด-เบส สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อวิทยาศาสตร์สูงกว่าเดิมและสูงกว่ากลุ่มควบคุม

อรอุษา ศรีกนก (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวฯ และแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลายนักเรียนจึงชื่นชอบให้ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ผลที่ได้จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

เอกสิทธิ์ ผลอรรถ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบโปรแกรม MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 24 คน โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เซอร์เบอร์ก (Thornburg, 1958, อ้างใน ขวัญใจ แก้วอาษา 2556, น. 40) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Drop Out) พบว่า 50% ของนักเรียน จำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มิทัศนคติที่ดีต่อ โรงเรียน แต่อีก 20% แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ใช้อย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หลีกเลี่ยงในการเรียน ไม่มีประโยชน์เมื่อการเรียน ครูผู้สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

จากผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา ที่สามารถใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ และยังสามารถปรับเปลี่ยนเจตคติของผู้เรียนให้เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวมาใช้ในการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา ปีการศึกษา 2562

4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา

ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

โรงเรียน ร่มโพธิ์วิทยา ตั้งอยู่เลขที่ - หมู่ที่ 5 ตำบลขุนหาญ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 33150 โทรศัพท์ 0-4566-5079 โทรสาร -

E-mail : Romphowittaya@hotmail.com

website : <http://www.rpwit.com>

<http://school28.pao-sisaket.go.th/>

<http://www.thaischool.in.th/33100901/>

สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ อำเภอ ขุนหาญ จังหวัด ศรีสะเกษ เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ห้องเรียน โรงเรียนมีเนื้อที่ 50 ไร่

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา

จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนทั้งสิ้น 84 คน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอนดังนี้

ตารางที่ 2.1 จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา

ระดับชั้นเรียน	เพศ		รวม	นักเรียนที่ทำแบบวัดเจตคติ
	ชาย	หญิง		
ม.4	4	19	23	22
ม.5	10	13	23	23
ม.6/1	6	13	19	18
ม. 6/2	8	11	19	15
รวม	28	56	84	78

นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้และทำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนเป็นจำนวน 78 คน และนักเรียน จำนวน 6 คนที่ไม่ได้ทำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนเนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้คัดเป็นเด็กพิเศษและบางคนขาดเรียนนาน ทำให้ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประเภทและแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (One – Group Pretest – Posttest Design)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 78 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา ตำบลขุนหาญ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 22 คน

3. ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการ

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1.1 *ตัวแปรอิสระ* ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

3.1.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อการเรียน

3.2 นิยามปฏิบัติการ ประกอบด้วย

3.2.1 **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา
ปีการศึกษา 2562

3.2.2 **เจตคติที่ดีต่อการเรียน** หมายถึง ทำที่หรือความรู้สึกที่ดีของนักเรียนต่อการ
เรียน โดยแสดงออกในด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในเชิงบวกต่อ
การเรียน ดังนี้

1) **เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความคิด** หมายถึง ความคิด ความเชื่อของ
นักเรียนที่มีต่อการเรียนในเชิงบวก เช่น นักเรียนคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและดีต่อชีวิต เป็นต้น

2) **เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความรู้สึก** หมายถึง ความพอใจ พอใจของ
นักเรียนที่มีต่อการเรียน เช่น นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการเรียน นักเรียนชอบการเรียนที่มี
กระบวนการสอนใหม่ๆ เป็นต้น

3) **เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม** หมายถึง การที่
นักเรียนมีแนวโน้มที่จะยอมรับในการเรียนมากขึ้น เช่น นักเรียนตั้งใจเรียน นักเรียนสนุกสนานกับ
การเรียน นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ เป็นต้น

3.2.3 **ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียน** หมายถึง เครื่องมือที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ประกอบด้วย
กิจกรรมแนะแนว 10 กิจกรรม ดังนี้ 1.ปฐมนิเทศ 2. คุณค่าในตนเอง 3.การเรียนนั้น สำคัญไฉน
4. ตัวอย่างที่ดีมีให้ดู 5. เกมกับการเรียนรู้ 6. ใจเขาใจเรา กับการเรียนรู้ 7. เป้าหมายของฉันกับวัน
แห่งการเรียนรู้อู 8. ก้าวแรกสู่ความฝัน 9. เมื่อฉันเปลี่ยนไป 10. ปัจฉินิเทศ โดยนำหลักการจัดการ
เรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ และขอบข่ายของการแนะแนว เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยใช้
วิธีการฝึกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มีการเล่นเกม อภิปราย
และแสดงความรู้สึก

4. เครื่องมือวิจัยและวิธีการสร้าง

4.1 **เครื่องมือวิจัย** เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท คือ

4.1.1 **เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง** ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี
ต่อการเรียน จำนวน 10 กิจกรรม

4.1.2 **เครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดตัวแปรตาม** ได้แก่ แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

4.2 วิธีสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทดลอง และเครื่องมือสำหรับวัดตัวแปรตาม มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.2.1 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์และรูปแบบการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว
2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว

3) ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักในการสร้างซึ่งประกอบด้วย

- (1) ขั้นนำ
- (2) ขั้นดำเนินกิจกรรม
- (3) ขั้นสรุป
- (4) ขั้นประเมินผล

4) นำชุดกิจกรรมให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาคุณภาพในเบื้องต้น และให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพความสมบูรณ์ของเนื้อหา ภาษา และรูปแบบของชุดกิจกรรม ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545, น. 67-71)

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.51-5.00	คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	3.51-4.50	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.51-3.50	คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.51-2.50	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00-1.50	คะแนน

5) นำชุดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในขั้นตอนและความเหมาะสมของเวลา พร้อมทั้งอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ ซึ่งผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ผลดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการพิจารณาเครื่องมือวัดจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

กิจกรรม	คุณภาพของกิจกรรม		
	(\bar{X})	S.D.	ระดับ
กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ	4.52	0.72	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 2 คุณค่าในตนเอง	4.86	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 3 การเรียนนั้น สำคัญไฉน	4.81	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 4 ตัวอย่างที่ดี มีให้ดู	4.48	0.72	เหมาะสมมาก
กิจกรรมที่ 5 เกมกับการเรียนรู้	4.81	0.16	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 6 ใจเขาใจเรากับการเรียนรู้	4.81	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 7 เป้าหมายของฉันกับวันแห่งการเรียนรู้	4.81	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 8 ก้าวแรก สู่ความฝัน	4.90	0.16	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 9 เมื่อนั้นเปลี่ยนไป	4.81	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 10 ปัจฉิมนิเทศ	4.86	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

6) นำชุดกิจกรรมแนะแนวมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

7) นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วนำมาทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 10 กิจกรรม กิจกรรมละ 50 นาที ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.2 ความสัมพันธ์ของกิจกรรมกับแบบวัดตัวแปร

องค์ประกอบ	ชื่อกิจกรรม	แบบวัดตัวแปร
1. เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้าน ความคิด	1. ปฐมนิเทศ	ข้อ 1 – 12
	2. คุณค่าในตนเอง	
	3. การเรียนนั้น สำคัญไฉน	
	4. ตัวอย่างที่ดี มีให้ดู	
2. ความรับผิดชอบต่อการเรียน	5. เกมกับการเรียนรู้	ข้อ 13-24
	6. ใจเขาใจเรากับการเรียนรู้	
	7. เป้าหมายของฉันทันกับวันแห่งการ เรียนรู้	
3. ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	8. ก้าวแรก สู่ความฝัน	ข้อ 25-40
	9. เมื่อฉันทันเปลี่ยนไป	
	10. ปัจฉิมนิเทศ	

4.2.3 แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างเครื่องมือ

ขั้นที่ 2 ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

ขั้นที่ 3 กำหนดนิยามปฏิบัติการของเจตคติที่ดีต่อการเรียนเป็น 3 ด้าน คือ

- 1) เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความคิด หมายถึง ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในเชิงบวก เช่น นักเรียนคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญและดีต่อชีวิต เป็นต้น
- 2) เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบใจ พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เช่น นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการเรียน นักเรียนชอบการเรียนที่มีกระบวนการสอนใหม่ๆ เป็นต้น

3) เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง การที่นักเรียนมีแนวโน้มที่จะยอมรับในการเรียนมากขึ้น เช่น นักเรียนตั้งใจเรียน นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ วัตถุประสงค์การวิจัยและให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

ขั้นที่ 5 นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเบื้องต้นและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และนิยามศัพท์ด้วยวิธีการหาค่า IOC (Index of Consistency) พบว่าได้ค่า IOC เท่ากับ 0.67 - 1.00

ขั้นที่ 6 นำผลจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.50 – 0.90

ขั้นที่ 7 หาค่าความเที่ยงด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค โดยมีค่าความเที่ยง (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

ขั้นที่ 8 นำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

แบบเจตคติที่ดีต่อการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ แบบวัดที่มีข้อความเชิงบวก จำนวน 27 ข้อ ได้แก่ 1,3,6,7,8,11,12,16,18,19,20,21,22,24,26,27,28,29,34,36,37,38,39,40 แบบวัดที่มีข้อความเชิงลบ จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ 2,4,5,9,10,13,15,17,23,30,31,32,33 และมีการให้คะแนนสำหรับข้อคำถาม

การให้คะแนนสำหรับข้อความเชิงบวก คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนที่สุด 5 คะแนน

เห็นด้วย หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนมาก 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนปานกลาง 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนน้อย 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนน้อยที่สุด 1 คะแนน

การให้คะแนนสำหรับข้อความเชิงลบ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนน้อยที่สุด 1 คะแนน

เห็นด้วย หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนน้อย 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนปานกลาง 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนมาก 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีระดับเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากที่สุด 5 คะแนน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขอนหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ไปให้นักเรียนกลุ่มทดลอง วัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน คะแนนที่ได้รับเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว รวมทั้งสิ้น 10 กิจกรรมๆ ละ 50 นาที

ขั้นที่ 4 ทำการวัดหลังการทดลอง (Posttest) หลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน เสร็จแล้วให้กลุ่มทดลอง ตอบแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนชุดเดียวกับฉบับที่ทดสอบก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 5 ระยะเวลาติดตามผล หลังจากเสร็จการทดลองผ่านไป 4 สัปดาห์ ให้นักเรียนกลุ่มทดลอง ทำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนอีกครั้ง

ขั้นที่ 6 นำผลคะแนนก่อนการทดลอง ผลคะแนนหลังการทดลอง และผลคะแนนระยะติดตาม มาทำการวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกวิเคราะห์ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

6.2 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที

6.3 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองกับระยะติดตามผล โดยใช้การทดสอบค่าที

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

M แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)

** แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุและเกรดเฉลี่ย กลุ่มทดลอง
จำนวน ทั้งหมด 22 คน

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	9	40.91
หญิง	13	59.09
อายุ (ปี)		
16	13	59.09
17	7	31.82
18	2	9.09
เกรดเฉลี่ย		
<2.0	1	4.55
2.0-2.5	0	0.00
2.6-3.0	4	18.18
3.1-3.5	9	40.91
3.6-4.0	8	36.36

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
อายุส่วนใหญ่ 16 ปี มีเกรดเฉลี่ยที่ดี มีส่วนน้อยที่ต้องปรับปรุง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

การวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

2.1 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน

ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	SD	df	t	p-value
ก่อนการทดลอง	22	144.82	14.18	21	17.05**	.00
หลังการทดลอง	22	156.45	14.30			

**p< .01

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ได้จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา โดยใช้สถิติค่าที แบบสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) แสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว M เท่ากับ 144.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 14.18 และหลังการใช้ชุดกิจกรรม M เท่ากับ 156.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 14.30 ซึ่งสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผล

ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	SD	df	t	p-value
หลังการทดลอง	22	156.45	14.30	21	1.90	.71
ระยะติดตามผล	22	156.86	14.04			

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ภายหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผล พบว่า ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ 2 ข้อ ได้พบผลที่สำคัญคือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงขึ้นภายหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
2. ระยะติดตามผลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.1.2 เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

1.2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประเภทและแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีรูปแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (One – Group Pretest – Posttest Design)

1.3.2 ประชากร ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 78 คน

1.3.3 กลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

1.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท คือ

- 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน จำนวน 10 กิจกรรม
- 2) แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กิจกรรม

1.3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขออนุญาตจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

2) ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองวัดเจตคติ คะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

3) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 10 กิจกรรมๆ ละ 50 นาที แล้วให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน คะแนนที่ได้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

4) ภายหลังจากทดลอง 4 สัปดาห์ ให้นักเรียนกลุ่มทดลอง ทำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนซ้ำ คะแนนที่ได้เป็นคะแนนระยะติดตามผล

5) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดความรับผิดชอบไปทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยวิธีทางสถิติ

1.3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใช้สถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลอง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2) เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที

3) เปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังจากทดลอง กับระยะติดตามผล โดยใช้การทดสอบค่าที

1.4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1.4.1 ภายหลังจากการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4.2 ระยะติดตามผล ภายหลังจากทดลอง 4 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนไม่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่านักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีคะแนนเจตคติที่ดีต่อการเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ไม่ค่อยดีต่อการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนมากนัก เป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ปัจจัยลักษณะบุคคล ปัจจัยภายในตัวนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน หลบเรียน ไม่ให้ความร่วมมือในห้องเรียน เมื่อหน่วยการเรียน หลังจากได้รับการเรียนรู้จากการร่วมทำกิจกรรม ซึ่งนักเรียนได้ให้ความสนใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอนตลอด 10 กิจกรรม และเครื่องมือทางการแนะแนว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีส่วนช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายด้วยตนเอง ตามแนวทางการสร้างหรือพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2558, น.18-30) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกิจกรรมหรือวิธีดำเนินกิจกรรมแต่ละครั้งว่า จะต้องประกอบด้วย 1) ชี้นำเข้าสู่กิจกรรม 2) ชี้นำดำเนินกิจกรรมและเทคนิคที่ใช้ 3) ชี้นำสรุป และ 4) ชี้นำประเมินผล เพื่อมุ่งให้ประสบการณ์ตรงกับนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยใช้เทคนิค การเรียนตามแนวทางโรงเรียนสอนคิด (Thinking school, สรวุฑ สุตะวงศ์, 2562) จากการใช้ กรณีตัวอย่าง การอ้างอิงเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นตัวอย่างให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้ศึกษาร่วมกันวิเคราะห์และอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้กิจกรรมที่ได้มีลักษณะใกล้เคียงความจริง ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น ส่วนการเล่นเกมนกระตุ้นความอยากเรียนให้กับนักเรียนนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียน โดยทำความเข้าใจ

เข้าใจที่ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มของนักเรียนที่จะแสดงพฤติกรรมต่างออกมา ได้ใช้การอภิปรายร่วมกันอย่างสนุกสนาน ทำให้บรรยากาศในการดำเนินกิจกรรมเต็มไปด้วยความราบรื่นและสนุกสนาน น่าสนใจ เพราะเทคนิคเหล่านี้เอื้อให้นักเรียนได้แสดงออก และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มสมาชิก มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งแสดงออกถึงการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น ผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้สอดคล้องกับ อรุษา ศรีกนก (2559, น. 60-63) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 45 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ของกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับขวัญใจ แก้วอาษา (2556, น. 54-58) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหัวคูปวงประชานุเคราะห์ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ภรณ์ทิพย์ ริดแก้ว (2559, น. 60-67) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยการเปรียบเทียบ เรื่องสารละลายและกรด-เบสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ จังหวัดนครนายก จำนวน 90 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สารละลายและกรด-เบส สูงกว่านักเรียนกลุ่มปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อวิทยาศาสตร์สูงกว่ากลุ่มปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลายๆ กิจกรรม ที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนา ป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ของผู้รับบริการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามขอบข่ายของงานแนะแนวด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม หากดำเนินการสร้างได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการปรับเปลี่ยนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อีกทั้งสอดคล้องกับเพศ วัย ระดับการศึกษาของผู้รับบริการด้วยแล้วนั้น ชุดกิจกรรมแนะแนวจะถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพและมีประโยชน์

2.2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผล แสดงให้เห็นให้ว่า เจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผล พบว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองมีความเจตคติที่ดีต่อการเรียนไม่แตกต่างจากหลังทดลอง ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ในการทำกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยครอบคลุมเจตคติทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกละและด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม ทั้งความรู้และกระบวนการที่ส่งเสริม กระตุ้นนักเรียนให้รู้จักและเข้าใจตนเองตามความเป็นจริง ซึ่งประกอบด้วยทำให้ข้อมูลความรู้ สร้างความเข้าใจ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนลักษณะต่างๆ ที่จะส่งผลต่อเจตคติที่ดีต่อการเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย เช่น เกม การอภิปรายเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง กระตุ้นให้มีความพยายามแก้ไขปัญหาตามสภาพและความต้องการให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ในลักษณะของการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ใช้เทคนิคการสอนแบบ Thinking school อันจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาดตนเอง ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งเป็นเจตคติที่มีความคงทนจนถึงระยะติดตามผล แม้ระยะเวลาจะผ่านไปถึง 4 สัปดาห์ นั่นคือผลจากการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสม มีเทคนิคที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้คะแนนเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลไม่ต่างจากหลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการปรับพฤติกรรมปัญญานิยม (Cognitive Behavior Approach) ของครายเด็นและ โกลเด็น (Dryden and Golden, อ้างถึงใน ประทีป จินฉิ่ง 2540, น.128) ที่กล่าวว่า ในการเลือกใช้วิธีการพัฒนาที่กระบวนการทางปัญญา เป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงแล้ว ทำให้เกิดความคงทนของพฤติกรรมมากกว่าการพัฒนาที่พฤติกรรมโดยตรง เนื่องมาจากกระบวนการทางปัญญาที่ได้รับการปลูกฝังให้พัฒนาหรือเปลี่ยนไปในทางที่เหมาะสม จะเป็นสิ่งที่ควบคุมพฤติกรรมให้มีการกระทำตามกระบวนการทางปัญญาได้ดี จากผลการทดลองเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับระยะติดตามผลจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี วิสูตราศัย (2547, น.67-70) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเอง ในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุษา ศรีกนก (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลายนักเรียนจึงชื่นชอบให้ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ผลที่ได้จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

จากเหตุผลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความคงทนของเจตคติที่ดีต่อการเรียน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและในระยะติดตามผลเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ไม่แตกต่างจากหลังการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ แมคกายร์ (McGuire, 1970: p 185-186) อ้างถึงใน ชีรวุฒิ เอกะกุล (2542: น.12) กล่าวถึงขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติใน ส่วนของการเก็บเอาไว้ (Retention) ไว้ว่า การเก็บเอาไว้เป็นความคงทนหรือการจำ อาจเก็บไว้ระยะ หนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปอาจจะเปลี่ยนไป หรืออาจยังคงอยู่ถ้าตัวผู้มีความน่าเชื่อถือมาก การเก็บ เอาไว้จะคงทนและอยู่ได้นาน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

3.1.1 นักแนะแนวที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน ไปใช้นั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดควรมีการศึกษาคู่มือ วิธีการใช้และรายละเอียดของแต่ละ กิจกรรมให้ชัดเจนและเข้าใจ รวมทั้งควรเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนการใช้ชุดกิจกรรม

3.1.2 ครูหรือผู้ที่สนใจที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการ เรียนไปใช้ควรเน้นให้นักเรียนได้ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการให้ครบทุกขั้นตอน เนื่องจากทุก ขั้นตอนมีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้สามารถยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนวิธีการนำเสนอได้ตลอดเวลา อีกทั้งควรมีการวัดและประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่าง เรียน และหลังเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อ การเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายใน ระดับอื่นๆ

3.2.2 ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติต่อด้านอื่นๆ ที่ ก่อให้เกิดผลดีต่อนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *กิจกรรมแนะแนวนักเรียน (คู่มือครู)*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือบริหารจัดการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- _____. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภาลาดพร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. (2529). *การทดลองใช้ชุดการสอนการปลูกฝังและสร้างค่านิยมพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาการพิมพ์.
- บุญศรี คำชาย. (2542). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- กุลวดี โสธรจิตต์. (2555). *ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ ของวัยรุ่นสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.*
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). *การศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21: แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพลส (1989).
- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). *การวัด การวิเคราะห์ การประเมิน*. กรุงเทพฯ: Bangkok Software Technology House.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2527). *การประเมินผลในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ขวัญใจ แก้วอาษา. (2556). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองคูม่วงประจักษ์นคราห์ จังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.*
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2546). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

- แครทรียา วสุกาญจนานนท์. (2555). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนครศรีลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2527). ผลการฝึกภาคปฏิบัติทางการแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ชัยณรงค์ ศรีสุข. (2545). คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงปรารถนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฐายิกา ชูสุวรรณ. (2559). ผลการสอนวิชาฟิสิกส์โดยใช้แนวทางการจัดการศึกษาแบบสะเต็ม เรื่องแสงที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ณวรา ลีที. (2557). เจตคติต่อการเรียนปฏิบัติการเคมีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ณิลุบล เจริญรุ่งมาลา. (2556). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2527). จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. วารสารแนะแนว. (กุมภาพันธ์ มีนาคม), 58-71.
- ธีระ ชัยยุทธขรรยง. (2553). กิจกรรมกลุ่มกับการจัดกิจกรรมแนะแนว. วารสารการศึกษา, 19-26.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2542). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิชลักษณ์ สุขสวัสดิ์. (2546). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- บุญตา ยี่มน้อย. (2538). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามัคคีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายชนะรัตน์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- บุญสม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการสร้างสถิติสำหรับงานวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษบากร ตัณฑวารณ. (2545). *การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดของคูเปอร์สมิธและพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในโรงเรียนเขตลาดกระบัง จังหวัดลพบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ปนัดดา ยิ้มสกุล. (2538). *ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามัคคีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่ากมลอย กิ่งอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา*. (ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ).
- ประทีป จินน์. (2540). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์และการปรับพฤติกรรม สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี เชนบุญ. (2546). *ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2545). *การพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา ในประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว*. หน่วยที่ 10 นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *พฤติกรรมกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2548). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แฮ็สออฟ เคอร์มีสท์.
- พัชตรา พรหมชาติ. (2555). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระแม่มารีกรุงเทพฯ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2524). *บุคคลและสังคมในประเทศยุคอุตสาหกรรมใหม่*. *วารสารก้าวไกล*, 5(3), (สิงหาคม 2534), 33-34.
- ภนิดา ภูโตนนา. (2548). *ผลของกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดขอนแก่น*. *โครงการวิจัยในชั้นเรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.

- มยุรี วิสุทราศย์. (2547). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
บูรพา, ชลบุรี.
- มิริยม ชื่นสุวรรณ. (2554). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวยจังหวัดนนทบุรี.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
นนทบุรี.
- ยินดี ศรีศักดิ์หิรัญ. (2542). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางสังคม การบรรลุลูก
ตามขั้นพัฒนาการ และพฤติกรรมความรับผิดชอบของวัยรุ่นในกรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- รวีสรา นิลสุ. (2559). การพัฒนาเจตคติต่อวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการจัด
สภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องปฏิบัติการชีววิทยา สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: อักษร
เจริญทัศน์.
- รังสรรค์ มณีเล็ก. (2546). การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัตนา ภัทรธัญญา. (2535). ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการพึ่งตนเองด้านการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งทรายวิทยา อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร.
(ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ลัดดาวรรณ ณ ระนอง. (2544). การแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา
หลักการและแนวคิดทางการแนะแนว*. หน่วยที่ 12 นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วรรณตร์ ไตรทิพย์. (2552). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำประโยชน์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนน ประสมทรัพย์ประชานุกูล 1 จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2544). เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตรวัด. แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัชรินทร์ ทรัพย์มี. (2531). การแนะแนวในโรงเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิทย์ วิศทเวทย์ และเสถียรพงษ์ วรรณปก. (2525). สังคมศึกษา (ส.402). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วุฒิชัย จารุกัทรกุล. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาชีพวิทยาและพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น (7E) ร่วมกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สนิท วงศ์ธิดาธร. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมาสายประสิทธิ์ศาสตร์ จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สุนทรียา ยอดไกรศรี (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรดิษฐ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- สุพัตรา สุภาพ. (2531). สังคมและวัฒนธรรม ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมร ทองดี และปราณี รามสูตร. (2545). แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว. ใน トラประมวลสาระชุดการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว. (หน่วยที่ 9, น.1-66) นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- สมร ทองดี และปราณี รามสูตร. (2555). แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว. ใน トラประมวลสาระชุดการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว. (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1, หน่วยที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.

สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564. (2560).

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2530). *วิทยากรกับการปลูกฝังและสร้างค่านิยม*.

(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อรุณสภานาครี.

อรอุษา ศรีกนก.(2559). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีในการเรียนวิชา
นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพฯ*.

(การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

อรุณี ชินวงศ์อมร. (2535). *ผลการเปรียบเทียบบทบาทสมมติและเทคนิคแม่แบบที่มีต่อการพูด
ที่เหมาะสมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสมโภชกรุงอนุสรณ์ (200ปี)*

กรุงเทพฯ. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.

อังคณา เมตุลา. (2546). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่มีต่อการรู้จักและเห็นคุณค่า
ของตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ จังหวัดนครพนม*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
นนทบุรี.

เอกสิทธิ์ อรรถผล. (2559). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร*

จังหวัดสกลนคร. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

Brown, M.J. (1996). *Student attitude toward instrumental music education during the first year of
instruction*. Retrieved from [https://search.proquest.com/docview/304284684?
accountid=44806](https://search.proquest.com/docview/304284684?accountid=44806).

Kelly, D.K. (2011). In students' words: The development of student attitudes toward mathematics
A social perspective. Retrieved from [https://search.proquest.com/docview/
8750759?accountid=44806](https://search.proquest.com/docview/8750759?accountid=44806).

Lefton, L.A. (1997). *Psychology*. (6th ed). Boston: Allyn and Bacon.

Megry, Nespoli and Karen Patricia. (2000). *Beliefs and Attitudes of Novice teachers Regarding
Instruction of Academically Talented Learning*. Dissertation Abstracts International.

Oller, Baca L. and others. (1977). *Attitude and Attained Proficiency in ESL: A Sociolinguistic Study of Mexican-Americans in the Southwest*. *Tesol Quarterly*, 11, 54.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๑๒๐๒.๑๒ (ป/๑๔)

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สำนักงานชุด อำนวยการภาค
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๗๒๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเรื่องเมื่อวิจัย
เรียน นางสาวณัฐชนก นวาท
ซึ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ จำนวน ๓ ชุด

ด้วยนางสาวณัฐชนก นวาท นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาบุคคลที่มีดีต่อการเรียน ขึ้นเมื่อเมษายนปี ๕ โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยาตามโครงการการศึกษาชั้นคว่ำอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาชั้นคว่ำอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการให้คำปรึกษาและการปฏิบัติงานแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาชั้นคว่ำอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาขอป่าวเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทิตณ์ จิตนุกุลชัย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สำนักนิตยภัต
โทร. ๐-๒๕๐๔-๖๕๐๕
โทรสาร. ๐-๒๕๐๔-๖๕๐๖-๗
แอดไลน์ที่ปรึกษา ๐๘๕-๒๕๐๕๖๗๗

ที่ สว.๐๒๐๒.๒๒ (น)/๒๕๖๔

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ตำบลบางซุง อำเภอปากมดลูก
จังหวัดบึงกาฬ ๓๕๒๒๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นายสุรารณ บุญศรีภูมิ
สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววรรณิ สมเพชร นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอเรียนเรียนขอเรียนเชิญคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง... (text partially obscured)

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น
มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการให้คำปรึกษาและการปฏิบัติงานบนสมรรถนะ ได้โปรดพิจารณา
ตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษานี้ด้วย สำหรับ
รายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรื่องด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัฒน์ จิตนุกองเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๔
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๘๕๐๖-๗
เบอร์โทรศัพท์บัณฑิตศึกษา ๐๕๕-๒๕๐๔๘๕๗

ที่ สว ๐๖๐๖.๑๖ (ป/๑๔

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ตำบลบางบุตร อำเภอปากกันทิง
จังหวัดขอนแก่น ๔๑๑๒๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรียน ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาววิญญิศา โคตผกา

ซึ่งมีผลมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววรรณิ สมเพชร นักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นกับคิด แจนวิชาการแนะแนวและ
การฝึกงานเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ได้ยื่นขอผู้มีให้ทำการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยาตาม
โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น
มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการให้คำปรึกษาและการปฏิบัติงานแนะแนว ได้โปรดพิจารณา
ตรวจสอบและให้ความเห็นเพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของผู้มีให้ด้วย สำหรับ
รายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบ
คุณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทอร์น รัตนาศรี)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ผ่านบันทึกศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๓๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๔-๘๓๑๖-๗

เว็บไซต์โทรศัพท์บันทึกศึกษา ๐๘๓-๒๕๐๔๘๓๐๕

ภาคผนวก ข
แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

ด้านความตรง (Validity)

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรง (Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (Index of item Objective Congruence : IOC) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

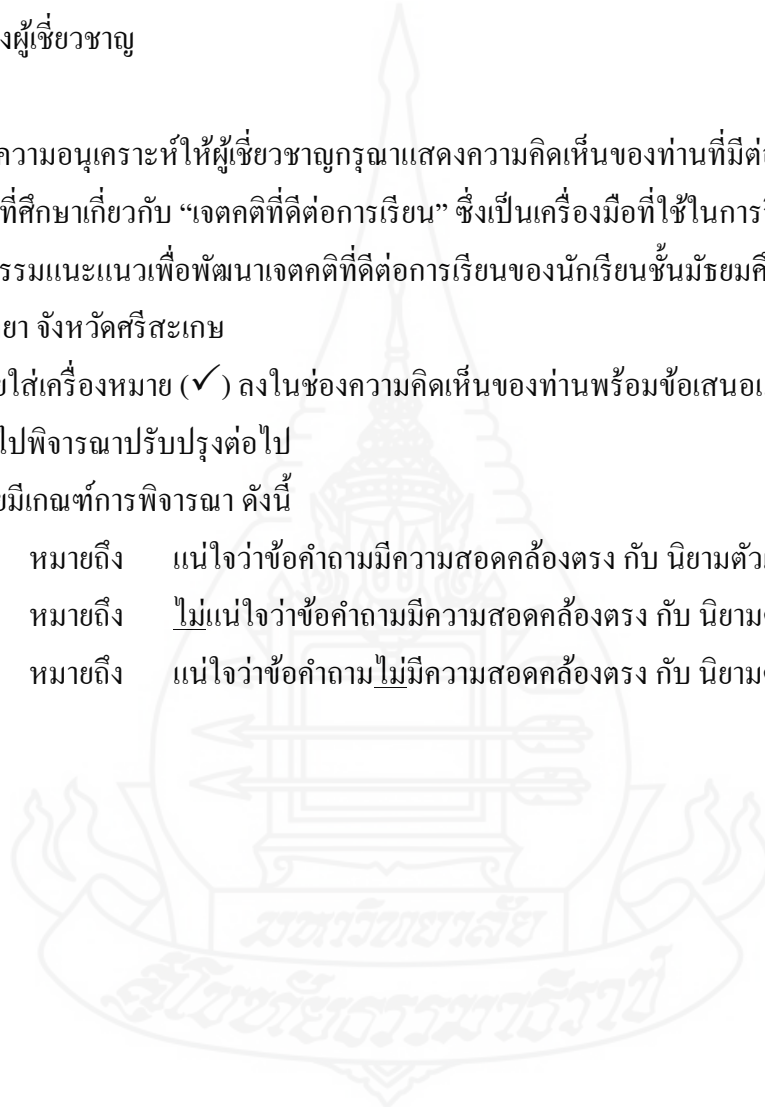
คำชี้แจง

ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญกรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถามเพื่อวัดตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับ “เจตคติที่ดีต่อการเรียน” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตรง กับ นิยามตัวแปรที่ศึกษา
0	หมายถึง	<u>ไม่</u> แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตรง กับ นิยามตัวแปรที่ศึกษา
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถาม <u>ไม่</u> มีความสอดคล้องตรง กับ นิยามตัวแปรที่ศึกษา

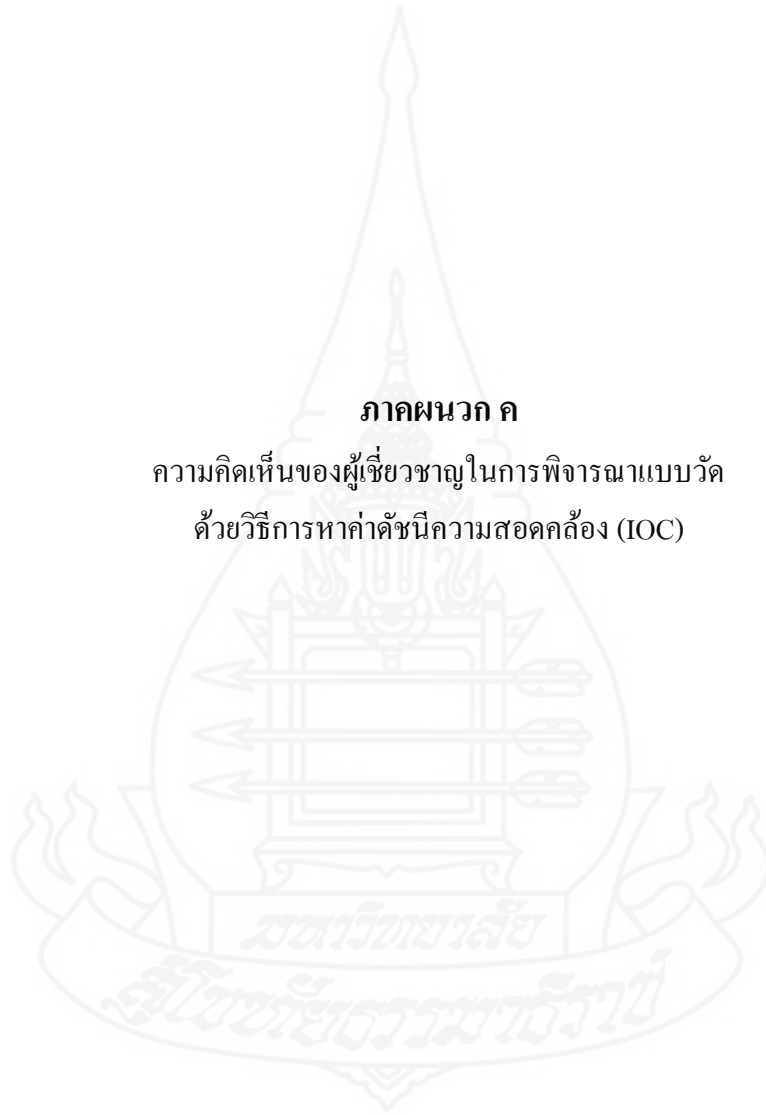
รายการพิจารณา	ความสอดคล้องของข้อ คำถาม กับนิยามตัวแปรที่ศึกษา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านที่ 1 เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความคิด หมายถึง ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในเชิงบวก เช่น นักเรียนคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญและดีต่อชีวิต เป็นต้น				
1. ฉันคิดว่าฉันสามารถเรียนรู้ได้ทุกอย่างถ้าฉันตั้งใจที่จะเรียน				
2. ฉันคิดว่ากรณีที่นักเรียนไม่กล้าซักถามครู เพราะกลัวถูกดูหรือมองว่าเรียนไม่เก่ง				
3. ฉันคิดว่าการเรียนในห้องนักเรียนควรมีส่วนร่วมทุกคน				
4. ฉันคิดว่าฉันไม่ต้องเข้าเรียนทุกวิชาก็ได้				
5. ฉันคิดว่าวิธีการสอนของครูยังไม่น่าสนใจพอ ทำให้ฉันไม่อยากเข้าเรียน				
6. ฉันเชื่อว่าการเลือกเพื่อนที่ดีจะทำให้ฉันประสบความสำเร็จในการเรียน				
7. เพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ฉันอยากจะมาเรียน				
8. ฉันเชื่อว่าทุกคนเป็นตัวอย่างที่ดีในการเรียนรู้ชีวิตได้				
9. ฉันคิดว่าครูมอบหมายให้นักเรียนไปค้นคว้านอกห้องเรียนมากเกินไป				
10. ฉันคิดว่านักเรียนที่ถามคำถามหรือเข้าร่วมในการอภิปราย เป็นคนที่พยายามเอาใจครู				
11. ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนมาก คนเราก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข				
12. ฉันคิดว่าเนื้อหาที่เรียนทุกวันนี้มีประโยชน์กับฉันในปัจจุบันและอนาคต				

รายการพิจารณา	ความสอดคล้องของข้อ คำถาม กับนิยามตัวแปรที่ศึกษา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านที่ 2 เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบใจ พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เช่น นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมใน การเรียน นักเรียนชอบการเรียนที่มีกระบวนการสอนใหม่ ๆ เป็นต้น				
13. เมื่อฉันเจอเนื้อหาวิชายาก ๆ จะทำให้ฉันเกิดความเบื่อหน่ายและ ท้อแท้				
14. ฉันรู้สึกว่าการแสดงความคิดเห็นในห้องเป็นเรื่องที่ดี				
15. ฉันรู้สึกไม่ชอบห้องเรียนที่เต็มไปด้วยหลักวิชาการ				
16. ฉันรู้สึกว่าสื่อที่หลากหลายทำให้การเรียนน่าสนใจมากขึ้น				
17. ฉันรู้สึกว่าเพื่อนในห้องหลายคนไม่มีความยืดหยุ่น ใจแคบ เอาแต่ ใจตนเอง หรือชอบใช้อำนาจมากเกินไป				
18. ฉันชอบเพื่อนที่ช่วยเหลือกันในห้องเรียน				
19. ฉันรู้สึกสนุกเมื่อครูให้ร่วมกิจกรรมในคาบ				
20. ฉันชอบเพื่อนที่ช่วยเหลือกันในห้องเรียน				
21. ฉันชอบการเรียนที่มีกระบวนการสอนที่หลากหลายและแปลกใหม่ เสมอ				
22. ฉันรู้สึกอยากเรียนร่วมกับเพื่อนที่ขยัน				
23. ฉันรู้สึกปวดหัวเมื่อต้องใช้ความคิด				
24. ฉันรู้สึกว่า การเรียนทำให้ฉันมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนขึ้น				

รายการพิจารณา	ความสอดคล้อง ของข้อความ กับนิยามตัวแปรที่ ศึกษา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านที่ 3 เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง การที่นักเรียนมีแนวโน้มที่จะยอมรับในการเรียนมากขึ้น เช่น นักเรียนตั้งใจเรียน นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ เป็นต้น				
25. ฉันสนุกสนานกับการเรียนทุกรูปแบบ				
26. ฉันพยายามทำการบ้านด้วยตนเอง หรือถ้าจำเป็นก็ลอกเพื่อนให้น้อยที่สุด				
27. ฉันส่งงานตรงตามเวลากำหนด				
28. ฉันมาโรงเรียนทันเช้าแถวทุกวัน				
29. ฉันเปิด Google ทันทีเมื่อครูให้ค้นคว้าข้อมูล				
30. ฉันพยายามเลิกที่นั่งหลังชั้นเวลาเรียน เพราะไม่ชอบเผชิญหน้ากับครู				
31. เหตุที่ฉันไม่ยอมมาเรียน เพราะฉันเรียนไม่ทันเพื่อน				
32. ฉันคุยกับเพื่อนตลอดเวลาเมื่อครูเริ่มสอนเนื้อหาหายาก ๆ				
33. ฉันมักเหม่อลอยเมื่ออยู่ในห้องเรียน				
34. ฉันพยายามฝึกฝนตนเองเพื่อให้เกิดทักษะหลังการเรียนรู้อ				
35. ฉันจะอาสาช่วยเหลือเพื่อนในเรื่องการเรียน				
36. ฉันมักนอนหลับเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาที่ฉันไม่ชอบ				
37. ฉันตั้งใจเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน				
38. ฉันพยายามนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
39. ฉันมักชวนเพื่อนคุยเรื่องการเรียนต่อเสมอเมื่อมีโอกาส				
40. ฉันช่วยอธิบายให้เพื่อนฟังในวิชาที่ฉันถนัด				

ภาคผนวก ค

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาแบบวัด
ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางแสดงความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณาแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
9	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
10	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
11	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
21	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
22	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
23	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
25	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
26	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
28	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัด

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ

แบบวัดข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	แบบวัดข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.56	21	0.64
2	0.73	22	0.87
3	0.90	23	0.66
4	0.55	24	0.89
5	0.74	25	0.84
6	0.81	26	0.50
7	0.90	27	0.56
8	0.71	28	0.90
9	0.73	29	0.73
10	0.55	30	0.88
11	0.90	31	0.69
12	0.56	32	0.69
13	0.89	33	0.61
14	0.90	34	0.89
15	0.56	35	0.50
16	0.50	36	0.69
17	0.67	37	0.85
18	0.55	38	0.69
19	0.69	39	0.89
20	0.83	40	0.83

หมายเหตุ

- ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป เป็นข้อสอบที่แยกคนได้ สามารถนำไปใช้ครั้งต่อไปได้และ ค่าความเที่ยงทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.98

ภาคผนวก จ
แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้สอบถามข้อมูลทั่วไปของท่าน เมื่อท่านอ่านแล้วให้กรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ชื่อ (นาย / นางสาว).....นามสกุล.....

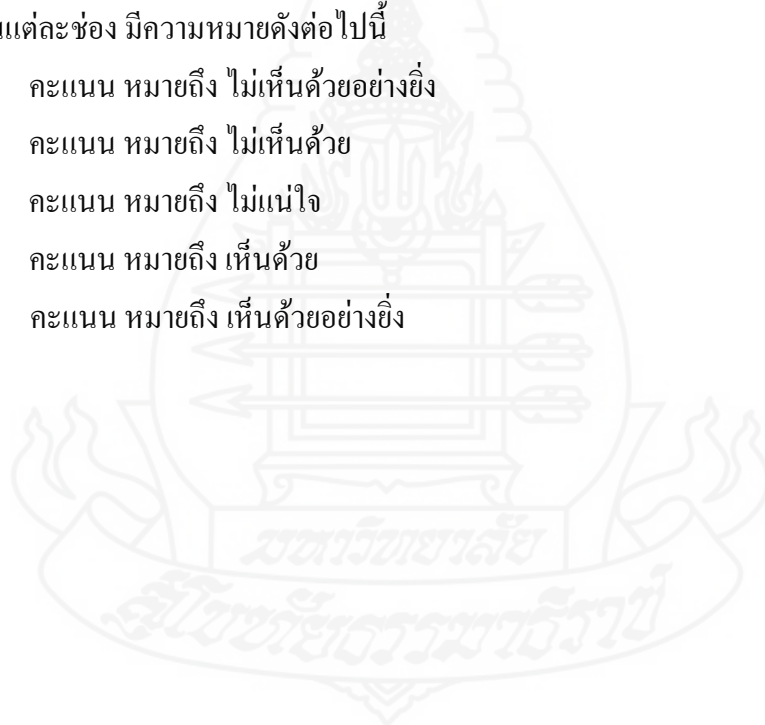
เพศ ชาย หญิง อายุ.....ปี

ผลการเรียน (เกรด 2 เทอม) ต่ำกว่า 2.0 2.0 – 2.5 2.6 – 3.0

3.0 – 3.5 3.6 – 4.0

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน มี จำนวน 40 ข้อคำถาม และมีระดับค่าคะแนน 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกความรู้สึก โดยผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อคำถามแล้วเลือกตอบสิ่งที่ถูกต้องที่สุดสำหรับคุณ จากนั้นให้คะแนนความจริงของแต่ละประโยค โดยความหมายของคะแนนในแต่ละช่อง มีความหมายดังต่อไปนี้

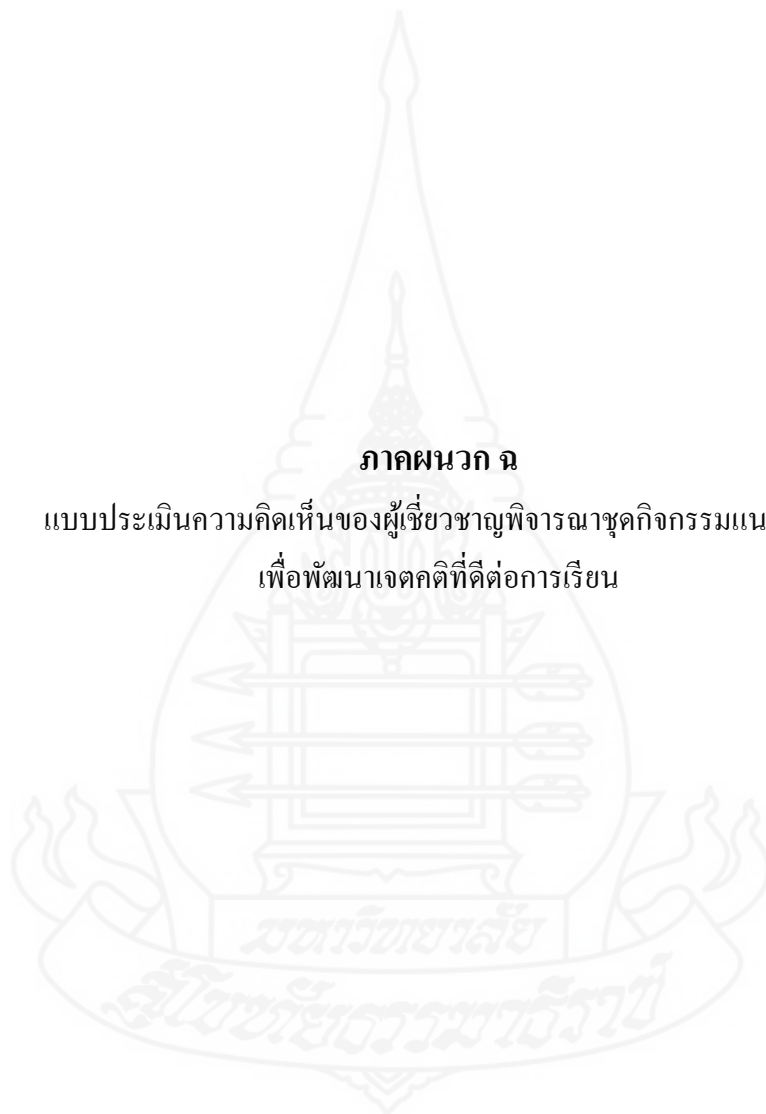
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความคิด หมายถึง ความคิด ความเชื่อหรือความเข้าใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในเชิงบวก เช่น นักเรียนคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญและดีต่อ ชีวิต เป็นต้น					
1. ฉันคิดว่าฉันสามารถเรียนรู้ได้ทุกอย่างถ้าฉันตั้งใจที่จะเรียน					
2. ฉันคิดว่าการศึกษาที่นักเรียนไม่กล้าซักถามครู เพราะกลัวถูกดูหรือมองว่าเรียนไม่เก่ง					
3. ฉันคิดว่าการศึกษาในห้องเรียนควรมีส่วนร่วมทุกคน					
4. ฉันคิดว่าฉันไม่ต้องเข้าเรียนทุกวิชาก็ได้					
5. ฉันคิดว่าวิธีการเรียนยังไม่น่าสนใจพอ ทำให้ฉันไม่อยากเข้าเรียน					
6. ฉันคิดว่าการศึกษาทำให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิตได้					
7. ฉันคิดว่าบรรยากาศห้องเรียนที่ดีทำให้ฉันอยากเรียนมากขึ้น					
8. ฉันเชื่อว่าตัวเองเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนได้					
9. ฉันคิดว่าเรามีค่านอกห้องเรียนมากเกินไป					
10. ฉันคิดว่านักเรียนที่ถามคำถามหรือเข้าร่วมในการอภิปราย เป็นคนที่พยายามเอาใจครู					
11. ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนเยอะก็ได้					
12. ฉันคิดว่าเนื้อหาที่เรียนทุกวันนี้มีประโยชน์กับฉันในปัจจุบันและอนาคต					

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 2 เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านความรู้สึก หมายถึง ความพอใจ พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เช่น นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการเรียน นักเรียนชอบการเรียนที่มีกระบวนการสอนใหม่ ๆ เป็นต้น					
13. เมื่อนั่งเจอเนื้อหารายวิชายาก ๆ จะทำให้ฉันเกิดความเบื่อหน่ายและท้อแท้					
14. ฉันรู้สึกว่าการแสดงความคิดเห็นในห้องเป็นเรื่องที่ดี					
15. ฉันรู้สึกไม่ชอบห้องเรียนที่เต็มไปด้วยหลักวิชาการ					
16. ฉันรู้สึกว่าสื่อที่หลากหลายทำให้การเรียนน่าสนใจมากขึ้น					
17. ฉันรู้สึกว่าเพื่อนในห้องหลายคนไม่มีความขีดยุ่ย ใจแคบ เอาแต่ใจตนเอง หรือชอบใช้อำนาจมากเกินไป					
18. ฉันชอบเพื่อนที่ช่วยเหลือกันในห้องเรียน					
19. ฉันรู้สึกสนุกเมื่อครูให้ร่วมกิจกรรมในคาบเรียน					
20. ฉันชอบเล่นเกมร่วมกับเพื่อนในห้องเรียน					
21. ฉันชอบการเรียนที่มีกระบวนการสอนที่หลากหลายและแปลกใหม่เสมอ					
22. ฉันรู้สึกอยากเรียนร่วมกับเพื่อนที่ขยัน					
23. ฉันรู้สึกปวดหัวเมื่อต้องใช้ความคิด					
24. ฉันรู้สึกว่า การเรียนทำให้ฉันมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนขึ้น					

หัวข้อ	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 เจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง การที่นักเรียนมีแนวโน้มที่จะยอมรับในการเรียนมากขึ้น เช่น นักเรียนตั้งใจเรียน นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ เป็นต้น					
25. ฉันสนุกสนานกับการเรียนทุกรูปแบบ					
26. ฉันพยายามทำการบ้านด้วยตนเอง หรือถ้าจำเป็นก็ลอกเพื่อนให้น้อยที่สุด					
27. ฉันส่งงานตรงตามเวลากำหนด					
28. ฉันมาโรงเรียนทันเข้าแถวเคารพธงชาติทุกวัน					
29. ฉันเปิด Google ค้นหาเมื่อครูให้ค้นคว้าข้อมูล					
30. ฉันพยายามเลิกที่นั่งหลังชั้นเวลาเรียน เพราะไม่ชอบเผชิญหน้ากับครู					
31. เหตุที่ฉันไม่อยากมาเรียน เพราะฉันเรียนไม่ทันเพื่อน					
32. ฉันคุยกับเพื่อนตลอดเวลาเมื่อครูเริ่มสอนเนื้อหาหายาก ๆ					
33. ฉันมักเหม่อลอยเมื่ออยู่ในห้องเรียน					
34. ฉันพยายามฝึกฝนตนเองเพื่อให้เกิดทักษะหลังการเรียนรู้อ					
35. ฉันจะอาสาช่วยเหลือเพื่อนในเรื่องการเรียน					
36. ฉันมักนอนหลับเมื่อในคาบเวลาเรียนวิชาที่ฉันไม่ชอบ					
37. ฉันตั้งใจเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน					
38. ฉันพยายามนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
39. ฉันมักชวนเพื่อนคุยเรื่องการเรียนต่อเสมอเมื่อมีโอกาส					
40. ฉันช่วยอธิบายให้เพื่อนฟังในวิชาที่ฉันถนัด					

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพิจารณาชุดกิจกรรมแนะแนว
เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

**ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อ
การเรียนรู้ของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ**

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม ปฐมนิเทศ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	3	4.33	1.15	เหมาะสมมาก
ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการ จัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	3	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการที่ เหมาะสม ครอบคลุมวัตถุประสงค์	5	5	3	4.33	1.15	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยรวม				4.52	0.72	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี
ต่อการเรียนของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 คุณค่าในตนเอง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม คุณค่าในตนเอง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการ จัดกิจกรรม	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการที่ เหมาะสม ครอบคลุมวัตถุประสงค์	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.86	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

**ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี
ต่อการเรียนของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 3 การเรียนนั้น สำคัญไฉน**

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม การเรียนนั้น สำคัญไฉน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการ ที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.81	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของ
นักเรียน

แผนการจัดกิจกรรมที่ 4 ตัวอย่างที่ดีมีให้ดู

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม ตัวอย่างที่ดีมีให้ดู	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	3	4.33	1.15	เหมาะสมมาก
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	4	5	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการ จัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสม กับระยะเวลา และ นำไปสู่การ บรรลุวัตถุประสงค์	5	5	3	4.33	1.15	เหมาะสมมาก
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	4	3	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการที่ เหมาะสม ครอบคลุมวัตถุประสงค์	5	5	3	4.33	1.15	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยรวม				4.48	0.72	เหมาะสมมาก

**ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อ
การเรียนรู้ของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 เกมกับการเรียนรู้**

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม เกมกับการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่ การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับเนื้อหาและ วัตถุประสงค์ กระตุ้นความสนใจ เหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสม มาก
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุมวัตถุประสงค์	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสม มาก
เฉลี่ยรวม				4.81	0.16	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี
ต่อการเรียนของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 เกมกับการเรียนรู้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ชื่อกิจกรรม เกมกับการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการ ที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยรวม				4.81	0.16	เหมาะสมมากที่สุด

**ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี
ต่อการเรียนของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 6 ใจเขาใจเรากับการเรียนรู้**

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม ใจเขาใจเรากับการ เรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการที่ เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.81	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อ
การเรียนรู้ของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 7 เป้าหมายของฉันกับวันแห่งการเรียนรู้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม เป้าหมายของฉันกับ วันแห่งการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการ ที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยรวม				4.81	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อ
การเรียนรู้ของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 8 ก้าวแรกสู่ความฝัน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม ก้าวแรกสู่ความฝัน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการ ที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.90	0.16	เหมาะสมมากที่สุด

**ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี
ต่อการเรียนของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 9 เมื่อนั้นเปลี่ยนไป**

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม เมื่อนั้นเปลี่ยนไป	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการ ที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.81	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

**ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนวคเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดี
ต่อการเรียนของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมที่ 10 ปัจฉินิเทศ**

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ชื่อกิจกรรม ปัจฉินิเทศ	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการ จัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสม กับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุ วัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการที่ เหมาะสม ครอบคลุมวัตถุประสงค์	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.86	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ช

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

องค์ประกอบ ด้านที่ ต้องการ พัฒนา	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์ เมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว แล้วสามารถ	สื่อ/วัสดุอุปกรณ์
	1. ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับ ผู้วิจัย 2. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบขอบข่ายของชุด กิจกรรมแนะแนว วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม แนว ปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรม วิธีการ วัดและประเมินผล และประโยชน์ที่ ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม	1. สื่อ power point แนะนำกิจกรรม 2. แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน 3. ใบงานที่ 1 Diagram เรื่อง “การเรียน ฉันคิดว่า.....”
ด้านที่ 1 เจต คติที่ดีต่อการ เรียนด้าน ความคิด	2. คุณค่าใน ตนเอง	1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจความต้องการของตนเอง 2. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจตนเองในเรื่อง การเรียน	1. สื่อ VDO เรื่อง การเห็นคุณค่าตนเอง 2. สื่อ VDO เรื่อง คุณค่าของคุณอยู่ที่ ไหน 3. ใบงานที่ 2 PMI เรื่อง พฤติกรรม การเรียนของฉันในวันนี้
	3. การเรียนนั้น สำคัญไฉน	1. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้ ของตนเอง 2. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของ การเรียน	1. สื่อ VDO เรื่อง ความสำคัญของการ การศึกษา 2. สื่อ VDO เรื่อง การศึกษามีมากกว่า 1 ทาง 3. ใบงานที่ 3 Six Thinking Hats เรื่อง การเรียนนั้น สำคัญไฉน 4. ใบความรู้ เรื่อง วิธีการเรียนรู้ของ มนุษย์

องค์ประกอบ ด้านที่ต้องการ พัฒนา	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์ เมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว แล้วสามารถ	สื่อ/วัสดุอุปกรณ์
	4. ตัวอย่างที่ดี มี ให้ดู	1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้ประโยชน์ของ การเรียนผ่านกรณีศึกษา 2. เพื่อให้นักเรียนใช้แนวคิดที่ได้ เกี่ยวกับการเรียนมาประยุกต์ใช้กับ ตนเองได้	1. สื่อ VDO เรื่อง จบ ม. 6 เรียนต่อ อะไรดี 2. สื่อ VDO เรื่อง อาชีพมาแรงใน อนาคต 3. สื่อ VDO เรื่อง สจ๊วตหนุ่มผู้ หลงใหลในการเรียน 4. ใบงานที่ 4 CAF เรื่อง “อนาคตที่ คุณเลือกที่จะเรียนต่อหรือประกอบ อาชีพ คุณใช้เหตุผลใดปัจจัยใดใน การเลือก
ด้านที่ 2 เจตคติ ที่ดีต่อการเรียน ด้านความรู้สึก	5. เกมกับการ เรียนรู้	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอก ความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับการ เรียนได้ 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึก อยากเรียนและเกิดความรู้สึก สนุกสนานกับการเรียนได้	1. กล้องใส่ของปริศนา 2. ใบงานที่ 5.1 เรื่อง 20 คำถาม 3. ใบงานที่ 5.2 Cause and Effect เรื่อง เมื่อนั้นไม่ตั้งใจเล่นเกมและไม่ มีส่วนร่วมกลุ่ม
	6. ใจเขา ใจเรา กับการเรียนรู้	1. เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนและบอกความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับการเรียนได้ 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถแบ่งปัน ความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ ร่วมกันในทีมได้	1. ใบงานที่ 6.1 เรื่อง ดัชนิอร์หันท์ 2. ใบงานที่ 6.2 OPV เรื่อง เมื่อนั้นมี ส่วนร่วมในการเรียน
	7. เป้าหมายของ ฉันกับวันแห่ง การเรียนรู้	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอก ความรู้สึกของตนเองเมื่อต้อง กำหนดเป้าหมายของตนเองได้ 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึก สนุกสนานกับการเรียนรู้	1. ใบงานที่ 7 OPV เรื่อง เมื่อนั้นมี เป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจน 2. บัตรอาชีพ

องค์ประกอบ ด้านที่ต้องการ พัฒนา	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์ เมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว แล้ว สามารถ	สื่อ/วัสดุอุปกรณ์
ด้านที่ 3 เจตคติ ที่ดีต่อการเรียน ด้านแนวโน้มที่ จะแสดง พฤติกรรม	8 ก้าวแรก สู่ความ ฝัน	เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกวิธีการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนของตนเอง ได้	ใบงานที่ 8 Diagram เรื่อง พฤติกรรม การเรียน ของฉัน
	9. เมื่อนั้นเปลี่ยนไป	เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกพฤติกรรม การ เรียนที่ดีขึ้นของตนเองได้	1.ใบงานที่ 9.1 เรื่อง เมื่อนั้น เปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนใหม่ เธอคิดเห็นอย่างไร 2.ใบงานที่ 9.2 PMI เรื่อง พฤติกรรม การเรียน ของฉัน
	10. ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวนและสรุป เกี่ยวกับเจตคติของตนเองต่อการเรียน 2. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจใน การพัฒนาเจตคติของตนเองต่อการ เรียน	1.ใบงานที่ 10 PMI เรื่อง การ พัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของ นักเรียน โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา 2.แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม ปฐมนิเทศ

แนวคิด

เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ชี้แจงข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการปฏิบัติตนระหว่างผู้วิจัยและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้ทำความรู้จักและคุ้นเคยให้มากขึ้น สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีตลอดการดำเนินกิจกรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับผู้วิจัย
2. เพื่อให้ นักเรียนทราบขอบข่ายของชุดกิจกรรมแนะแนว วัตถุประสงค์ของการจัด

กิจกรรม แนวปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรม วิธีการวัดและประเมินผล และประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. สื่อ power point แนะนำกิจกรรม
2. แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
3. ใบงานที่ 1 Diagram เรื่อง “การเรียน ฉันคิดว่า.....”

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและนักเรียน(ผู้เข้าร่วมวิจัย) แนะนำตนเอง
2. ผู้วิจัยให้ทุกคนกล่าวความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะนี้คนละหนึ่งประโยค

ขั้นดำเนินกิจกรรม (40 นาที)

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม แนะนำกิจกรรมในรูปสื่อ power point (5 นาที)
2. ผู้วิจัยและนักเรียนสร้างข้อตกลงเบื้องต้นร่วมกันในการทำกิจกรรมครั้งนี้ (5 นาที)
3. นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน(คะแนนก่อนเข้าร่วมกิจกรรม) (15 นาที)
4. ใบงานที่ 1 Diagram เรื่อง “การเรียน ฉันคิดว่า.....” (10 นาที)
5. นักเรียนนำเสนอใบงานให้เพื่อน ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็น (5 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมินโดยใช้แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
2. ใบงานที่ 1 Diagram เรื่อง “การเรียน ฉันคิดว่า.....”
3. ผู้วิจัยสังเกตการมีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

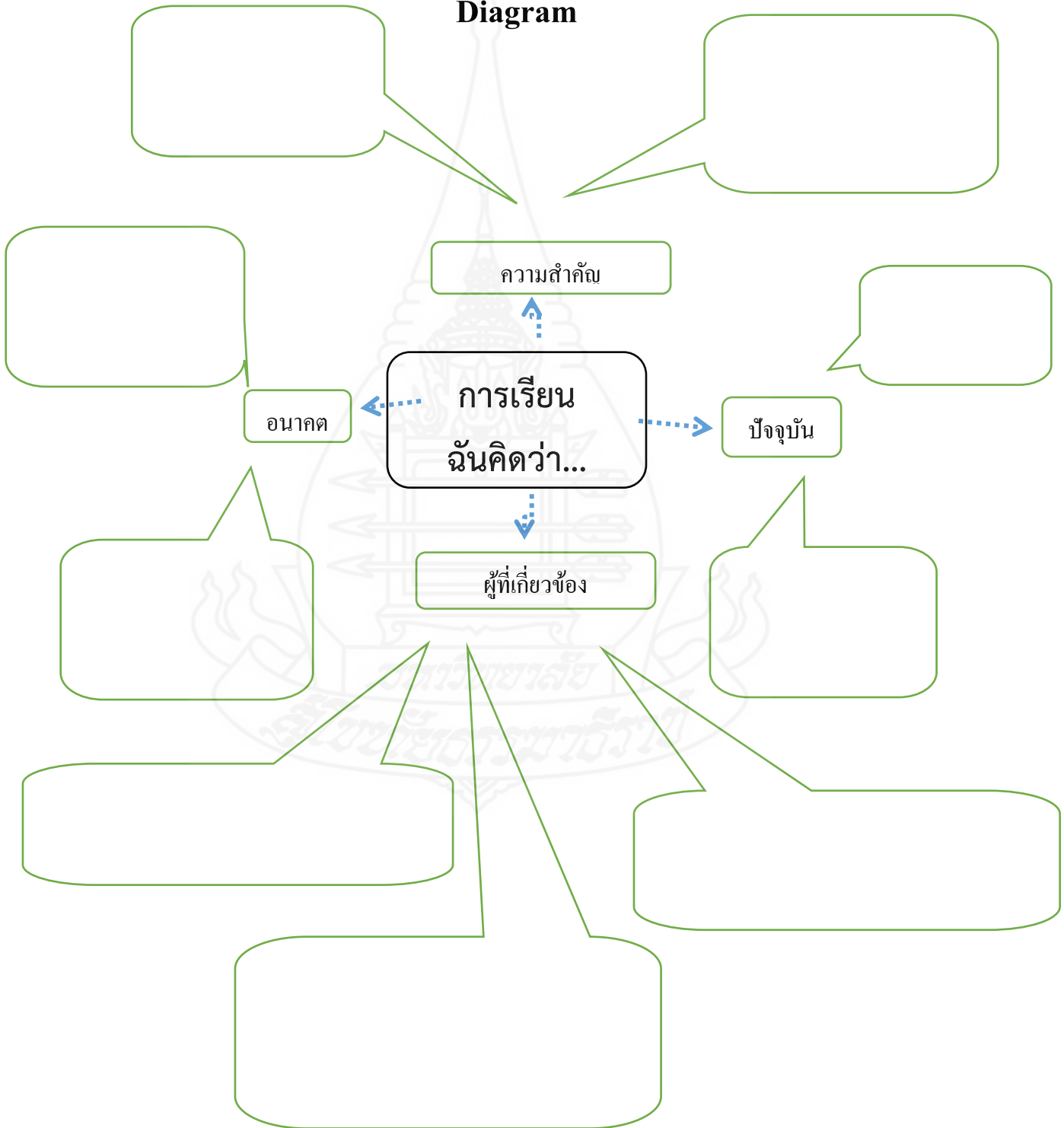

ใบงานที่ 1

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....กิจกรรมแนะแนว

Diagram

แบบประเมินใบงาน Diagram

คำชี้แจง ให้ผู้สอนประเมินผลงานใบงานนักเรียน โดยการประเมินคะแนนลงในช่องรายการ
ประเมินกำหนดตามตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน Diagram

ชื่อผู้รับการประเมิน	รูปแบบ(4)	เนื้อหา(4)	นำเสนอ(4)	ความสวยงาม(4)	ตรงต่อเวลา(4)	รวม(20)	สรุปผลการประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16 - 20	ดีมาก
11 - 15	ดี
6 - 10	พอใช้
0 - 5	ปรับปรุง

นักเรียนที่ได้รับคุณภาพที่ พอใช้ ขึ้นไปถือว่า ผ่าน

ตารางการแนบท้ายแบบประเมินใบงาน Diagram

เกณฑ์การประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4 (ดีมาก)	3(ดี)	2 (พอใช้)	1(ปรับปรุง)
รูปแบบ	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ -ใช้คำสำคัญตรงประเด็น -ใช้สัญลักษณ์หรือภาพสื่อความหมาย -ใช้สีสันทันทั่วแผ่น	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ -ใช้คำสำคัญตรงประเด็น -ใช้สัญลักษณ์หรือภาพสื่อความหมาย	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ -ใช้คำสำคัญตรงประเด็น	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ
เนื้อหา	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 100% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 100% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 100%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 80-90% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 80-90% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 80-90%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 60-79% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 60-79% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 60-79%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด ต่ำกว่า59% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา ต่ำกว่า59% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล ต่ำกว่า59%
การนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ100% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ80-90% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ60-79% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระต่ำกว่า59% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ
ความสวยงาม	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย
ความตรงต่อเวลา	ส่งผลงานครบถ้วน ตรงตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 10 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 15 นาที

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมครั้งที่ 2

ชื่อกิจกรรม คุณค่าในตนเอง

แนวคิด

การรู้จักตนเองนำมาซึ่งการกระทำต่าง ๆ ที่สื่อถึงตัวตนของตนเอง และทำให้เราเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการของตนเองอย่างแท้จริง การเรียนก็เช่นกัน ถ้านักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจสิ่งที่ต้องเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่ออนาคตในภายภาคหน้า นักเรียนจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนกว่าและถึงเป้าหมายได้ดีกว่า

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจความต้องการของตนเอง
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจตนเองในเรื่องการเรียน

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. สื่อ VDO เรื่อง การเห็นคุณค่าตนเอง
https://www.youtube.com/watch?v=qEfkgo9_u
2. สื่อ VDO เรื่อง คุณค่าของคุณอยู่ที่ไหน
https://www.youtube.com/watch?v=y_vtp9L3mPI
3. ใบงานที่ 2 PMI เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉันในวันนี้

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนบอกจุดเด่นของตัวเองมาคนละ 1 อย่าง
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. นักเรียนแสดงความคิดเห็นกับคำว่า “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ผู้วิจัยถามถึงความสำคัญ ลักษณะพฤติกรรมและประโยชน์ของการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อให้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น

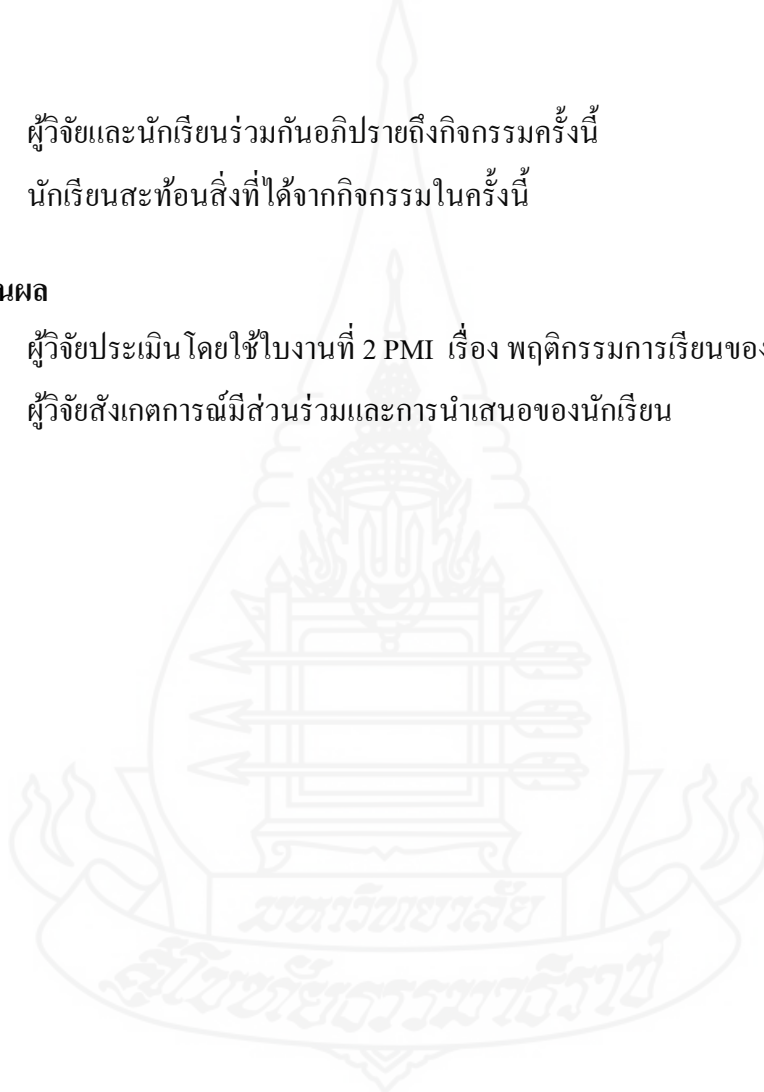
2. นักเรียนศึกษา VDO เรื่อง การเห็นคุณค่าในตนเอง และ VDO กรณีศึกษาที่สื่อโฆษณา
นำเสนอ
3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายจากการศึกษา VDO
4. นักเรียนทำใบงานที่ 2 PMI เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉันทันในวันนี้
5. นักเรียนนำเสนอใบงานให้เพื่อน ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็น

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมิน โดยใช้ใบงานที่ 2 PMI เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉันทันในวันนี้
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

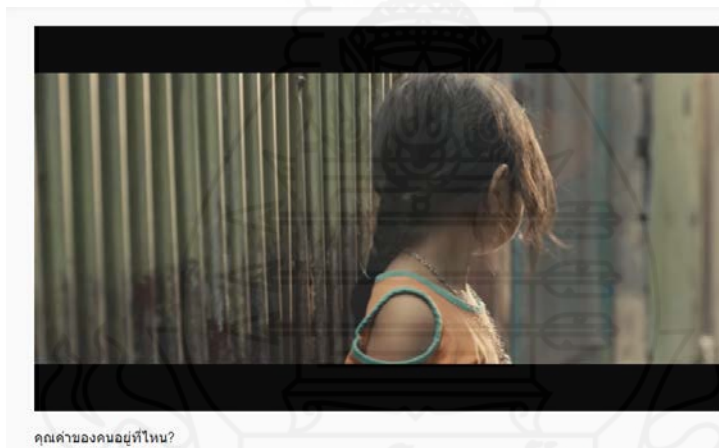

สื่อที่ใช้

https://www.youtube.com/watch?v=y_vtp9L3mPI

การกระทำทุกอย่างล้วนมีเหตุผล อย่าด่วนสรุปมองให้รอบด้านแล้วเราอาจจะได้เห็นความจริงอีกด้านหนึ่งของชีวิตก็ได้

https://www.youtube.com/watch?v=qEfkq_o9_uU

Worksheet/ใบงานที่ 2

Name/ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะ
แนว

PMI

พฤติกรรมที่เรียนของฉันในวันนี้

The Positive

The Negative

Interesting

แบบประเมินใบงาน PMI

คำชี้แจง ให้ผู้สอนประเมินผลงานใบงานนักเรียน โดยการประเมินคะแนนลงในช่องรายการ ประเมินกำหนดตามตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน PMI

ชื่อผู้รับการประเมิน	ความคิด เห็น(4)	เนื้อหา(4)	นำเสนอ (4)	ความ สวย งาม(4)	ตรงต่อ เวลา(4)	รวม (20)	สรุปผลการ ประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16 - 20	ดีมาก
11 - 15	ดี
6 - 10	พอใช้
0 - 5	ปรับปรุง

นักเรียนที่ได้รับคุณภาพที่ พอใช้ ขึ้นไปถือว่า ผ่าน

ตารางการแนบท้ายแบบประเมินใบงาน PMI

เกณฑ์การประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4 (ดีมาก)	3(ดี)	2 (พอใช้)	1(ปรับปรุง)
การแสดงความคิดเห็น	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้ 10 ข้อคำถามขึ้นไป -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้ 10 ข้อคำถามขึ้นไป	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้ 9-10 ข้อ -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้ 9-10 ข้อ	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้ 7-8 ข้อ -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้ 7-8 ข้อ	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้น้อยกว่า 7 ข้อ -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้น้อยกว่า 7 ข้อ
เนื้อหา	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 100% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 100% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 100%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 80-90% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 80-90% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 80-90%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 60-79% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 60-79% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 60-79%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด ต่ำกว่า59% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา ต่ำกว่า59% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล ต่ำกว่า59%
การนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ100% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ80-90% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ60-79% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระต่ำกว่า59% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ
ความสวยงาม	-ใช้สีสันทสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีสันทสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์	-ใช้สีสันทสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีสันทสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย
ความตรงต่อเวลา	ส่งผลงานครบถ้วน ตรงตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 10 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 15 นาที

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมครั้งที่ 3

ชื่อกิจกรรม การเรียนนั้น สำคัญไฉน

แนวคิด

การรู้จักตนเองนำมาซึ่งการกระทำต่าง ๆ ที่สื่อถึงตัวตนของตนเอง และทำให้เราเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการของตนเองอย่างแท้จริง การเรียนก็เช่นกัน ถ้านักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจสิ่งที่ต้องเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่ออนาคตในภายภาคหน้า นักเรียนจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนกว่าและถึงเป้าหมายได้ดีกว่า

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนเอง
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. สื่อ VDO เรื่อง ความสำคัญของการศึกษา <https://www.youtube.com/watch?v=3L0xtm5P9P8>
2. สื่อ VDO เรื่อง การศึกษามีมากกว่า 1 ทาง <https://www.youtube.com/watch?v=WIPYqXrDvTk>
3. ใบงานที่ 3 Six Thinking Hats เรื่อง การเรียนนั้น สำคัญไฉน
4. ใบความรู้ เรื่อง วิธีการเรียนรู้ของมนุษย์

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนบอกพฤติกรรมดี ๆ เกี่ยวกับการเรียนของเพื่อนที่นั่งอยู่ซ้ายมือของตนเอง
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม (40 นาที)

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง วิธีการเรียนรู้ของมนุษย์ จากนั้นศึกษาผ่าน VDO เรื่อง ความสำคัญของการศึกษา และ VDO เรื่อง การศึกษามีมากกว่า 1 ทาง (15 นาที)
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายจากการศึกษา VDO (5 นาที)
3. นักเรียนทำใบงานที่ 3 Six Thinking Hats เรื่อง การเรียนนั้น สำคัญไฉน (10 นาที)
4. นักเรียนนำเสนอใบงานให้เพื่อน ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็น(10 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมินโดยใช้ใบงานที่ 3 Six Thinking Hats เรื่อง การเรียนนั้น สำคัญไฉน
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

สื่อที่ใช้

<https://www.youtube.com/watch?v=3L0xtm5P9P8>

<https://www.youtube.com/watch?v=WIPYqXrDvtk>

ใบงานที่ 3

ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะแนว

6 Thinking Hats

การเรียนรู้ผ่าน คำคัญไฉน

หมวก/Hat	Question/คำถาม	Answer/คำตอบ
White Hat/ หมวกสีขาว 	การเรียนมีประโยชน์ต่อ ผู้เรียนอย่างไร	
Yellow Hat/ หมวกสีเหลือง 	การเรียนมีคุณค่าต่อผู้เรียน และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องอย่างไร	
Red Hat/ หมวกสีแดง 	คุณรู้สึกอย่างไรกับการเรียน ในปัจจุบัน	
Black Hat/หมวกสีดำ 	คุณคิดว่าเพราะเหตุใดการ เรียนจึงยังไม่พัฒนาอย่าง เต็มที่	
Green Hat/ หมวกสีเขียว 	“การเรียนนำไปสู่อนาคต” คำ กล่าวนี้ต้องการสื่ออะไร	
Blue Hat/ หมวกสีฟ้า 	คุณคิดอย่างไรกับการเรียน ของคุณในขณะนี้	

Conclusion/สรุป.....

.....

.....

**ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน
กิจกรรมครั้งที่ 4**

ชื่อกิจกรรม ตัวอย่างที่ดี มีให้ดู

แนวคิด

เจตคติต่อการเรียนนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนมีและเกิดขึ้นได้ ความต่างของเจตคติขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง

เจตคติต่อการเรียนด้านความคิดเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก ถ้าผู้เรียนคิดและเห็นประโยชน์ของการเรียน ผู้เรียนจะรู้สึกดีต่อการเรียนและนำไปสู่การกระทำดี ๆ ที่มีต่อการเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้ประโยชน์ของการเรียนผ่านกรณีศึกษา
2. เพื่อให้ให้นักเรียนใช้แนวคิดที่ได้เกี่ยวกับการเรียนมาประยุกต์ใช้กับตนเองได้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. สื่อ VDO เรื่อง จบ ม. 6 เรียนต่ออะไรดี
<https://www.youtube.com/watch?v=YA4npenE720>
2. สื่อ VDO เรื่อง อาชีพมาแรงในอนาคต <https://www.youtube.com/watch?v=oim3GKDjNEk>
3. สื่อ VDO เรื่อง สจ๊วตหนุ่มผู้หลงใหลในการเรียน
4. ใบงานที่ 4 CAF เรื่อง “อนาคตที่คุณเลือกกว่าจะเรียนต่อหรือประกอบอาชีพ คุณใช้เหตุผลใดปัจจัยใดในการเลือก

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนแสดงสีหน้ามา 1 แบบ แล้วให้เพื่อนทำตาม
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินการกิจกรรม (40 นาที)

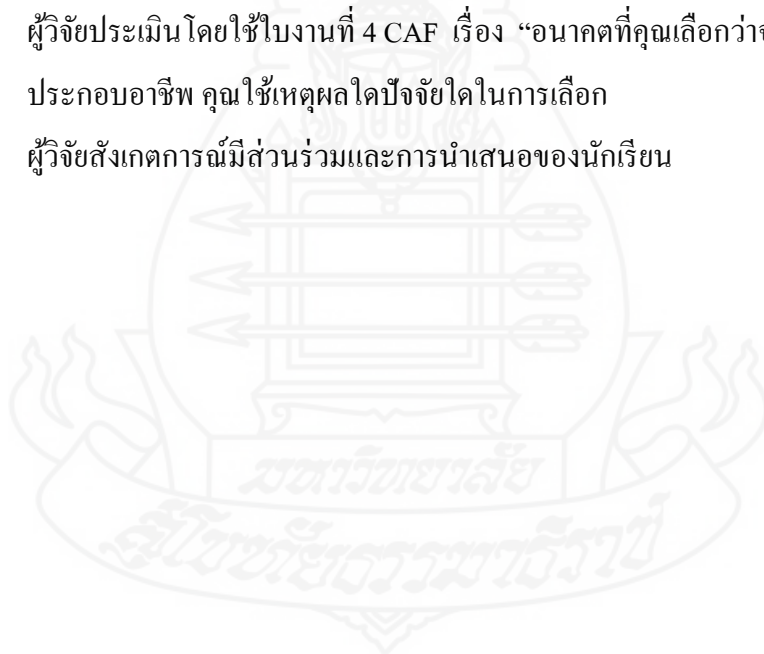
1. นักเรียนศึกษา VDO จบ ม. 6 เรียนต่ออะไร, อาชีพมาแรงในอนาคต และ สจ๊วตหนุ่มผู้หลงใหลในการเรียน (10 นาที)
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายจากการศึกษา VDO (10 นาที)
3. นักเรียนทำใบงานที่ 4 CAF เรื่อง “อนาคตที่คุณเลือกว่าจะเรียนต่อหรือประกอบอาชีพ คุณใช้เหตุผลใดปัจจัยใดในการเลือก (10 นาที)
4. นักเรียนนำเสนอใบงานให้เพื่อน ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็น(10 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมินโดยใช้ใบงานที่ 4 CAF เรื่อง “อนาคตที่คุณเลือกว่าจะเรียนต่อหรือประกอบอาชีพ คุณใช้เหตุผลใดปัจจัยใดในการเลือก
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

สื่อที่ใช้

<https://www.youtube.com/watch?v=YA4npenE720>

<https://www.youtube.com/watch?v=oim3GKDjNEk>

#ปริญญา #สจ๊วต #อาชีพ #FeedForfuture

<https://www.youtube.com/watch?v=gvXyy4RHxM>

ใบงานที่ 4

ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะแนว

CAF

อนาคตที่คุณเลือกกว่าจะเรียนต่อหรือประกอบอาชีพ คุณใช้เหตุผลใดปัจจัยใดในการเลือก

18 alternatives to focus
ตัวช่วยในการคิด 18 หัวข้อ

- 1.การเงิน,ธุรกิจ/Finance, business
- 2.การขนส่ง/Transportation
- 3.ความสัมพันธ์ทางสังคม / Social relationship
- 4.สิ่งแวดล้อม/Environment
- 5.การศึกษา/Education

- 7.สันทนาการ/Recreation
- 8.การเมืองการปกครอง/Politics
- 9.จริยธรรมและศาสนา/ Ethics and Religion
- 10.ศิลปะ,สุนทรียภาพ/ Art, Aesthetics
- 11.สุขภาพ/ Health
- 12.สุขภาพจิต/ Mental Health

- 13.ความต้องการพื้นฐาน/Human needs
- 14.การป้องกัน/Protection
- 15.เศรษฐกิจ/Economy
- 16.กฎหมายและความยุติธรรม/law and Justice
- 17.การสื่อสาร/Communication
- 18 อื่นๆ/Others

Conclusion/สรุป.....

.....
.....

กิจกรรมครั้งที่ 5

ชื่อกิจกรรม เกมกับการเรียนรู้

แนวคิด

การเรียนรู้มีหลายรูปแบบ เพราะผู้เรียนมีความหลากหลาย จึงมีการคิดค้นวิธีการเรียนรู้ต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีกระบวนการเรียนรู้บางอย่างที่เหมาะสมกับทั้งวัยเด็ก,วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ เช่น กิจกรรมเกม ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย ขึ้นกับเกมนั้นว่าเกมอะไร เกมเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนได้ดี มีความสนุกสนาน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

วัตถุประสงค์

3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับการเรียนได้
4. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียนและเกิดความรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนได้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. ก่อ่งใส่ของปริศนา
2. ใบงานที่ 5.1 เรื่อง 20 คำถาม
3. ใบงานที่ 5.2 Cause and Effect เรื่อง เมื่อนั้นไม่ตั้งใจเล่นเกมและไม่มีส่วนร่วมกลุ่ม

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนนับ 1 – 5 แล้วจับกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มเก้ ๆ
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม (40 นาที)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบงานที่ 5.1 เรื่อง 20 คำถาม พร้อมแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม (5 นาที)
2. นักเรียนเริ่มตั้งคำถามจากก่อกองปริศนาที่ผู้วิจัยกำหนดให้ โดยปฏิบัติตามกติกาที่สร้างขึ้นร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและนักเรียนเพื่อความราบรื่นของเกมการเรียนรู้ (20 นาที)
3. กลุ่มที่สามารถตอบคำถามได้รับของรางวัลในก่อกองปริศนาไปเลย

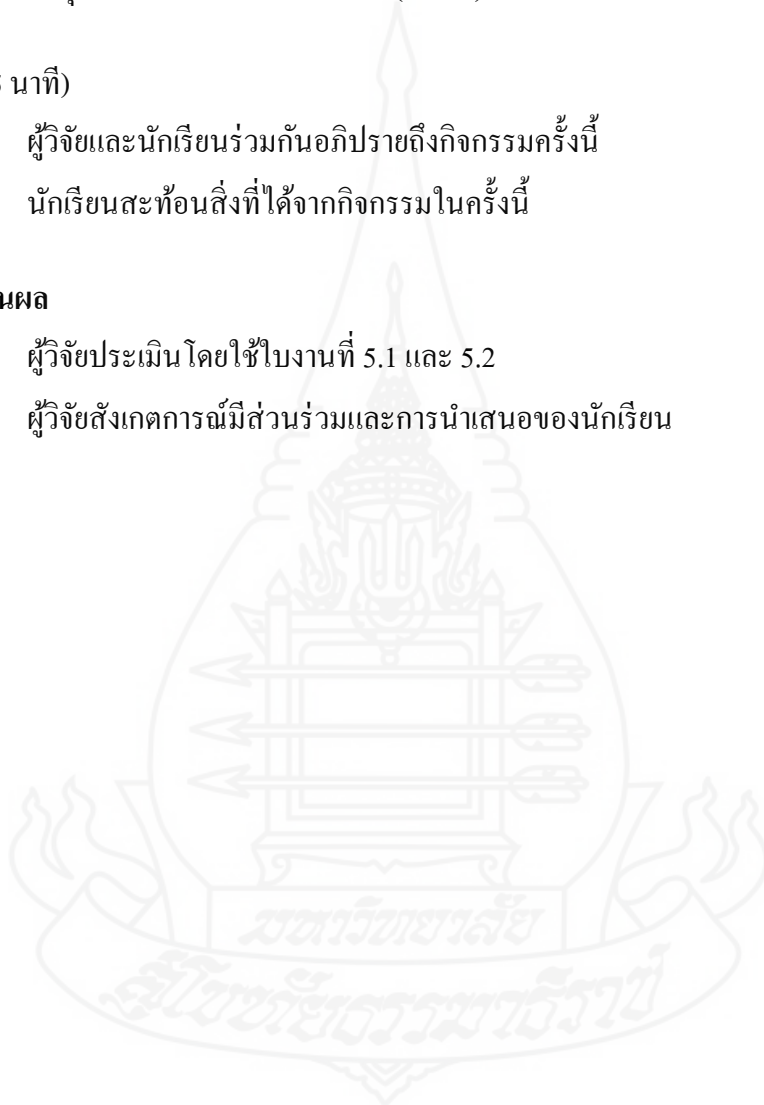
4. นักเรียนสรุปการเล่นเกมด้วยการทำใบงานที่ 5.2 Cause and Effect เรื่อง เมื่อนั้นไม่ตั้งใจเล่นเกมและไม่มีส่วนร่วมกลุ่ม (10 นาที)
5. นักเรียนนำเสนอใบงานที่ 5.2 และอภิปรายร่วมกันพร้อมเชื่อมโยงกับการเรียนในปัจจุบันของนักเรียนในโรงเรียน (5 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมิน โดยใช้ใบงานที่ 5.1 และ 5.2
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

ใบงานที่ 5.1 เรื่อง 20 คำถาม

ชื่อกลุ่ม.....

- สมาชิก 1.ชั้น.....เลขที่.....
 2.ชั้น.....เลขที่.....
 3.ชั้น.....เลขที่.....
 4.ชั้น.....เลขที่.....
 5.ชั้น.....เลขที่.....

กล่องปริศนาที่ 1				กล่องปริศนาที่ 2			
1		11		1		11	
2		12		2		12	
3		13		3		13	
4		14		4		14	
5		15		5		15	
6		16		6		16	
7		17		7		17	
8		18		8		18	
9		19		9		19	
10		20		10		20	
		เฉลย				เฉลย	

แบบประเมินใบงาน Cause and Effect

คำชี้แจง ให้ผู้สอนประเมินผลงานใบงานนักเรียน โดยการประเมินคะแนนลงในช่องรายการ

ประเมินกำหนดตามตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน Cause and Effect

ชื่อผู้รับการประเมิน	ความคิด เห็น(4)	เนื้อหา(4)	นำเสนอ(4)	ความสวยงาม(4)	ตรงต่อ เวลา(4)	รวม (20)	สรุปผลการ ประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16 - 20	ดีมาก
11 - 15	ดี
6 - 10	พอใช้
0 - 5	ปรับปรุง

นักเรียนที่ได้รับคุณภาพที่ พอใช้ ขึ้น ไปถือว่า ผ่าน

ตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน Cause and Effect

เกณฑ์การประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4(ดีมาก)	3(ดี)	2(พอใช้)	1(ปรับปรุง)
การแสดงความคิดเห็น	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้ 10 ข้อขึ้นไป	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้ 8-9	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้ 6-7	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้น้อยกว่า 5 ข้อ
เนื้อหา	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระ ที่กำหนด 100 % -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา 100% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 100%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด 80-99% -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา 80-99% -ลำดับหัวข้อเนื้อหา ชัดเจน -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 80-99%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่ กำหนด 60-79% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 60-79% -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 60-79%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด ต่ำกว่า 59% -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา ต่ำกว่า 59% -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล ต่ำกว่า 59%
การนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้อง ตามอักขระ 100% -บุคลิกภาพดีและมีความ มั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการ นำเสนอ -ความพร้อมในการ นำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟัง ชัด -ใช้ภาษาทางการ ถูกต้องตามอักขระ 80- 99% -บุคลิกภาพดี -ความพร้อมในการ นำเสนอได้บางส่วน	-การพูดเหมาะสม -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตาม อักขระ 60-79% -บุคลิกภาพเหมาะสม	-สามารถพูดนำเสนอ ได้ -ใช้ภาษาทางการ ถูกต้องตามอักขระ ต่ำ กว่า 59% -บุคลิกภาพเหมาะสม
ตรงต่อเวลา	ส่งผลงานครบถ้วน ตรง ตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ช้า กว่าเวลาที่กำหนด 10 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 15 นาที
ความสวยงาม	-ใช้สีสันทสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีสันทสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์	-ใช้สีสันทสวยงามและมีความ สะอาด	-ใช้สีสันทสวยงามหรือ เป็นไปตามเกณฑ์อย่าง ใดอย่างหนึ่ง

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน กิจกรรมครั้งที่ 6

ชื่อกิจกรรม ใจเขาใจเรากับการเรียนรู้

แนวคิด

การเรียนรู้มีหลายรูปแบบ เพราะผู้เรียนมีความหลากหลาย จึงมีการคิดค้นวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีกระบวนการเรียนรู้บางอย่างที่เหมาะสมกับทั้งวัยเด็ก, วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ เช่น กิจกรรมเกมดัดชนีอรหันต์ การเรียนรู้ที่จะมีอำนาจในฐานะผู้นำและผู้ตามกับการเรียนรู้ ความรู้สึกของการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ย่อมนำมาซึ่งการจดจำและเข้าใจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับการเรียนได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถแบ่งปันความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันในทีมได้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบงานที่ 6.1 เรื่อง ดัดชนีอรหันต์
2. ใบงานที่ 6.2 OPV เรื่อง เมื่อฉันมีส่วนร่วมในการเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนนับ 1 – 3 แล้วจากนั้นผู้วิจัยให้แต่ละหมายเลขทำท่าประจำกลุ่ม (ท่าเฉพาะกลุ่มน่ารัก ๆ)
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม (40 นาที)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มกำหนดตำแหน่งตามเอกสารที่แจกให้ (5 นาที)
2. นักเรียนเริ่มขยับตามสัญญาณเพลงที่เปิดและหยุดนิ่งเมื่อเพลงหยุด(5 นาที)
3. นักเรียนสลับตำแหน่งและเริ่มขยับตามสัญญาณเพลงที่เปิดและหยุดนิ่งเมื่อเพลงหยุด (10 นาที)

4. ผู้วิจัยยุติการเล่นและนักเรียนทำใบงานที่ 6.2 OPV เรื่อง เมื่อฉันมีส่วนร่วมในการเรียน(10 นาที)
5. นักเรียนอภิปรายร่วมกันและเชื่อมโยงกิจกรรมกับการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน(10 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

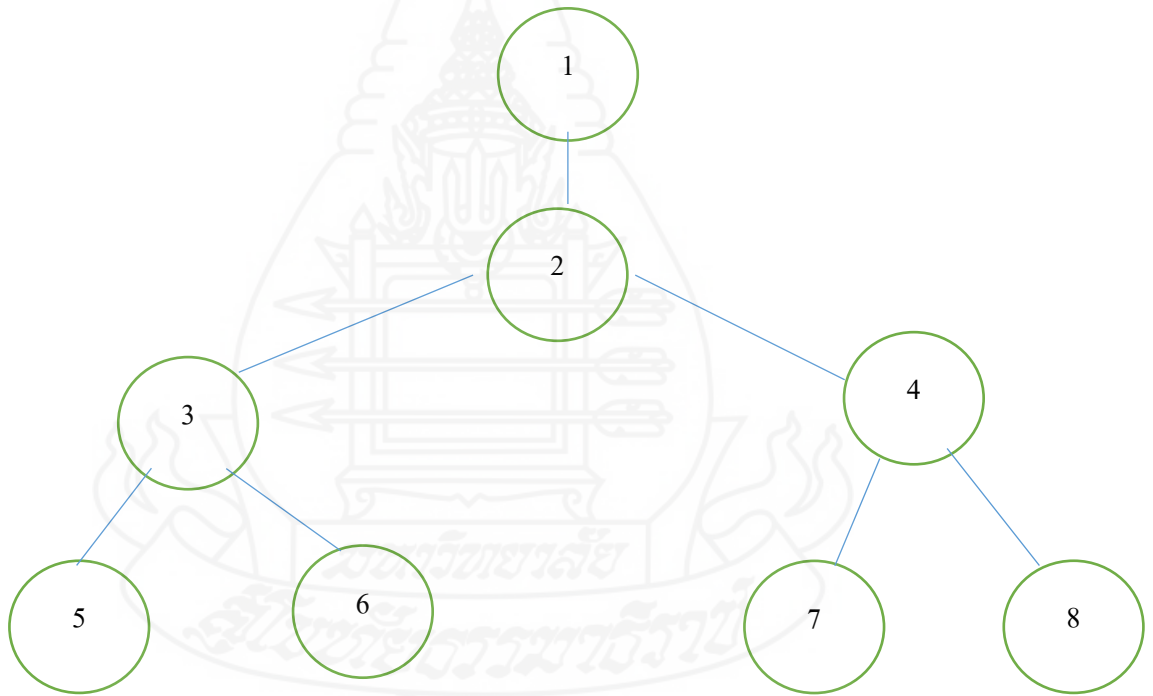
1. ผู้วิจัยประเมินโดยใช้ใบงานที่ 6.2 OPV เรื่อง เมื่อฉันมีส่วนร่วมในการเรียน
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

ใบงานที่ 6.1 เรื่อง ดัชนีორհှ်တံ

ชื่อกลุ่ม.....

- สมาชิก 1. ชั้น.....เลขที่.....
2. ชั้น.....เลขที่.....
3. ชั้น.....เลขที่.....
4. ชั้น.....เลขที่.....
5. ชั้น.....เลขที่.....
6. ชั้น.....เลขที่.....
7. ชั้น.....เลขที่.....
8. ชั้น.....เลขที่.....

ตำแหน่งที่ยืนของแต่ละหมายเลข

คำชี้แจง

1.นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ 8 คน แล้วกำหนดหมายเลขให้กับสมาชิกพร้อมยืนในตำแหน่งที่ได้รับมอบหมายดังภาพหมายดังภาพ ส่วนนักเรียนที่เหลือ(สมาชิกไม่ครบ 8 ให้ทำหน้าที่สังเกตการณ์)

2. ให้แต่ละหมายเลขยกนิ้วชี้ที่ตนเองถนัดขึ้นมาแล้วชี้ไปที่ตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

หมายเลข 1 ใช้นิ้วชี้ของตัวเอง ชี้ไปที่ปลายจมูกหรือระหว่างคิ้วของหมายเลข 2 และหมายเลข 2 ขยับตามนิ้วชี้หมายเลข 1 ไม่ให้คลาดสายตาตามที่หมายเลข 1 จะพาขยับโดยสายตา หมายเลข 2 ไม่หลุดจากนิ้วชี้ของหมายเลข 1 ในขณะเดียวกันหมายเลข 2 ใช้นิ้วชี้ของตัวเองด้านซ้ายชี้ไปที่หมายเลข 3 ด้านขวาชี้ไปที่หมายเลข 4 หมายเลข 3,4 ขยับตามนิ้วชี้หมายเลข 2 ไม่ให้คลาดสายตาตามที่หมายเลข 2 จะพาไป หมายเลขที่เหลือก็ทำเช่นเดียวกัน โดยยืนตามตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย

3. ดำเนินกิจกรรมการขยับตามนิ้วชี้ครั้งละไม่เกิน 5 นาที จากนั้นสลับตำแหน่งกันตามความต้องการของครูผู้สอนและคำเนิการต่อ จนนักเรียนได้เรียนรู้ความรู้สึกของหมายเลขต่าง ๆ (อาจสลับตำแหน่ง 3-4 ครั้งแล้วแต่เห็นสมควร)

4. เมื่อยุติการขยับให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลม แล้วบอกเล่าความรู้สึกของตนเองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในวงกลมนี้ ทั้งนี้ครูเชื่อมโยงเข้ากับอำนาจของแต่ละตำแหน่ง บทบาทของแต่ละคน บทบาทของตนเองในโรงเรียนและในห้องเรียนเพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจกับความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตนเองได้รับและผลที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น

Worksheet/ใบงานที่ 6.2

ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะแนว

OPV

เมื่อฉันมีส่วนร่วมในการเรียน

who will involve in this situation? ใครบ้างที่เกี่ยวข้อง?

ตนเอง

เพื่อน

ครูและผู้ปกครอง

คนที่เกี่ยวข้องคิดอย่างไร? How do they think?

Empty rounded rectangular box for writing responses.

Empty rounded rectangular box for writing responses.

Empty rounded rectangular box for writing responses.

Conclusion/สรุป.....

.....
.....

แบบประเมินใบงาน OPV

คำชี้แจง ให้ผู้สอนประเมินผลงานใบงานนักเรียน โดยการประเมินคะแนนลงในช่องรายการ ประเมินกำหนดตามตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน OPV

ชื่อผู้รับการประเมิน	ความคิด เห็น(4)	เนื้อหา หา(4)	นำเสนอ เสนอ(4)	ความสวยงาม งาม(4)	ตรงต่อ เวลา(4)	รวม (20)	สรุปผลการ ประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16 - 20	ดีมาก
11 - 15	ดี
6 - 10	พอใช้
0 - 5	ปรับปรุง

นักเรียนที่ได้รับคุณภาพที่ พอใช้ ขึ้นไปถือว่า ผ่าน

ตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน OPV

เกณฑ์ การ ประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4(ดีมาก)	3(ดี)	2(พอใช้)	1(ปรับปรุง)
การ แสดง ความ คิดเห็น	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้ 10 ข้อขึ้นไป	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้ 8-9	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของ ปัญหา/เหตุการณ์ได้ 6-7	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้น้อยกว่า 5 ข้อ
เนื้อหา	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด 100 % -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา 100% -ลำดับหัวข้อเนื้อหา ชัดเจน -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 100%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด 80-99% -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา 80-99% -ลำดับหัวข้อเนื้อหา ชัดเจน -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 80-99%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด 60- 79% -เขียนถูกต้องตาม หลักภาษา 60-79% -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 60-79%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด ต่ำกว่า 59% -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา ต่ำกว่า 59% -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล ต่ำกว่า 59%
การ นำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้อง ตามอักขระ 100% -บุคลิกภาพดีและมีความ มั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการ นำเสนอ -ความพร้อมในการ นำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟัง ชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้อง ตามอักขระ 80-99% -บุคลิกภาพดี -ความพร้อมในการ นำเสนอได้บางส่วน	-การพูดเหมาะสม -ใช้ภาษาทางการ ถูกต้องตามอักขระ 60-79% -บุคลิกภาพเหมาะสม	-สามารถพูดนำเสนอได้ -ใช้ภาษาทางการถูกต้อง ตามอักขระ ต่ำกว่า 59% -บุคลิกภาพเหมาะสม
ตรงต่อ เวลา	ส่งผลงานครบถ้วน ตรง ตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ช้ากว่าเวลาที่ กำหนด 10 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ช้า กว่าเวลาที่กำหนด 15 นาที
ความ สวยงาม	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่าน ง่าย	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์	-ใช้สีเส้นสวยงามและ มีความสะอาด	-ใช้สีเส้นสวยงามหรือ เป็นไปตามเกณฑ์อย่าง ใดอย่างหนึ่ง

**ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน
กิจกรรมครั้งที่ 7**

ชื่อกิจกรรม เป้าหมายของฉันกับวันแห่งการเรียนรู้

แนวคิด

การปฏิบัติการกิจใด ๆ ให้ประสบความสำเร็จส่วนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับว่าผู้ปฏิบัติการนั้นมีเป้าหมายแล้วหรือยัง แต่ที่สำคัญมากกว่านั้น คือ เป้าหมายนั้นมีความชัดเจนหรือไม่ สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาแล้ว ทุกคนย่อมมีเป้าหมายในการศึกษาล้ายคลึงกันคือ เพื่อให้ได้รับความรู้ การสำเร็จการศึกษา สามารถเลือกเรียนสาขาวิชาที่ชื่นชอบได้หรือเลือกอาชีพที่ตนเองอยากทำ มีความความก้าวหน้าในอาชีพ และอื่น ๆ แต่เป้าหมายดังกล่าวนี้เป็น เป้าหมายระยะยาว หรือจุดหมายปลายทางที่บุคคลประสงค์จะให้เกิดขึ้นในอนาคตที่ยังห่างไกลจากความเป็นจริง โดยไม่ได้บอก หรือระบุว่าจะต้องทำอะไรเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้น เช่นเดียวกับการเดินทางจากสถานที่แห่งหนึ่ง ไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีเส้นทางให้เลือกได้หลายเส้นทางหรือมีวิธีการเดินทางอีกหลายวิธีการ ที่ผู้เดินทางสามารถจะเลือกได้ ดังนั้น นักศึกษาที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน จึงควรเรียนรู้ที่จะแบ่งเป้าหมายระยะยาวออกเป็นเป้าหมายย่อย ๆ หรือเป้าหมายระยะสั้น ที่มีความต่อเนื่องของช่วงเวลา จนถึงเป้าหมายระยะยาว มีความชัดเจนและสามารถบรรลุเป้าหมายแต่ละช่วงได้อย่างไม่ยากนัก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถบอกความรู้สึกของตนเองเมื่อต้องกำหนดเป้าหมายของตนเองได้
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนรู้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบงานที่ 7 OPV เรื่อง เมื่อฉันมีเป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจน
2. บัตรอาชีพ

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนนับ 1-4 แล้ว แล้วจับกลุ่มตามหมายเลขที่นับได้
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นตอนกิจกรรม (40 นาที)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบความรู้และทำความเข้าใจในเวลา 5 นาที
2. แต่ละกลุ่มจับสลากเพื่อเลือกคู่แข่ง จากนั้นทั้ง 2 กลุ่มนั่งหันหน้าเข้าหากัน (3 นาที)
3. ผู้วิจัยเลือกผู้นำ 1 คนในการดำเนินกิจกรรมโดยผู้นำเป็นผู้ตัดสิน และถือคำตัดสินของผู้นำเป็นที่สิ้นสุด (2 นาที)
4. ผู้นำแจกบัตรอาชีพให้เท่า ๆ กันให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นผู้นำจับบัตรกลางที่เป็นคณะหรือสาขาวิชาที่น่าสนใจ (1 นาที)
5. สมาชิกในแต่ละกลุ่มต้องวางบัตรอาชีพให้ตรงกับบัตรกลาง ถ้าวางบัตรหมดแล้วผู้นำจับบัตรกลางเพิ่ม และเล่นจนกว่าจะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหมดบัตรอาชีพในมือ ถือว่าชนะ(5 นาที)
6. นำกลุ่มที่ชนะเจอกับกลุ่มที่ชนะ กลุ่มที่แพ้เจอกับกลุ่มที่แพ้ เพื่อจัดลำดับ(10 นาที)
7. เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน ผู้วิจัยให้การชื่นชมและให้กำลังใจกับทุกกลุ่ม จากนั้นผู้ชนะเลือกกิจกรรมสนุก ๆ 1 อย่างให้ผู้แพ้ได้ปฏิบัติ เช่น เดินไปอย่าง เป็นต้น(4 นาที)
8. นักเรียนศึกษาใบงานที่ 7 OPV เรื่อง เมื่อฉินมีเป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจน และลงมือทำ โดยนำความรู้จากกิจกรรมมาประยุกต์ใช้(10 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมินโดยใช้ใบงานที่ 7 OPV เรื่อง เมื่อฉินมีเป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจน
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

Worksheet/ใบงานที่ 7

Name/ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะแนว

OPV

เมื่อฉันมีเป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจน

who will involve in this situation? ใครบ้างที่เกี่ยวข้อง?

Empty box for response

Empty box for response

Empty box for response

คนที่เกี่ยวข้องคิดอย่างไร? How do they think?

Large empty box for response

Large empty box for response

Large empty box for response

Conclusion/สรุป.....
.....
.....

ตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน OPV

เกณฑ์การประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4(ดีมาก)	3(ดี)	2(พอใช้)	1(ปรับปรุง)
การแสดงความคิดเห็น	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้ 10 ข้อขึ้นไป	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้ 8-9	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของ ปัญหา/เหตุการณ์ได้ 6-7	-แสดงความคิดเห็น ผลกระทบของปัญหา/ เหตุการณ์ได้น้อยกว่า 5 ข้อ
เนื้อหา	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด 100 % -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา 100% -ลำดับหัวข้อเนื้อหา ชัดเจน -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 100%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด 80-99% -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา 80-99% -ลำดับหัวข้อเนื้อหา ชัดเจน -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 80-99%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด 60- 79% -เขียนถูกต้องตาม หลักภาษา 60-79% -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล 60-79%	-เนื้อหาครบถ้วนตาม สาระที่กำหนด ต่ำกว่า 59% -เขียนถูกต้องตามหลัก ภาษา ต่ำกว่า 59% -มีการสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล ต่ำกว่า 59%
การนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้อง ตามอักขระ 100% -บุคลิกภาพดีและมีความ มั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการ นำเสนอ -ความพร้อมในการ นำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟัง ชัด -ใช้ภาษาทางการ ถูกต้องตามอักขระ 80- 99% -บุคลิกภาพดี -ความพร้อมในการ นำเสนอได้บางส่วน	-การพูดเหมาะสม -ใช้ภาษาทางการ ถูกต้องตามอักขระ 60-79% -บุคลิกภาพเหมาะสม	-สามารถพูดนำเสนอได้ -ใช้ภาษาทางการถูกต้อง ตามอักขระ ต่ำกว่า 59% -บุคลิกภาพเหมาะสม
ตรงต่อเวลา	ส่งผลงานครบถ้วน ตรง ตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ช้ากว่าเวลาที่ กำหนด 10 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน แต่ช้า กว่าเวลาที่กำหนด 15 นาที
ความ สวยงาม	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่าน ง่าย	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์	-ใช้สีเส้นสวยงามและ มีความสะอาด	-ใช้สีเส้นสวยงามหรือ เป็นไปตามเกณฑ์อย่าง ใดอย่างหนึ่ง

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมครั้งที่ 8

ชื่อกิจกรรม ก้าวแรก คู่ความฝัน

แนวคิด

การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติมีปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้องหลายอย่าง เช่น แหล่งข่าวสาร ลักษณะข่าวสาร การเสนอข่าวสาร และลักษณะของผู้รับข่าวสาร ถ้าจะให้ได้ดี ควรใช้หลาย ๆ วิธียามาผสมผสานกัน และปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ ประสิทธิภาพเฉพาะอย่าง การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น สิ่งที่เป็นแบบอย่างและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน

วิธีการในการใช้การเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ดีต่อการเรียน เช่น การใส่ใจ ความเข้าใจ การยอมรับ การเก็บเอาไว้(การจำ) และการกระทำ เป็นต้น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาของตนเองได้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

ใบงานที่ 8 Diagram เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนบอกความรู้สึก ณ ขณะนี้ ด้วยประโยคสั้น ๆ
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม (40 นาที)

1. นักเรียนนั่งเป็นวงกลม รับกระดาษเปล่าไปคนละแผ่น จิกเป็นตาราง 8 ช่อง ไม่ต้องเขียนชื่อลงในกระดาษ(3 นาที)
2. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของผู้วิจัย เช่น ผู้วิจัยให้เขียนพฤติกรรมการเรียนที่เราทำบ่อยที่สุดลงในช่องที่ 1 เป็นต้น เมื่อเขียนเสร็จส่งกระดาษไปทางซ้ายมือให้เพื่อนเขียนลงในกระดาษแผ่นนั้นต่อจนครบทุกช่อง(10 นาที)

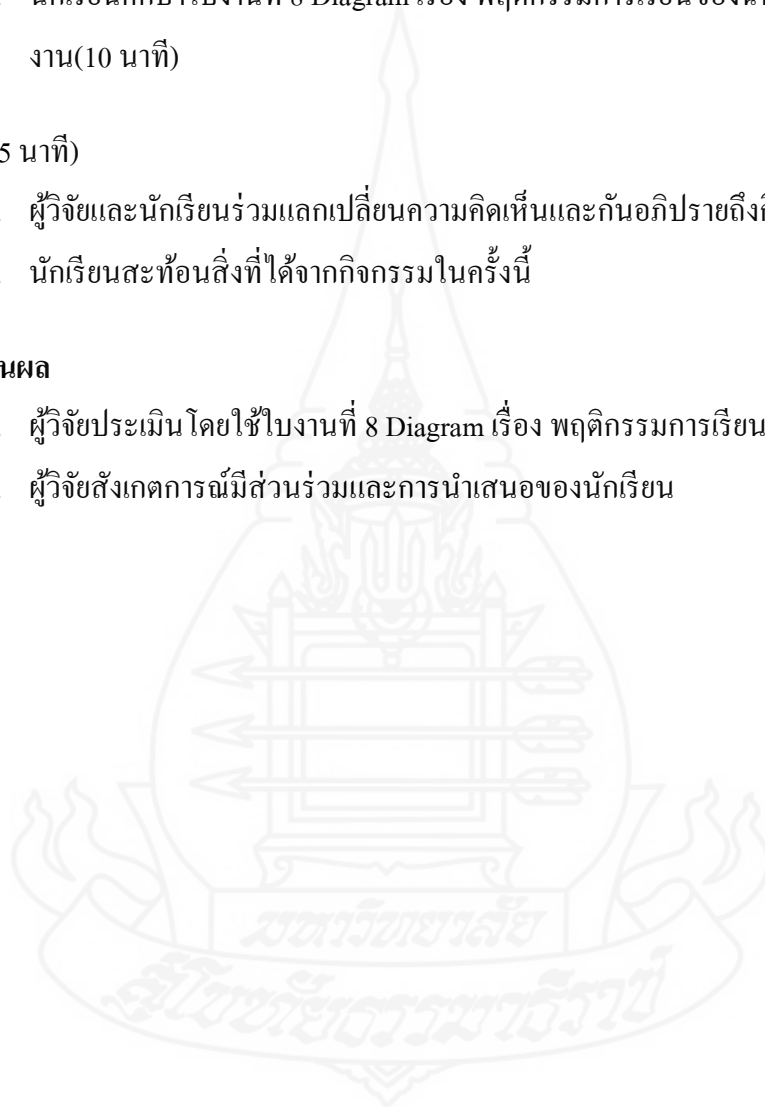
3. นักเรียนที่มีกระดาษในมือทุกคน แล้วนำข้อมูลที่มีในกระดาษแผ่นนั้นมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและสรุปเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเพื่อนในห้อง(12 นาที)
4. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมสู่เกรด A (5 นาที)
5. นักเรียนศึกษาใบงานที่ 8 Diagram เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉันทน์ และลงมือทำใบงาน(10 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกันอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมิน โดยใช้ใบงานที่ 8 Diagram เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉันทน์
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

ใบความรู้ เรื่อง เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมผู้เกรด A

1. เราต้องมีความรับผิดชอบ

-เราต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบ้าน เรื่องเรียน หลายคนเวลาลืมทำการบ้าน ก็จะบอกอาจารย์ว่าหนูลืมคะ นั่นไม่ใช่ข้ออ้างที่ดี

2. เริ่มต้นดี

-ใครหลายๆคนเวลาเปิดเทอมใหม่ๆนี้ ก็จะตั้งใจเรียน แต่พอไปหลังๆนี้ เริ่มเร็วค่ะ ถ้าเราเริ่มต้นดีตั้งแต่ตอนแรก และก็ดีเสมอไป รับรอง

3. กำหนดเป้าหมายในการเรียนอย่างแน่วแน่

-เพื่อนๆหลายคนตอนนี้ อาจจะกำลังศึกษาอยู่ ม.3 หลายคนก็ศึกษาอยู่ ม.6 ในการเรียนต่อนั้น เพื่อนๆต้องกำหนดให้เป้าหมายในการเรียนให้ชัดเจน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว และทุ่มเทความพยายามให้บรรลุเป้าหมายนั้น

4. วางแผนและจัดการ

-มีการวางแผน จัดลำดับสำคัญของกิจกรรมที่ต้องทำ หากทำเป็นตารางสัปดาห์ได้ก็ยิ่งดี

5. มีวินัยต่อตนเอง

-เมื่อกำหนดเป้าหมาย วางแผนและจัดการเรียบร้อยแล้ว เราก็ต้องสัญญากับตนเองอย่างแน่วแน่ที่จะมีวินัย และปฏิบัติตาม

6.อย่าล่าสมัย

-วิทยาการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การค้นคว้าหาความรู้ ต้องอิงกับข้อมูลที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์

7.ฝึกตนเองให้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

-ศึกษาข้อมูลเสนอแนะ และฝึกทักษะการเรียนรู้

8.เตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่ชั้นเรียน

-เตรียมตัวเป็นผู้ใฝ่หาความรู้อย่างแข็งขัน เตรียมอุปกรณ์หนังสือที่จะใช้ในการเรียนให้เรียบร้อย

9.มุ่งมั่นจดจ่อต่อบทเรียน

-ในการเรียนนั้นเราก็ควรที่จะมีความมุ่งมั่น ตั้งใจฟังที่อาจารย์พูด อาจารย์สอน ไม่เข้าเรียนเพื่อที่จะมานั่งพูดคุยกัน หรือรอเวลาให้เลิกเรียนเร็วๆ

10.เป็นตัวของตัวเอง

-รู้จักคิดและทำ ด้วยความสามารถของตนเอง คิดเสมอว่าเราเป็นผู้หนึ่งที่มีศักยภาพสูงเหมือนกัน

11. มีความกระตือรือร้น

-ความสำเร็จเป็นของผู้ที่มีความริเริ่ม เป็นฝ่ายรุกที่จะมุ่งหน้า และคว้าความสำเร็จเป็นของตนเอง

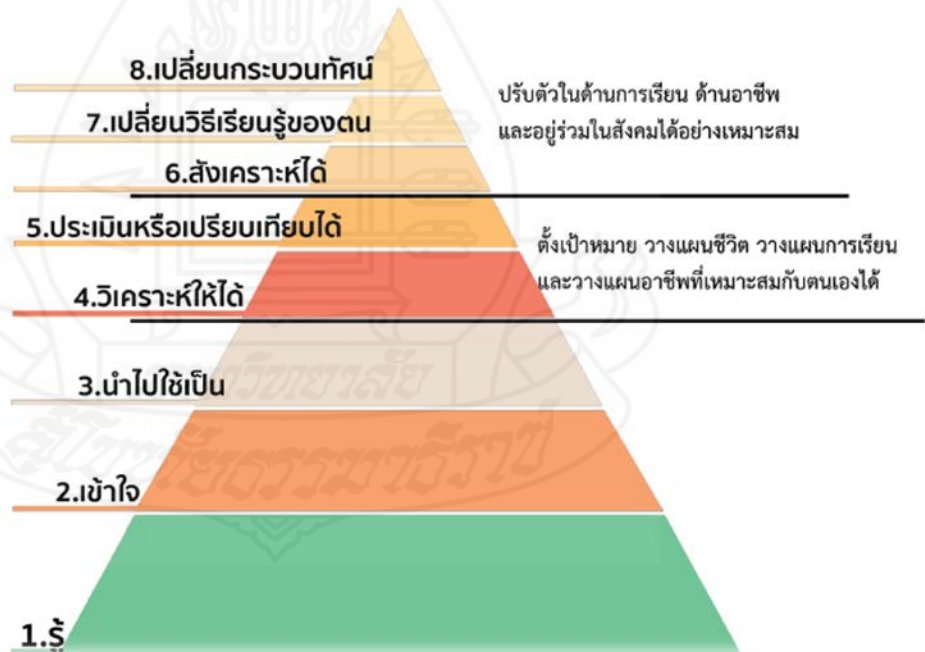
12. มีสุขภาพดี

-เพื่ออย่าล้ามใส่ใจถึงสุขภาพทางร่างกายของตัวเองไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมทางสังคมต่างๆก็มาถึงเคล็ดลับทางการเรียนข้อสุดท้ายกันแล้ว

13. เรียนอย่างมีความสุข

-เราต้องพยายามที่จะเก็บเกี่ยวความสนใจในบทเรียน คิดเสมอว่า วิชานี้น่าเรียน เรียนสนุก ไม่ต้องไปเครียดกับมัน แล้วเราก็จะเรียนอย่างมีความสุข

การแนะแนวเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning)

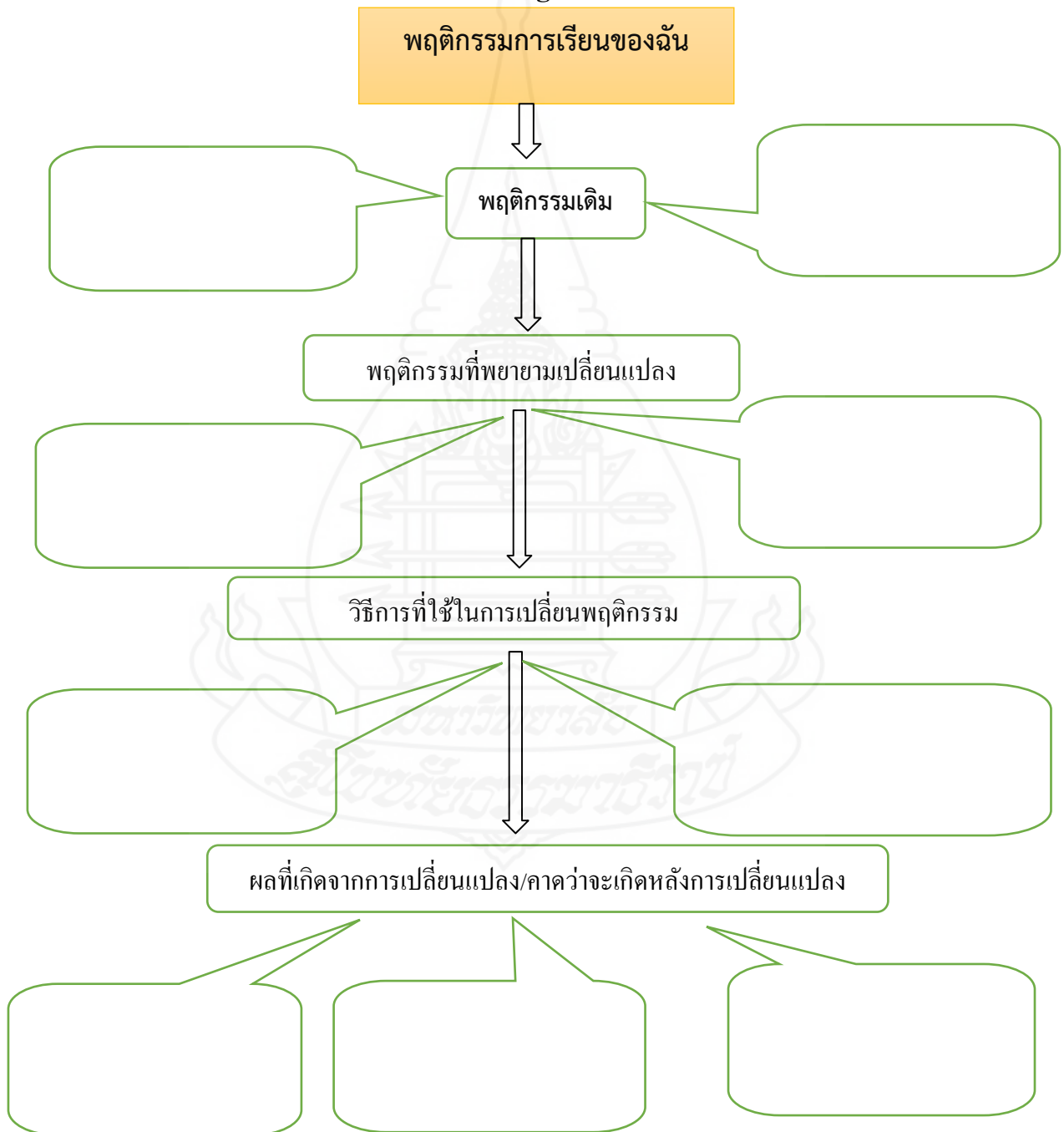

Worksheet/ใบงานที่ 8

Name/ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะแนว

Diagram

ตารางการแนบท้ายแบบประเมินใบงาน Diagram

เกณฑ์การประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4 (ดีมาก)	3(ดี)	2 (พอใช้)	1(ปรับปรุง)
รูปแบบ	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ -ใช้คำสำคัญตรงประเด็น -ใช้สัญลักษณ์หรือภาพสื่อความหมาย -ใช้สีสันทันทั่วแผ่น	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ -ใช้คำสำคัญตรงประเด็น -ใช้สัญลักษณ์หรือภาพสื่อความหมาย	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ -ใช้คำสำคัญตรงประเด็น	-มีหัวข้อที่ชัดเจน -เขียนอยู่ในกรอบ
เนื้อหา	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 100% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 100% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 100%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 80-90% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 80-90% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 80-90%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 60-79% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 60-79% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 60-79%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด ต่ำกว่า59% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา ต่ำกว่า59% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล ต่ำกว่า59%
การนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ100% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ80-90% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ60-79% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระต่ำกว่า59% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ
ความสวยงาม	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีสันทันสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย
ความตรงต่อเวลา	ส่งผลงานครบถ้วน ตรงตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 10 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 15 นาที

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน
กิจกรรมครั้งที่ 9

ชื่อกิจกรรม เมื่อฉันเปลี่ยนไป

แนวคิด

การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติมีปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้องหลายอย่าง การรู้จักคุณค่าตนเองและยอมรับการเปลี่ยนแปลงตนเอง จึงเป็นส่วนหนึ่งในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนเจตคติ ทั้งนี้การเรียนเป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ควรกระทำ พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกมาจึงเกิดจากการกระทำโดยหน้าที่และเจตคติต่อการเรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนักเรียนได้เรียน การจะพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนจึงทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมในการสนใจเรียนและตั้งใจเรียนของนักเรียนมีมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในอนาคต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกพฤติกรรมการเรียนที่ดีขึ้นของตนเองได้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบงานที่ 9.1 เรื่อง เมื่อฉันเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนใหม่ เธอคิดเห็นอย่างไร
2. ใบงานที่ 9.2 PMI เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉัน

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนบอกความรู้สึก ณ ขณะนี้ ด้วยประโยคสั้น ๆ
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. นักเรียนนั่งเป็นวงกลมและรับใบงานที่ 9.1 เรื่อง เมื่อฉันเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนใหม่ เธอคิดเห็นอย่างไร
2. นักเรียนนักเรียนส่งกระดาษให้เพื่อนเขียนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของเราลงในช่องว่าง โดยเขียนได้คนละ 1 ช่องเท่านั้น ส่งให้เพื่อนจนครบทั้ง 8 ช่อง

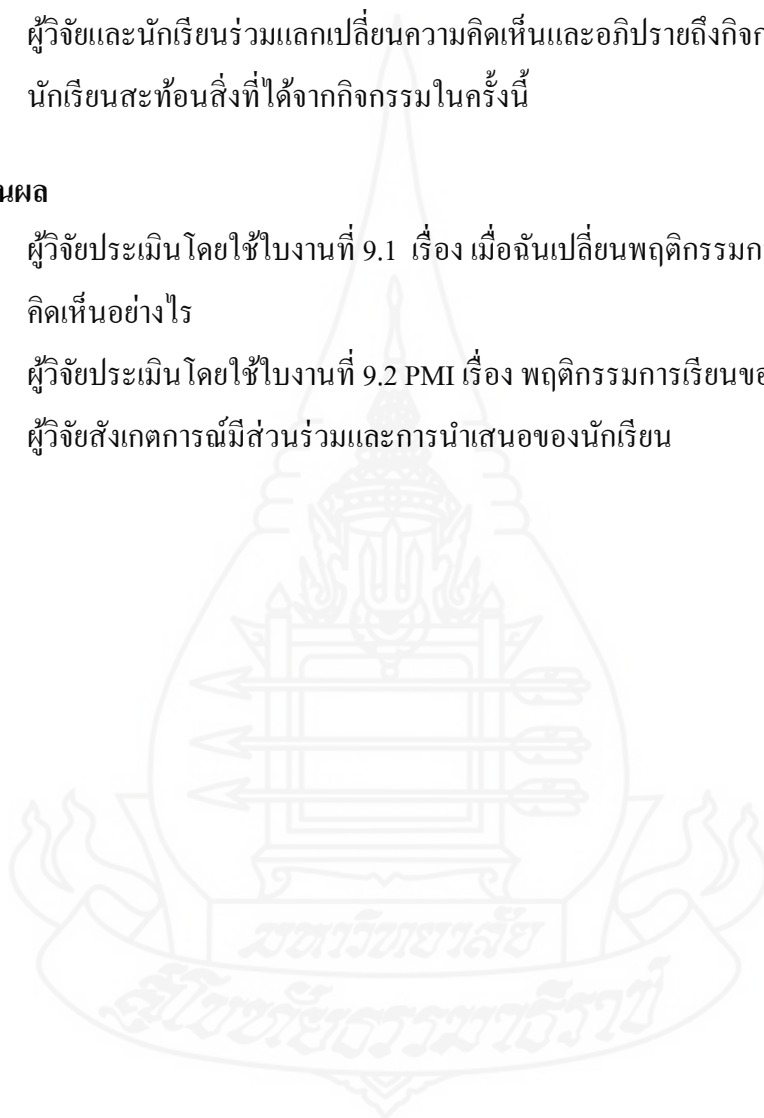
3. นักเรียนนำข้อมูลที่มีในกระดาษแผ่นนั้นมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและสรุปเชื่อมโยงกับการพฤติกรรมของตนเองและเพื่อนในมุมมองของตนเองและเพื่อน
4. นักเรียนศึกษาใบงานที่ 9.2 PMI เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉัน และลงมือทำใบงาน

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้จากกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมิน โดยใช้ใบงานที่ 9.1 เรื่อง เมื่อฉันเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนใหม่ เธอคิดเห็นอย่างไร
2. ผู้วิจัยประเมิน โดยใช้ใบงานที่ 9.2 PMI เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของฉัน
3. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน

Worksheet/ใบงานที่ 9.1

Name/ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะแนว

คำชี้แจง ให้นักเรียนส่งกระดาษให้เพื่อนเขียนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของเราลงในช่องว่าง โดยเขียนได้คนละ 1 ช่องเท่านั้น ส่งให้เพื่อนจนครบทั้ง 8 ช่อง

เมื่อฉันเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนใหม่ เสดคิดเห็นอย่างไร

1	2
3	4
5	6
7	8

หมายเหตุ ให้เขียนเชิงบวกและให้กำลังใจเพื่อนนะค่ะ

Worksheet/ใบงานที่ 9.2

Name/ชื่อ-นามสกุล.....Class/ชั้น.....No./เลขที่.....กิจกรรมแนะ

แนว

PMI

พฤติกรรมกรเรียนของฉัน

<p>P</p>	<p>M</p>
-----------------	-----------------

I

แบบประเมินใบงาน PMI

คำชี้แจง ให้ผู้สอนประเมินผลงานใบงานนักเรียน โดยการประเมินคะแนนลงในช่องรายการ ประเมินกำหนดตามตารางแนบท้ายแบบประเมินใบงาน PMI

ชื่อผู้รับการประเมิน	ความคิด เห็น(4)	เนื้อหา(4)	นำเสนอ (4)	ความ สวยงาม(4)	ตรงต่อ เวลา(4)	รวม (20)	สรุปผลการ ประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16 - 20	ดีมาก
11 - 15	ดี
6 - 10	พอใช้
0 - 5	ปรับปรุง

นักเรียนที่ได้รับคุณภาพที่ พอใช้ ขึ้นไปถือว่า ผ่าน

ตารางการแนบท้ายแบบประเมินใบงาน PMI

เกณฑ์การประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4 (ดีมาก)	3(ดี)	2 (พอใช้)	1(ปรับปรุง)
การแสดงความคิดเห็น	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้ 10 ข้อคำถามขึ้นไป -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้ 10 ข้อคำถามขึ้นไป	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้ 9-10 ข้อ -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้ 9-10 ข้อ	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้ 7-8 ข้อ -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้ 7-8 ข้อ	-แสดงความคิดเห็นในประโยชน์หรือข้อดี ได้น้อยกว่า 7 ข้อ -แสดงความคิดเห็นในโทษหรือข้อเสีย ได้น้อยกว่า 7 ข้อ
เนื้อหา	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 100% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 100% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 100%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 80-90% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 80-90% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 80-90%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด 60-79% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา 60-79% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล 60-79%	-เนื้อหาครบถ้วนตามสาระที่กำหนด ต่ำกว่า59% -เขียนถูกต้องตามหลักภาษา ต่ำกว่า59% -ลำดับหัวข้อเนื้อหาชัดเจน -มีการสรุปได้อย่างสมเหตุสมผล ต่ำกว่า59%
การนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ100% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ80-90% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระ60-79% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ	-พูดชัดเจนเสียงดังฟังชัด -ใช้ภาษาทางการถูกต้องตามอักขระต่ำกว่า59% -บุคลิกดีและมีความมั่นใจ -มีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอ -ความพร้อมเพรียงในการนำเสนอ
ความสวยงาม	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย	-ใช้สีเส้นสวยงาม -มีความสะอาด -มีความคิดสร้างสรรค์ -ความเป็นระเบียบอ่านง่าย
ความตรงต่อเวลา	ส่งผลงานครบถ้วน ตรงตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 10 นาที	ส่งผลงานครบถ้วน ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 15 นาที

**ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน
กิจกรรมครั้งที่ 10**

ชื่อกิจกรรม ปัจฉิมนิเทศ

แนวคิด

การพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนเป็นการสร้างความรู้สึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่และบทบาทของตนเองให้สมบูรณ์มากขึ้น ส่งผลดีทั้งต่อตนเอง เพื่อน ครูและผู้ปกครอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนและสรุปเกี่ยวกับเจตคติของตนเองต่อการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในการพัฒนาเจตคติของตนเองต่อการเรียน

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบงานที่ 10 PMI เรื่อง การพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนโรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา
2. แบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการแนะแนว

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายทุกคนและตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนด้วยการให้นักเรียนไหว้เพื่อนที่อยู่ซ้ายมือ(สวข ฯ) และทักคนที่อยู่ขวามือด้วยประโยคเชิงบวก(เช่น สบายดีไหม เป็นต้น)
2. ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม (40 นาที)

1. นักเรียนจับคู่หันหน้าเข้าหากัน และแลกเปลี่ยนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเจตคติของตนเองต่อการเรียนหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรม (4 นาที)
2. นักเรียนรวมกลุ่มจาก 2 คนเป็น 4 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน หากจุดเด่นจุดด้อยของกิจกรรมนี้ (6 นาที)
3. นักเรียนรวมกลุ่มจาก 4 คนเป็น 8 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนว่ามีวิธีใดบ้างที่น่าจะเหมาะสมกับโรงเรียนร่วมโพธิ์

วิทยา โดยเขียนลงในกระดาษชาร์ตสีน้ำตาลเป็นใบงานที่ 10 PMI เรื่อง การพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนโรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา (10 นาที)

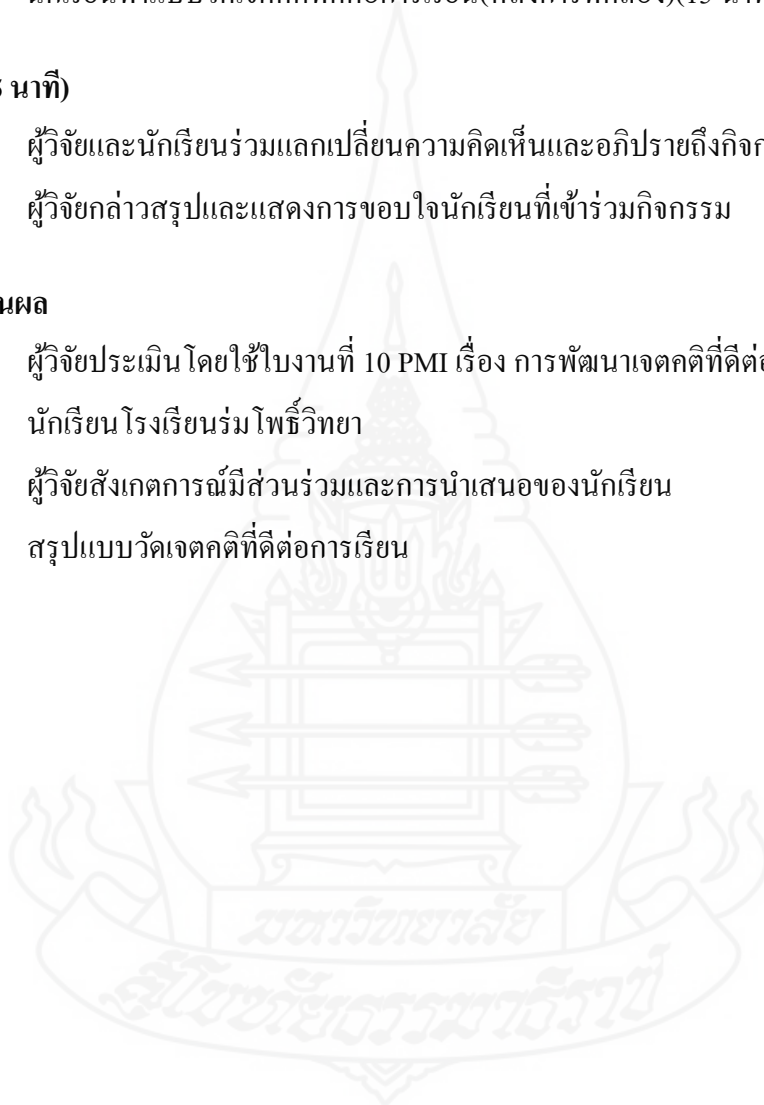
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานและร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มอื่น ๆ (5 นาที)
5. นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน(หลังการทดลอง)(15 นาที)

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอภิปรายถึงกิจกรรมครั้งนี้
2. ผู้วิจัยกล่าวสรุปและแสดงการขอบคุณนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม

ขั้นประเมินผล

1. ผู้วิจัยประเมิน โดยใช้ใบงานที่ 10 PMI เรื่อง การพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา
2. ผู้วิจัยสังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการนำเสนอของนักเรียน
3. สรุปแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

Worksheet/ใบงานที่ 10

กลุ่มที่

PMI

การพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนโรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา

P

M

I

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาววรรณิ สมเพชร
วัน เดือน ปีเกิด	12 เมษายน 2521
สถานที่เกิด	อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2544 วิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมี) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. 2544 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2553 รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนร่วมโพธิ์วิทยา ตำบลขุนหาญ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ
ตำแหน่ง	ครู

